

Új Komló

AZ M.D.P. KOMLÓI PÁRTVEGÉREHÁJTÓSZÖVETSÉGÉNEK LAPJA.

VI. ÉVFOLYAM 36. SZÁM

ARA: 30 FILLER

1956. szeptember 5.

LEGJOBBJAINK

Szilágyi Antal bányamérnök, a „Szakma kiváló műszaki dolgozója”, Kossuthbánya szénés főkörletét vezeti. Az általa irányított üzemszék júliusban 143 vagon, augusztus 28-ig pedig 130 vagon szenet adott tervén felül. Ez az eredmény kétségtelenül igazolja, hogy Szilágyi elvtárs a tröszt legjobb műszaki vezetői közé tartozik, aki — ha a továbbiakban munkáival is oly lelkesen foglalkozik, mint eddig törődik, mint a műszaki feltételek megteremtésével, — még nagyobb eredmények elérésére lesz képes.

Igy zártuk augusztust

Egyetlen akna, a Béta-akna kivételével valamennyi bányászati üzemi széntermelési tervét és végeredményét augusztus 28-ig teljesítették. A bányászati versenyszakasz befejezése után így alakult bányászati üzemeink sorrendje:

Komlói üzemek: 1. III-as akna 107,9, 2. Anna-akna 105,6, 3. Kossuth-akna 103,9, 4. Béta-akna 98,3 százalék.

Északi üzemek: 1. Szászvár 114,7, 2. Máza 102,4, 3. Nagymányok 102 százalék.

Igy kezdtük szeptembert

Szombaton, szeptember 1-én, fizetés után és a hűségjutalom kifizetésének napján jó eredményel kezdték üzemeink a munkát, 494 tonna szenet adtak tervén felül, s csak a Béta-akna nem teljesítette napi tervét. Szeptember első napján a következő volt a sorrend:

Komlói üzemek: 1. III-as akna 124,4, 2. Anna-akna 116, 3. Kossuth-akna 110,1 százalék.

Északi üzemek: 1. Szászvár 218,2, 2. Nagymányok 116,5, 3. Máza 101,3 százalék.

Beszélgetés német vendégeinkkel

A Komlón tartózkodó zwickaui, a Karl Marx Művek dolgozóit által küldött bányászdelegáció tagjait, a komlói vadász társaság, pénteken este megvendégelte. A vacsora alatt több német vendéggel beszélgetett lapunk munkatársa, akik a következőképpen nyilatkoztak Komlóról, az itteni bányászokról.

Gusztav Scholz a Karl Marx Művek brigádvezető sztahnovista vájára:

— A komlói bányászok nagyon barátságos emberek. Meglepő és szinte észre sem veszem, hogy külföldön vagyok, mert itt nagyon sokan beszélnek a mi nyelvünkön. Szeretnék egy itteni frontbrigáddal párosverseny-szerződést kötni. Ha ezt Szilas Adolf elvtárs is, a Kossuth-bánya csapatvezető vájára jónak látja, már kész köztünk az egyezés.

Walter Flemingnek, a Karl Marx Művek körletvezető aknásának többen azt a kérdést tették fel: mi a véleménye a Nyugat-német kommunista párt betiltásáról, a Kelet-német népek?

— Nálunk nemcsak a kommunisták tiltakoztak ez ellen, hanem azok a bányászok is, akik nem tagjai egy pártnak sem. A kommunista párt betiltásával Adenauerék egy ideig újra elődözték hazánk egyesítésének lehetőségét. Hiszem — és ez a mi bányászaink véleménye is, — hogy ez az állapot nem maradhat és nem is marad így soká. Jó érzés tudni, hogy a mi vendégeink, a komlói bányászok is érdeklődnek hazánk dolgai iránt.

Rudolf Ungenthüm, a Karl Marx Művek főelektrikus:

— A komlói bányászokban nagyon összetartó emberek ismertem meg, akik nemcsak a munkában egyek, hanem a szórakozásban is. Nálunk ilyen kollektív szórakozás — amilyent például pénteken a vadászok rendeztek, és sokszor rendeztek máskor is — nincs. Az emberek egyedül, vagy csak a családjukkal szeretnek járni. És végül engedjenek meg egy bírálatot is.

— Tudom, nagy a forgalom itt, Komlón. Az országutaknak azonban mégsem kellene ilyen rossznak lenni. Így hamar tönkremennek a gépkocsik, s ez nagyobb költség az államnak, mint az utak rendszeres karbantartása.

Ungenthüm elvtársnak igaza van. Helyes lenne, ha az illetékesek megfontolnák német barátunk bírálatát.

A nyolc tagú német bányász delegáció kívül városunkban tartózkodik a Zwickaui Aktivist labdarúgó csapatának 22 tagú küldöttsége. A játékosokat megismerte Komló labdarúgó közönsége — a vasárnap játszott mérkőzés alapján — jó és lelkes játékról, az igazi szív-játékról, az önzetlen játékról, a nagyszerű sportolók magatartásáról.

A küldöttség egyik tagja, Siegfried Lugert elvtárs, zwickaui megyei lap, a Freie Presse helyettes szerkesztője. Beszélgettünk vele városunkról, s az első tapasztalatairól. Tapasztalatait majd megírja lapunknak és közölni fogjuk. De addig is egy bírálatot, melyet a tanács felé gyarorolt:

— Miért engedi meg a tanács, s ti elvtársak, hogy az új közkönyves házak kapujára különböző plakátokat ragasszanak. Ez nagyon csúnya így.

Lugert elvtársnak igaza van. Bírálatát a tanács figyelmébe ajánljuk. Reméljük történik intézkedés.

SZERETET — MEGBECSÜLÉS

Nagy erővel folyik a toborzás a Komlói Szénbányászati Tröszt részére. Hogy az üzemek az újonnan érkezett dolgozókat meg tudják tartani, ahhoz igen fontos a dolgozókkal való bányászati megismerés alapokra való helyezése. Tudják ezt minden üzemben, mégis az új dolgozók ügyeit, problémáit, de felvételeit is Anna-aknán intézik a legjobban, leggyor-

sabban. Az újonnan érkezett dolgozóknak két órán belül elintézik a felvételüket, szállást és ruhát biztosítanak nekik. Ez a gyors ügyintézés is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy Anna-aknán ma a 77 százalék helyett 108 százalékot hirdethet a versenytábla. A jó közösségi szellem kialakításában sokat segít az, ha látják a dolgozók, hogy problémájukkal bátran

fordulhatnak az üzemi vezetőihez, ahol megértő támogatásra találhatnak. A vezetőség jó munkájának eredménye a dolgozók összetartása, egymás iránti szeretete, egymás megbecsülése. Ezt láthatjuk, hogy csak egy példát említek, a Szappanbrigád minden tagjánál, amikor erőt nem kímélve siettek árvízkeresult munkatársuk segítségére,

mint ezt már a „Baráti segítség” című cikkben is olvashattuk. A jó munkaközösség kialakítása érdekében a többi üzemi dolgozókat példát Anna-akna dolgozóitól, tegyék magukévá a dolgozók problémáit, segítsenek azok megoldásában és munkájuk eredménye nem fog elmaradni. Szolvik A. Béla Széntröszt Munkáügyi oszt.

Jól zárult a bányásznapi verseny — teljesítettük fogadalmunkat, törlesztettük adósságunkat!

Május és június sikertelen terv teljesítése után júliusban és augusztusban ismét az élenjáró bányák közé kerültünk s a felgyülemlett adósságot törleszteni tudtuk. A párt azt kérte tőlünk bányászoktól, hogy a második fél évben

adjunk 300 000 tonna szenet tervén felül. Ennek érdekében indult meg nálunk is a lendületesebb munkaverseny, a harc az adósság törlesztéséért és a ránk jutó 13 000 tonna tervén felüli szénért.

A verseny első szakasza — a bányásznapi verseny jól sikerült.

Üzemeink Béta-akna kivételével jóval a százszázalék felett teljesítették júliusi és augusztusi tervüket. Vájárok, csillések, aknászok, körletvezetők és üzemi vezetők voltak párosversenyben egymással a jobb, az olcsóbb termelés, az adósság törlesztés, valamint a tervén felül kért ezer tonna szén kitermeléséért.

Sikerült! Törlesztettük az adósságot, mely hatezer tonna volt és 646 tonna pluszt is szerezünk.

A munka nem volt könnyű, de sikerült, mert összefogott minden ember, párttag és pártönkivüli, fizikai és műszaki.

Köszönet érte! Most tovább kell folytatnunk a munkát. Nem szabad megtorpannunk. Soha egyetlen napon sem szabad a termelésnek százszázalék alá visszacsúszni.

Lehetőség van a terv teljesítésére és túlteljesítésre is. Bizonyíték erre július és augusztus. Biztosíték erre a mi nagyszerű bányász kollektívánk, amely már annyiszor szerzett dicsőséget a bányász névnek, a komlói bányász névnek.

A 300 000 tonna szénből ránk 13 000 tonna jut. Csupán csak

ennyit felszínre hozni tervén felül, nagyon kevés lenne a második fél évben, mert volt nekünk 6 000 tonna adósságunk is! Volt, mert már törlesztettük. A szép és nemes cselekedet az lesz, ha az év végéig 13 000 tonna pluszt adunk! Nem lesz könnyű munka ez, mert ebből még csak 646 tonna szén van kitermelve, de még négy hónap van hátra, s

olyan nagyszerű bányászaink, műszaki vezetőink vannak, olyan kommunista és pártönkivüli munkás gardánk van, amely megtudja oldani ezt a nehéz feladatot,

ha olyan lelkesen, megtorpanás nélkül versenyez továbbra is, mint júliusban és augusztusban; a bányásznapi verseny idején. Ha felosztjuk négy hónapra a tőlünk tervén felül kért szenet, akkor 3 088 tonna jut belőle egy-egy hónapra és 124 tonna egy-egy munkanapra. Ennyit kér tőlünk az ország tervén felül, s akkor, ha megadjuk ezt; eleget teszünk feladatunknak.

Megadható ez a mennyiség? Meg! S ezt bátran merhetjük az egész ország előtt kijelenteni. Van példa arra, hogy egy-egy munkanapon egyenletesen, mindennap 124 tonna szenet adjunk? Van erre példa — bányásznapi előtti verseny napjai voltak ezek. Van olyan

bányászunk és olyan bányász kollektívánk, mely tud tervén felül termelni? Van!

A derek szászvári, III-as aknai, Anna-aknai, Kossuth-aknai, mázai és nagymányoki bányászok biztosíték arra, hogy az év végéig adunk 124 tonna szenet naponta tervén felül.

Biztosak vagyunk abban is, hogy a sok-sok dicsőséget szerzett Béta-aknai bányászok is magukra találjanak, és a tervet teljesítők sorába lépnek.

Mind ehhez az kell csupán, hogy olyan lelkesedéssel fogjon mindenki a munkához, ahogyan a bányásznapi verseny idején tette, hogy pártszakszervezet és DISZ szervezeteink, műszaki vezetőink ott legyenek a munkahelyeken; hogy a napi politikai, gazdasági ügyek intézése,

a tervén felüli tonnák ezrei mellett soha ne feledkezzünk meg a dolgozó emberről, intézzük el ügyes-bajos dolgait,

a mindennapos aprónak látszó, de fontos problémáit segítsük megoldani. Így volt ez a bányásznapi verseny idején, így kell, hogy most is legyen, s akkor lesz tervünk — megadjuk a 13 000 tonna szenet, és minden reményünk meglehet arra, hogy visszaszerezük a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzáslapját!

Az ünneplő bányászok között

Már a reggel is nagyszerűnek mutatkozott. A komlói bányászzenekar zenés ebresztővel köszöntötte, Komló bányászait, s egyúttal figyelmeztette a még szunyadozó lakosságot; ünnep van ma. Nagy ünnep. Szeptember másodikika, hatodik magyar bányásznapi. Ilyenkor nem lehet sokáig aludni, nem szabad bosszankodni, csak örülni, nevetni lehet.

Ilyen gondolatokkal távoztam én is hazulról, hogy megnézzem: vajon ezen a napon hogyan szórakoznak ünneplőjeink? Legforgalmasabb hely a piactéri bányászvásár volt, ahol — „vásároljon mindent egy helyen” jelszóval — ugyancsak válogatni lehetett, a sokfajta, divatos, jóminőségű cipő, ruha,

akabát, s az izléseken csomagolt élelmiszer, gyümölcsárú között.

Az emberek szívesen forgolódtak a pulatoknál, nem türelmetlenkedtek, ha várni kellett és — ez persze a nappal együtt járt — valamennyien ünnepélyes arccal, jókedvűen társalogtak. Még később sem, — amikor már este felé járt az idő, és a hűségjutalom összegéből a borkóstolóra került sor — feledkeztek meg az ünnep szépségéről, jelentőségéről, bányászaink.

A fiatalok közül leginkább a halászkertet, céllövöldéket és a körhintákat látogatták, ahol nagyon gyorsan múlt az idő. De gyorsan teltek az órák az idősebbeknek is, akik már nemcsak vásároltak, sétáltak és „poharaztak”, hanem a

régi időről is beszélgettek. S ahogy összehasonlították a régi bányászünnepséggel, Borbála nappal, akaratlanul is vidámabban koccintottak. Hiszen az az idő elmúlt, s a jelen, a mai nap, sokkal, de sokkal szebb...

Jólesz érzés volt, ilyen kedves, boldog emberek között lenni. Velük együtt járkálni, nézelődni, szórakozni. Amikor úgy 8 óra fele, a Béke-étterem lakikonyhája előtt, egy bányász elbúcsúzott barátaitól, — mert „a házának valót meg kell etetni” — vele együtt sajnálkoztam. Olyan szép volt ez a nap, s annyira vártuk mindannyian. Nemcsak a bányászok, hanem mi is, akik a „napszíntről” értékeljük hős munkájukat.

— KOCZKÁS —

Reggel az ünnepségen

akik szintén kimagasló eredményekkel köszöntötték a bányásznapot.

A bányász-nagygyűlésen Havrán István elvtárs, az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség vezetője köszöntötte meg bányászainkat, hogy augusztusi tervüket túlteljesítve, ilyen nagyszerű eredményeket értek el, a hatodik magyar bányásznapi alkalmával.

Havrán elvtárs ünnepi beszéde után Karl Heinz Probst, a zwickaui bányászdelegáció vezetője, kitüntetésekkel és ajándékokkal jutalmazta meg bányászaink legjobbjait, köztük Tantai Károly elvtársat, a

Városi Pártbizottság első titkárát, Gertner János elvtársat, Szilas Adolf elvtársat, Kovács József elvtársat, Kossuthbánya vezetőjét, Vizi László elvtársat, a tröszt igazgatóját, Pozsgai Károly elvtársat, a tröszt főmérnökét, és Gerezdai János elvtársat, III-as akna vájárját.

Az ünnepséget befejező részében Vizi László elvtárs, a Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatója köszöntötte meg a német elvtársainkat a kitüntetésekkel, majd fogadalmat tett, hogy a komlói tröszt bányászai év végéig kibányásszák a párt által kért 13 ezer tonna tervénfelüli szenet.

Egy 250-es Pannónia motor

Úgy gondoltam túlkorán érkezem a vásárra, hiszen Siemek elvtárs a városi tanács elnöke, csak 9 órakor mondja el ünnepi megnyitó beszédét. Annál jobban csodálkoztam, amikor a motorok között forgoló eladó közölte, hogy — bár még nincs 9 óra — három darab Pannóniát máris eladtak.

Ki volt az első vevő? A kérdésre, maga a boldog tulajdonos — illetve boldog feleség — válaszolt. Karján egy szatyorral, táskával, jónéhányzor körüljárta már a piactert, hogy megnézzé: mi mindent lehet még vásárolni, a motoron kívül.

— Bodolyabéren lakunk. Férjem a komlói bányában dolgozik — mondotta Parka Béláné, amikor a szokásos adatokat kérdeztem tőle. Férjem már 45 éves — folytatta — és — jól esik neki a pihenés. Úgy számoltuk; ha motorral tud műszakra járni, másfél órával többet pihenhet, mert nem kell a vonatra várni. Persze a motorkerékpár

nemcsak ezért öröm a családban. Parka Béla a szórakozásra is gondolt; S ilyenkor tervezgetett:

— Kicsit hiába veszek. Az asszony is nehéz, én is nehéz vagyok. Nekünk csak Pannónia való...

Négy év óta várták, hogy összejűljön a motorra való. Parkáné négy év óta számolgatta, szorgalmasan a félretett forintokat és tett hozzá újabb összegeket. Bár hosszúnak tűnt ez az idő, végre mégis elérkezett. A hatodik magyar bányásznapi — reggel 7 órakor — már kiválasztották a 14 860 forintos Pannóniát. Sőt, — korareggel — a motor mellé, még tanácsadó is akadt.

A bejáratánál nagyon vigyázzanak. Nehogy ketten üljenek fel — óvta őket egy fiatalember, amikor megtudta, hogy a Parka család — apa és fia — csak ezután tanul motorozni...

Ennyit mondott el nekem Parka Béláné. S miközben beszélgettünk, a piros színű Pannóniát férje már fel is adta a vasútállomáson.

A szórakozóhelyeken

Nem nevezhetők éppen szórakozóhelyeknek, s mégis azokat keresték leginkább a nagygyűlésről hazafelé tartó emberek. Mik ezek?

A minőségi borkóstolók! Egy csepp villányi vörös, egy csepp balatoni rizling, és egy-két decire való „csepp” egri bikavér, olyan jókedvre derítette az embereket, hogy némelyikük még énekelni is kezdett. És sokuknak bizony nehéz volt megállni a magyar szőlők világhírű levétől, egy ünnepi ebéd kedvéért.

Ugyanigy voltak a gyerekek is. A piactéren felállított körhintáktól nem akartak megválni. De jöttek a mamák, Karanfogaták a minőségi ellenőrt játszó, kortyolgató férjeket, a hintázó gyerekeket és mégsem vették kárba az ünnepi ebéd. Ezt sügták a papák és a gyerekek fülébe: — „Gyertek csak. Jót ebédeltünk, és délután még külön helyekre megyünk”.

S bizony ebben volt is valami igazság. Mert ha a papa minőséget ellenőriz addig, míg egy helyett négyet lát, a gyerekek hintáznak még s...deleg, és még mindig bírja — sok mindennél lemaradtak volna.

Nem látták volna azt a nagyszerű ejtőernyős ugrást, melyet városunk fiai hajtottak végre a mecsekfalusi dombok felett, a zwickaui és a komlói bányászok nemzetközi barátságos labdarúgómérkőzését, a délután fél nyolc órakor megtartott ökölvívó mérkőzést, és még sok mást, mely után egy kiadós vacsora következett. Következhetett, mert ha az ember a sok járkálásba nem is, de a nézésbe, a rengeteg látnivalóba biztos belefáradt.

Vacsora után jött a tánc. A Május 1 kultúrparkban és az összes szórakozóhelyeken húzták a talpalávalót. A Béke-étteremben Palotás Erzsébet fővárosi művésznő énekelt és a műsorközötti szünetekben, vigkedélyű bányászlegények és férjek forgatták a kipirult arcú lányokat, asszonyokat, a keringők dallamaira.

Ejtél után 2 óráig tartott a bál és szót a városban a víg mulatozás. Aranyosi László, Anna-akna kitűnő ifjúsági brigádjának egyik tagja, így búcsúzott a Béke-étteremből, zárószóval:

— Mára elég volt, de azért kár, hogy vége van a mi szép napunknak. No, de majd jövőre...

SZÁSZVÁRI BÁNYÁSZ

Ilyen bányásznapi még nem volt Szászváron

Az előkészítés már hetekkel előtte folyt. A pártszervezet tervet dolgozott ki, hogy zajlik majd le az ünnepély, hol és hány sátrát állítanak majd fel, ki mond ünnepi beszédet, hol lesz a tánc és hol lehet majd zavartalanul kóstolgatni a magyar szőlő híres levét, a balatoni rizlinget, vagy a villányi vöröset. A népviseleket még a falu parasztjaihoz is elküldték:

— Jöjjenek, ünnepeljenek velünk, — szólt a szívéllyel meghívás — mert, ilyen ünnepély Szászváron még úgy sem volt.

A fenti formai előkészítést, lent a föld alatt serény munkaverseny követte. Az emberek célul tűzték ki, olyan eredményeket érnek el erre a napra, melyek méltóak az élizem cím viseléséhez. Az üzem 240 vagonos napi tervét a bányászország minden napjában túlteljesítik.

A fogadalmakat tettek követték. Augusztus 27-én 5 vagon, 28-án 3 vagon, 29-én 8 vagon, 30-án 6 vagon, 31-én (5) vagon és szeptember 1-én (26) vagon szennet adtak tervükön felül az országnak.

A győzelem megszületett. A szászváriak a II. félévben szeptember 2. reggeléig több mint 1500 tonnás szén-

mennyiséget bányásztak ki előirányzatukon felül.

Az emberek nagyon örültek a sikernek. A bányatelepen már reggel 5 órakor térzenét adott a helyi bányászzenekar. Nyolckor a falu főterére rándultak le a zenészek, s víg, pattogó ütemű indulókkal kürtölték széjjel a maguk módján:

— Ünnepeljünk, ünnepeljünk, tram-tram, tram-tram!

Fél tízkor megkezdődött a színes felvonulás a II. kerületbe, s onnan vissza az ünnepség színhelyére, a kerthelyiségbe. Elől az általános iskolások, utánuk a DISZ-fiatalok, majd a zenészek vonultak. Öket az egyenruhás bányászok, az MNSZ asszonyok, a gépüzem dolgozói, a bányászok és a falu lakosai, kisiparosok, értelmiségiek, parasztok követték.

Fél tízenegykor megkezdődött az ünnepély. A komló trószát és a városi pártbizottság küldötte, Benhardt Gyula elvtárs mondott ünnepi beszédet. Többek között arról beszélt, hogy az a 803 ezer forint, melyet a bányásznapi alkalmából osztottak ki Szászvár bányászai között az állam, a párt a dolgozó nép megbecsülését fejezi ki,

Ezután az üzem vezetősége mintegy 50 miniszteri kitüntetés osztott ki a kiválóan dolgozó bányászok között. 9-en a „Szakma Kiváló Dolgozója” kitüntetést kapták. A kilenc bányász 11 492 forint pénzzutalmat kapott. 13 bányász jubileumi érmet és 14 474 forint jutalmat kapott, 25, illetve 40 év alatt végzett hűséges munkájáért. Farkas József I. lakatos például 1 088, Herédi József vájár 1 288, Jäger Ferenc aknász 1 500 forint jubileumi pénzt kapott a hűségjutalom mellé.

Az ünnepély után a szórakozás következett. Sokan emlegették, hogy ilyen ünnep még nem volt Szászváron. A kereskedelem is kitett magáért. Kilenc darab motorkerékpárt, 3 mosógépet, 20 darab karórát, jó minőségű bútort és sok sok ruhafélt bocsátott áruba. A vendéglátóipar is méltóan követte példáját. A lakóházban a jóllakott emberek, a borkóstolóban, melyet szőlőlevélből pincészetben készítettek el, a becsipett és kettő helyett négyet látó emberek vidágtak.

A szászváriak bizonyára sokáig emlegetik majd az 1956-os bányásznapi, amely nagyszerűen sikerült, amelyet ők nagyszerűen köszöntöttek a kiváló termelési eredményekkel.

13 ezer tonna szénért, 130 ezer forint

A 300 ezer tonna szén terven felüli kitermeléséből, az ország 70 üzeme, augusztus 31-ig teljesítette vállalását. A többiek pedig, — köztük a komló bányászata — fokozott hajrával igyekeznek adott szavukat valóra váltani.

III-as akna bányászai, július, augusztus hónapra 886 tonna szén túlteljesítését vállalták. És augusztus 30-ig, 1899.3 tonnával adtak terven felül. Ugyancsak túlszárnyalta két havi vállalását Szászvár is. 901 tonna helyett 1359.6 tonnával termelt többet. Kossuth-bánya dolgozói is eleget tettek adott szavuknak, s Anna-akna bár a III. negyedév első két hónapjára nem vállalt semmit, augusztus 30-ig mégis 610 tonnát termelt terven felül.

A jó munka jutalma, természetesen nem marad el. Ha az üzemek, a felajánlott mennyiséget napszintre szállítják, 10 forintos prémiumot kapnak tonnánként. Az összeget két

részletben, a harmadik és a negyedik negyedév végén fizetik ki.

Közszó hírt terjedt el arról, hogy hiába adnak terven felül egyes üzemek, ha a trószát nem teljesíti 13 000 tonnás vállalását. Nem lesz prémium. Ez persze nem így van. Garamvölgyi elvtárs, a trószát termelési osztályának vezetője, ebben az ügyben így nyilatkozott:

— A 10 ft/tonnánkénti jutalom egyetlen feltétele, hogy bányászaink túlteljesítsék tervüket. Függemenyül attól, hogy a többi üzem, vagy éppen a trószát eleget tett e vállalásának — külön, külön is megadjuk a jutalmat.

Béta-akna például augusztus 31-ig, 474 tonnát vállalt terven felül. S a hónap utolsó napját 506,3 minusszal zárta. Ha vállalásának a III. negyedév utolsó hónapjában sem tesz eleget, természetesen nem illeti meg a prémium. Ettől függetlenül III-as akna megkapja a többletként termelt mennyiség jutalomösszegét. S, hogy mindenről beszámoljunk, közöljük: a trószát eredményei is kedvezőek. Bár július, augusztusra 5170 tonnát vállalt előirányzott terven felül, augusztus 31-ig 6152,9 tonnával termelt többet.

Nincs ok tehát az aggodalomra. Csakis bányászaink munkájától függ, hogy üzemük az elismerés, dicsőség mellé, a jutalmat is megszerezze.

Két pont a „MŰSZINT” tervből terf marad

Drjenyovszki Béla elvtárs, a szászvári bányász üzemvezetője, nagy szeretettel beszélt a Műszaki Intézkedési Terv megvalósított részeitől. Például: a mázál állomáson beépített vibrátorról, mellyel a kovácsoszen minőségét tudják javítani, s ugyanezt a célt szolgálja a szénosztályozó előtti tároló kettéválasztása is. Vannak tartalékfejlesztések, beépítették a kétezer köbméter/perc teljesítményű ventilátort, folyik a korszerű biztosítás, kidolgozták a javaslatot a szállítás gépesítésére, és 3 helyett 6 lömestert képeznek ki folyamatosan.

A fentiek a Műszaki Intézkedési Terv 7. pontjának megvalósítását igazolják.

Sajnos, vannak olyan pontok is, melyek csak tervek maradnak, s nem éppen a szászváriak hibájából.

Ilyen a törőpület megépítése, mely immár második éve terv. Miért nem építik fel, amikor annyira kellene az izapoláshoz? A fele-

let egyszerű. Nem kapják meg a minisztérium termelési osztályának vezetője által ígért többletfinanszírozást, amely nélkül felesleges pénzkidobás lenne az építkezés.

A VI. szinti vég nélküli kötélpálya beépítése, szintén terv maradt. Júliusban a szászváriak nem kaptak elegendő mólvasat, s emiatt elmaradtak a főkeresztyvágat korszerű biztosításával, ami nagyon hátráltatja a kötélpálya beépítését.

Helyes lenne, ha a trószát és a Szénbányászati Minisztérium az általa is jóváhagyott „Műszint”-tervek végrehajtásához, akadálytalanabban biztosítaná a szükséges gépet és anyagot, mert segítség nélkül a tervek hol papírok maradnak, melyek nem segítik elő sem a termelés növelését, sem az önköltség csökkentését, sem a minőség fokozatos javítását.

Egy propagandista nagyszerű terveiről

Takács Ferenc elvtárral, a szászvári bányász-pártszervezet propagandistájával folytatott beszélgetés lapunk egyik munkatársa. Takács elvtárs, a politikai gazdaságtan II. évfolyamát vezeti majd az őszszel, s erre a következőképpen készült:

— 16 hallgatóm van. Az előkészítés könnyen ment, hisz javarészt azok az elvtársak tanulnak nálam az idén is, akik tavaly ugyancsak nálam végeztek el az I. fokot. De ettől függetlenül, szeptember 5-én ismét beszélgetek velük, milyen problémájuk van, segítséget nyújtok majd az anyag tanulmányozása munkájukhoz, mi akadályozza esetleg a részvételt, a tanulást.

— Helyiségről a pártszervezettel együtt már gondoskodtunk. Az üzemvezető elvtársal is beszélünk, hogy a falusi hallgatók részére foglalkozás után gépkocsit biztosít hazaszállításukhoz. Az anyagot pedig magam már kétszer olvastam el.

— Tavalyi tervemet is megvalósíthatom végre az idén. A foglalkozások közben, egyes anyagok témájához tartozó rövid, oktatónyelvű keskenyfilmet vetítünk. Így a hallgatók könnyebben értik meg az ideológiai tételeket, mert a tételek mellé egy kis darab életet, gyakorlatot is kapnak. A második tervem, hogy a tankönyvből a számokkal telített táblázatokat lefényképezzük, és DÍÁ-géppel vetítjük a falra. Sok időt fordíthatok így foglalkozás közben a hasznosabb vitaközörsre, mert ezelőtt krétával rajzoltam a táblázatokat egy táblára. Most már a rajzolás helyett magyarázhatok,

s több idő marad az anyag megértésére.

— A felkészülésből csak annyit hiányolok, hogy a pártbizottság nem rendezett a nyáron, előkészítő tanfolyamokat, ahol magasabb színvonalon tárgyalhattuk volna meg az 1956-57-es oktatási év anyagát. Így nehezebb lesz a propagandista munkája, de remélem sikerrel birkózom meg vele.

Tárgyalóteremből

Rövid ismeretség után

Evekkel ezelőtt történt, hogy háromhetes ismeretség után állt az anyakönyvezető elé egy fiatal pár. Boldogan mondták ki azt a szót, mely a házastársakat egy életre köti, hogy összerúzzák. A háromhetes ismeretség után „menyországunk” képzelték a házasságot. Náluk azonban, és még nagyon sok helyen, sajnos nem így történt. A férj munkáját díszesre méltóan végezte, azonban a családi életbe nem tudott beleilleszkedni. Munka után a koszmákba járt, és éjjelkor becsipette a házát, amikor nagy dörömböléssel ugratta ki feleségét az ágyból. Aztán teltek a hónapok, az évek... és jöttek a gyerekek. Elsőnek egy fiú, aztán másodiknak egy kislány érkezett a családba. Az ember pedig folytatta a jó munkát és az ivást. Ha egy éjjel sötét ivott a kellesténél, hazatérve összeverte a feleségét és a gyerekeket is. Egy alkalommal a család az ablakon mekkélt az apa durvasága előtt. Utólag a kislány ugrott ki, mikor az ablakon kezét nyújtotta az anyjának, apja felkapta a fejét és az ablak felé dobta. A gyerek azonban már leugrott és a fejze csak az ablakkeretet érte el. Tíz év és három hónapi házasság után nem elváltak, de külön él férj és feleség. Az asszony magával vitte a gyerekeket és mindketten új életet kezdtek maguknak. Az asszony most talán megtalálta azt, akit esküdtött férjében keresett. Az új életvégszeret a gyerekeket és mindent elkövet, hogy azok is szeressék

át. A férj azonban ismét „rosszul” választotta és nem nyugodt bele, hogy felesége rendezett családi életet éljen, hanem követeli, hogy a fiú nevelését adják át neki.

Ezért állnak most a városi bíróság ítélszéke előtt. A kislány 11 éves, értelmes, okos gyerek. A bíróság kérdéseire elmondja, hogy mióta szülei elhagyták egymást, az apja többször meglátogatta őket éjjel, mikor becsipett állapotban felkeltette a fiát, italtal kitalálta, és huzzonegyezni tanította.

Ez az apa nem gondolt arra, hogy gyermeke évek múlva felnő, 6 vizont öreg és munkaképtelen lesz és ha ő így tartja el a gyermekét, hogy fogja eltartani az őt, ha szüvében csak gyűlölet és megvetés él apja iránt.

A bíróság ítélete nyomán a gyerekek továbbra is anyjuknál maradnak, mivel az apát nem találja megfelelőnek a bíróság a gyermekek nevelésére. A gyerekek nevelését és ellátását az apának 600 forinttal kell segítenie.

Ez a tárgyalás és a rendezetlen családi élet azonban a felnövő gyerekek szívében örök nyomot hagy. Az ilyen és hasonló esetek száma egyre több a bíróságon. A fiatal házassalódnak jobban meg kell ismerniük egymást ahhoz, hogy a megkötött házasság, az elhangzott holdodiglan-holdodiglan valóban egy egész életre szóljon.

SZÓKE ANNA

Kártyacsaták reggel ötig...

Két asszony szólított meg a szászvári bányatelepen. Egy fiatalabb és egy idősebb óshajú. Szemük meg-megrebbrebb tekintete segítségért könyörgött, miközben gyorsan hadarva ezt beszélték el:

— Békés családi életetek vannak felborulófélben a bányatelepi kocsmá miatt. A vendéglős, sokszor hajnal ötig tartja nyitva az italmérést. Az emberek lerészegednek, elvesztik kártyán a keresetüket, muszákot mulasztanak, apa és fiú

között családi botrány tör ki, a fogyasztás korlátlan összegű hitelben történik... megengedhető ez ma?

Később kiderült, az asszonyok már szövetkeztek, hogy feljelentik a törvénytörést kocsárosok. De egyrészt féltik családjuk békéjét, másrészt sajnálják a vendéglőst, aki kenyeréért rimánkodik és gyereke, családja van.

— Valóban így történik ez kártyáson? — kérdeztem a fiatal csaposasszonyt, a vendéglős feleségét,

— Igen... Fizetés napján reggelig szoktunk nyitva tartani.

Az asszonyka nem tudta, hogy szavai újságíró jegyzetbe kerülnek. Békés fogyasztót sejtett a kérdező mögött. Ha tudja, ki kíváncsiságoskodik, tán még meg is esküszik, hogy mindenkor 10 órakor zárnak. S talán azt sem tudta az asszonyka, hogy a záróra önkényes meghosszabbításával, —

hány feleségtől szakítják el férjüket, gyermekektől apját, s hány rendes munkásemberről csinál lassan-

lassan a szesz fejelemesítő, bumlizó bányászt. Ó, a férjével együtt csak a pénzt, a kapzsi emberek csilllogó „istenét” harcolja. Hogy törvényesítő módon, amiért büntetés, esetleg börtön jár? — az mit se számít! Csak sok fogyasztás legyen, amiután rengeteg százalék jár.

Szászváron, a bányatelepi italboltban kártyacsaták folynak reggelig, ez tény. De mit csinál az ottani tanács és a rendőrség, hogy ezt nem veszi észre?

— erik —

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

Néhány héttel az 1956/57-es pártoktatási év beindulása előtt...

A Központi Vezetőség határozatai feltárták azokat a hibákat, amelyek az utóbbi években elkövetettünk, amelyek akadályozták fejlődésünket. Ezek a határozatok nemcsak a hibákat vetették fel, hanem megmutatták tenni valóinkat is a szocialista építés, a dolgozó nép felismerkedése érdekében. Pártoktatásunkat is e cél érdekében érdekébe kell állítanunk. Ezért az 1956-57-es pártoktatási év legfontosabb feladata propaganda munkánk tartalmi színvonalának jelentős megújítása úgy, hogy az közel kerüljön az élethez, segítse megoldani azokat a problémákat, amelyek a II. ötvenes tervben Komló dolgozóira, elsősorban a kommunistákra hárulnak.

A tartalmi színvonal megújításának legfontosabb feltétele a pártoktatás vezérkarának, a propagandistáknak alapos, felkészülte felkészítése. — Ezért a pártszervezeteknek gondoskodniuk kell arról, hogy a már megrendelt útmutatókat és tananyagokat a propagandisták minél előbb megkapják. Azok csakis így tud-

nak időben felkészülni az első propagandista konferenciára, amelyre már október első felében sor kerül. Az anyag biztosítása mellett szükséges, hogy a pártszervezetek vezetői — elsősorban az agit. prop. felelős — ellenőrizze, segítse a propagandisták felkészülését. Különösen fontos ez az Időszerű kérdések, a Marxizmus-leninizmus alapjai I.—II. évfolyam propagandistáinál, de természetesen a szakosított tanfolyamok propagandistáinál is helyes, ha gondoskodnak az agit. prop. felelősök arról is, hogy a propagandisták tanulása közben felvetődött kérdések, ha szükséges, a városi párt-végrehajtó bizottságon keresztül is tisztázva legyenek. Javasoljuk, hogy a propagandisták az előbeszélgető bizottságok munkáján kívül is keressék a kapcsolatot leendő hallgatóikkal

ismerkedjenek meg már most velük ne csak munkaidő után, ha van rá mód, munkahelyükön is, ismerjék meg hallgatóik munkáját, esetleg vegyenek részt közös kirándulásokon, szervezhetnek kollektív mozilátogatást is.

A pártoktatás beindulása előtt legkésőbb szeptember 20-ig meg egyszerű beszélgetsenek az oktatásra jelentkező elvtársakkal. Ezeket a beszélgetéseket alaposan vegyék fontolóra, melyik elvtársnak, melyik oktatási forma felel meg a legjobban. Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert tavaly is előfordultak — különösen a politikai gazdaságtan tanfolyamain —, hogy a beosztásuk megfontoltságának hiányában nem volt megfelelő ezeknek a konferenciáknak a színvonal. Helyes, ha a beszélgető bizottságok a mos-

tal beszélgetések alkalmával,

közik a hallgatókkal, kik lesznek propagandisták és melyik helyiségekben tartják majd a szemináriumokat, valamint azt, hogy az ideai pártoktatás október 15-én indul be. A beszélgető bizottságok figyeljenek fel azokra a problémákra is, amelyek esetleg két beszélgetés között felszínre jöttek (betegség, áthelyezés stb.). A másodszori beszélgetéseknél is szigorúan tartuk be az önkéntességet és a meggyőzés elvét.

Fontos feladat még a hallgatók útmutatóinak, tananyagainak megrendelése a Propagandaanyag Terjesztő Vállalat által leküldött megrendelőlap felhasználásával, amelyet szeptember 5-ig kell eljuttatni a városi párt-végrehajtó bizottság agit. prop. osztályára. A megrendelt anyagok árát szeptember 30-ig a megrendelőlapra csatolt csekkkel kell be-

vezetni a postán. Külön szeretnénk felhívni a pártszervezetek figyelmét a tananyagok árának pontos befizetésére, mert azt csak így kaphatják meg a szükséges időre.

Javasoljuk a pártszervezetek vezetőseinek, hogy a tagyűlések által elfogadott oktatási terv alapján beszéljék meg a feladatokat az ideai pártoktatás zavartalan beindítása érdekében. Helyes, ha ezen az úton nem csak a pártoktatás beindításának feladatait beszéljük meg, hanem a DISZ-oktatás helyzetét és feladatait is, a beindításban pedig segítséget nyújtanak a DISZ-vezetőknek. Indokolt ez azért is, mert tapasztalatunk szerint a DISZ-oktatás előkészítésében egy-két üzemnél bizonyos elmaradás tapasztalható.

Gondoskodjanak pártszervezeteink a világos, illohelyek-

kel ellátott, jól fűthető szeminárium helyiségekről is.

Javasoljuk: már most szervezzék meg az üzemi dekorációs, vagy versenyfelelős bevonásával helyi — üzemük életére vonatkozó — szemléltető anyagok készítését, pl. az alsófokú oktatás szemináriumai részére a tematikában szereplő önköltségek, termelékenységi című anyaghoz.

Gondoskodni kell arról is, hogy legalább két héttel az oktatás beindulása előtt jól látható helyen legyen kifüggesztve az egyes szemináriumok névsora, a propagandisták nevének, a szeminárium helyének és pontos idejének feltüntetésével.

Meglátásunk szerint a bányásznap előkészületek az oktatási előkészületek kisse háttérbe szorították, ezért most mindent el kell követni az alap szervezeteinknek, hogy az 1956-57-es pártoktatási év zavartalan beindulását biztosítsák; meglegyen a megfelelő alap az ideai pártoktatás sikeres és eredményes befejezéséhez.

Schneider Józsefné

A terv teljesítése érdekében

Beszélgetés a III-as üzem vezetőivel

Amellett, hogy III-as akna 1800 tonnával szintén részt vesz a terven felüli szén kitermelésében, még egy célt feladatul tűzött: megteremti az élüzem cím elnyeréséhez szükséges feltételeket. Miután a termelés érdekében itt is több intézkedést foganatosítanak, joggal remélhetnek az akna bányászai. Természetesen az eredmények nem jönnek maguktól. Az embereknek szívós akarattal kell megdolgozni, minden egyes százalékért. — Munkájuk minduntalan nehézségbe ütközik.

A III-as üzem jelenlegi művelési területe, csupán két szint között folyik, mintegy 1500 méter csapásmenti hosszban. Ezen mélységben szűk, de kiterjedésében nagy terület, nem engedi meg a megfelelő üzemi koncentrációt. Vagyis, rengeteg nyitott vágot kell fenntartani. A nagy nyomásviszonyok, az izsapolás következtében leadott elég nagymennyiségű víz, a vágat állapotát erősen igénybe veszik. Ennek fenntartása rendkívül körülményes, ami érezhető egy-két fejtés légvágatánál is. A telepek rendkívül gyűrtek, vetőkkel szabdaltak, s ezért a művelést nagyon megnehezítik. Különösen mondható ez a 3-as és 10-es telepek művelésére.

— Az üzem vezetőkese milyen intézkedéseket tesz, a tervteljesítés érdekében?

— Befejezzük a mélyfűkű és a III-as akna közötti V. szint talpmélyítést, hogy a IV. negyedévben, a meddő szállítást és a fa beszállítást, már az akna területéről tudjuk elvégezni. Ugyanezen idő alatt elkészítjük a külszíni fateret, s ezzel megoldjuk a már évek

óta vajdó fa tárolását, mivel a legrövidebb időn belül közvetlenül le tudjuk adni a bányafát, az üzem bármelyik területére. Ugy érzem, hogy ezzel bányászaink igen nagy problémáját oldjuk meg.

A vágatok fenntartását fokozottabban erővel telepítjük és egyben megerősítjük a szén elővájási és feltárási munkahelyeinket. A jelenlegi 7—8-as telepek kiesésére új 7—8-as frontfejtést készítünk el, s a nyugati részen ugyan csak egy 3-as telepi fejtést készítünk. Az I. keleti keresztvágaton történt januári tűzet teljes egészében megszüntetjük, illetve a vágot újra nyitjuk. Ezzel lehetőségünk nyílik a 12, 13, 14, 15 és 16-os

A pártszervezet segít

III-as akna pártszervezete és annak vezetősége minden egykezzel azon van, hogy az üzemvezetés munkáját politikailag alátámassza, és állandóan segítséget nyújtson a terv minden mutatójának teljesítéséhez. A csapatok kommunisztái nap-nap után megkapják ugyanazokat a feladatokat, melyeket a műszaki vezetők, a csapatvezetőknek megadnak. A csapatvezető mellett a párt, szakszervezet és DISZ megbízottja dolgozik. Így lehetővé válik, hogy egy brigádban 4 ember naponta megbeszélje a tennivalókat.

Ezeket a felelős elvtársakat minden raportra meghívják, ahol ők maguk is végighallgatják a csapatra társuló feladatokat.

Duga elvtárs, III-as akna párttitkára az üzem munkájáról így nyilatkozik:

— Az első félévben sajnos, sok adósságot szedtünk össze, melynek törlesztése, a máso-

telepek előkészítésére. A vágat újrainvitási munkálata már folyik, s az eddigi eredmények azt bizonyítják, hogy sikeres lesz.

— Remélhető-e a második félévben, a terven felül termelés?

— Az előzőekben ismertetett intézkedések s a IV. negyedévre előkészített frontfejtések, feltétlenül biztosítani fogják azt, hogy a Központi Vezetőség kérésének — részünkről — eleget tegyünk és tervünket teljesítsük. A III. negyedévben célul tűztük ki az élüzem cím megszerzését, és 1400 tonna terven felüli szén kitermelését. Ezt, számításaink szerint, valóra is váltjuk.

Munkahelyeink, termelési adottságaink megvannak ahhoz, hogy bányászaink, elsősorban kommunisztáinkat, a terv teljesítésére, illetve művelésére mozgósítsuk. Az utolsó két negyedévben nem engedjük meg, hogy feltárási csapatunkat eltegyék szénre, hiszen ezzel termelésünket veszélyeztetjük.

A negyedik negyedév, nagy feladatot ró a számunkra. Hiszen napi termelésünk, 72 vagonos átlagra emelkedik. Az üzemünk kommunisztái, becsületesen pártönkivül dolgozó, műszaki vezetői, lelkes munkájával meg tudjuk szüntetni a nehézségeket.

Munkahelyeink, termelési adottságaink megvannak ahhoz, hogy bányászaink, elsősorban kommunisztáinkat, a terv teljesítésére, illetve művelésére mozgósítsuk. Az utolsó két negyedévben nem engedjük meg, hogy feltárási csapatunkat eltegyék szénre, hiszen ezzel termelésünket veszélyeztetjük.

Munkahelyeink, termelési adottságaink megvannak ahhoz, hogy bányászaink, elsősorban kommunisztáinkat, a terv teljesítésére, illetve művelésére mozgósítsuk. Az utolsó két negyedévben nem engedjük meg, hogy feltárási csapatunkat eltegyék szénre, hiszen ezzel termelésünket veszélyeztetjük.

Jól bevált a TH gyűrűs biztosítás

Jazbinsék elvtársnál, a III-as akna főmérnökénél voltunk. Szobájában, szénporos arcú, műszakból jövő bányászok között találtuk, amint ügyes-bajos dolgaikat ítézte. Amikor néhány perc múlva befejezte tennivalóit, megkértük: — Beszéljen az üzem TH gyűrűs biztosításáról, és a saját féltéves tapasztalatairól. Jazbinsék elvtárs szívesen válaszolt, annál is inkább, mivel meggyőződése azonos a többi műszaki vezetővel, valamint a fejtésekben dolgozó bányászokkal.

— Sokféle biztosítással kísérleteztünk már — mondotta többek között. — Így fával, betonidomkövel, téglával, tübinggel is. Az összes közül a legjobban a TH gyűrű felel meg.

Eleinte bizalmatlanok voltunk az újszerű biztosítással. Szakemberünk sem volt megelégedve. Eppen ezért több bányással együtt, Tatabányára mentünk tapasztalatcsere céljából. Tatabányának egyik aknája — a VII-es akna — 35—40 százalékkal vassal van biztosítva. Utána Németországban — Zwirkebaun — is jártam. S ott, a nyitott vágotok 80 százalékát, szintén vassal biztosítják.

A mi bányázeink meg lehetőséget elmaradtak az említett üzemek mögött. Pedig, a nagynyomású munkahelyeken, — különösen a széntelepeken — semmi féle biztosítási mód nem bírja ki a nyomást.

— III-as aknán, hogyan vált be a TH gyűrű alkalmazása? — Tapasztalatunk az, hogy a TH biztosítás is, a fejtés fronthomloka előtt körülbelül 10 méterrel, olyan nyomásba kerül, hogy eldeformálódik. Eppen ezért úgy beszéltek meg, hogy a TH gyűrűket a fejtés fronthomloka előtt kezdjük kiváltani. Helyette pedig, fa, illetve fakocka biztosítást eszközölünk, mivel a fejtés fronthomloka mögött visszahagyott TH-kat kirabolni rendkívül nehéz.

Ha a kezdeti időszakban nem bíztunk a TH gyűrűk tartósságában, most annál jobban értékeljük. Majdnem minden feltárási és bővítő csapatunk kéri, hogy ezzel az idommal biztosítsunk.

Jelenleg TH biztosítási tervünket 150—200 százalékra teljesítjük. S ha ez a munkafo-

lyamat összességében többé is kerül, mégis kifizető. Hiszen jóval kevesebb fenntartási munkára van szükség. Egy példát:

A 7-es és 8-as telepi koncentrált frontfejtésünk, a 8-as telepi alapfolyosóra szállít. Ezt az alapfolyosót már hatszor bővítettük fával, és mégsem tartott semmit. Legutóbb TH gyűrűvel biztosítottunk, s azóta — 4 hónapja — a fejtés

zavartalanul működik, és az ácsalatok is jól tartanak.

Nyugodtan mondhatjuk, hogy a legnagyobb nyomást, az összes biztosítások közül a TH, s ezek közül a harang profilú TH, bírja ki. Tervünk az, hogy az összes távlati vágot — főszállító, léggurító, gépesített fejtési frontvágat — minden esetben ilyen korszerűen biztosítsuk, mert ez a legállékonyabb biztosítás.

Megkezdik a Béta-aknai kötélpálya javítását

A Béta-aknai kötélpálya szeptember 17-én éli le, a régóta esedékes nagyjavításra. A munka előreláthatólag 6 hétig fog tartani. — Így november 1-én, már a megjavított kötélpályán kerül le a szén az Előkészítőműbe. A munkálatok irányításával a trósz Pálffy József elvtársat bízza meg, aki kérésünkre ismerteti az elvégzendő munkafolyamatokat.

— A leállítás idejére, a Béta-aknai szén elszállítására külön berendezéseket létesítünk. A segédszállítás szeptember 17-i megindulásához szükséges, hogy a IV. üzem és a gépüzem, az aknaszerelési, valamint vasútépítési munkákat, határidőre elvégezzék. A leállítás ideje alatt, nagy feladat hárul ránk. Az I. szakaszon — Kőkőnyös és Kossuth szögállomás között például — 10 oszlopot kell új alapra helyezni. Ezeket az alapokat a Karbantartó Vállalat készíti el szeptember 15-re.

Az oszlopok áthelyezését és javítását Kossuth-bánya gépüzemének beruházó részlege végzi, Pádor és Karlovics elvtárs irányításával. Ők javítják a II. szakasz — Kossuth-

és III. aknai szögállomás között — magas oszlopait, és szegecslik át az összes oszlopokat.

Nagy munka vár a kötélpálya lakatosokra is. Ők javítják a köteleket, az állomások vaszerkezeteit, a meghajtó gépeket. Természetesen a kötélmunkák elvégzéséhez feltétlenül szükséges, hogy a gépkocsi osztály (Patek elvtárs) sürgesse a Katerpillar (nagytehermenyű lánctalpas vontató) mielőbbi átadását. A gépüzem végzi a műhelymunkákat, a villamosüzem veszi revízió alá a kötélpálya villamos berendezéseit, a szükséges anyagokat pedig az anyagellátó üzem biztosítja folyamatosan.

Az EM 49-es Építőipari Vállalat, szeptember 1-re befejezte a 26-os oszlop négy új kút-alapját, ami az egész helyreállítás egyik legfontosabb munkája volt. Elkészült a Béta-aknai fabunker és a feladó szalaghidak. A szalagok szerelésével, a gépüzem jó ütemben halad. Folyamatban van a kötélváltó saruk megmunkálása is.

Kollárics bácsi nyugdíjba ment

Kedves kis „őreg“ ember keresett fel szerkesztőségünkben. A neve: Kollárics Ferenc, a Komlói Helyiipari Vállalat I-es számú cipészrészlegének volt a dolgozója. Nyugdíjba ment. Így mondta jöveteleének célját:

— Kedves elvtárs. Nagyon szeretném, ha a saját keresetűl is megköszönhetném munkatársaimnak azt a szeretetteljes gondoskodást, melyet nyugdíjbanemetem alkalmával irántam tanúsítottak.

Kollárics bácsi 60 éves. 45 kemény munkás esztendő van a háta mögött. Cipész-

ként dolgozott, itt nálunk, Komlón is sokan ismerték. Keze nyomán sok szép cipő került egyik vagy másik komlói ember lábára anélkül, hogy gondolta volna: „Ezt a cipőt egy nagyszemű cipész készítette...”

Az idő eljárt Kollárics bácsi feje felett, s most nyugdíjba ment. Ebből az alkalmából rendeztek munkatársai búcsúztatási ünnepséget volt munkahelyén, a Helyiipari Vállalat I. számú cipészrészlegében.

— Nagyon jól esett ez nekem elvtárs. Azt a sok szép virágot és

vidámságot, amit búcsúzóul kaptam munkatársaimtól és a mindig vidám tréfacsináló adminisztrátorunktól, Margitától, szeretném megköszönni a lapon keresztül. Tegyük meg ezt nekem — így mondta.

Szívesen tesszük, mert egy öreg munkás távozásának megünneplése szép cselekedet. Ezt a búcsúztatást Kollárics bácsi, a derék munkásemberek szíve, szeretete díktálta, öreg munkatársuk iránt, akinek háttamögött 45 munkás esztendő telt le. A nyugdíjba ment munkás évok

Ej haj, száll az ének, zeng az ének...

Üzenet tanuló ifjúságunknak!

Nem is olyan régen kipirult arccal piros és kék nyakendőkkel felszerelve, izgatottan vették át egész évi munkálatok jutalmát, a bizonyítványt!

S most, a nagy vakáció után ismét összejöttetek, hogy ünnepélyesen megnyissátok az elkövetkezendő tanévet. Soraitokban új izgatott gyerekszemek csillogtak; az elsőosztályosok! Nagy nap volt ez kicsi életeitekben. Megkezdődött a rendszeres, kötelezettséget vállaló munka, mely egész életetekre kihatással lesz.

Ebből az alkalmából, meleg szeretettel köszöntünk benneteket. Kívánjuk, hogy az iskolában találjátok meg második otthonotokat, hol a tanítónéni és bácsi szeretettel ismertetik meg veletek a tudomány alapvető tényezőit, az írást, olvasást.

Mint régi diák szeretettel kérlek mindnyájatokat; szeresétek az iskolát, a nevelőket. Legyetek büszkétek arra, hogy e nagy család tagjai lehettek. Társadalmunk biztosította, tanulási lehetőséggel élve, jól használjátok ki az év minden napját, hogy szorgalmatokkal, példás magatartásokkal, könnycseppetek meg nevelőitek fáradságos és áldozatkész munkáját.

Társadalmunknak, melynek ma jövendői vagytok, — szűksége van rátok. Jó felkészültséggel tegyetek tanúbizonyítást arra, hogy méltók vagytok erre a bizalomra!

A Hazafias Népfőnt helyi szervezete, Nótanásca nevében szeretettel köszöntelek benneteket és kívánok eredményes, jó tanulást!

SZEMETI JÓZSEFNE

Üttörőházi program

Az idei tanévben 38 gyerekesport töltheti szabadidejét kellemesen-hasznosan az Üttörőházban, heti egy-két alkalommal.

Uj szakkörök is nyílnak: a lányoknak a főző-háztartási-szabó, a fiú pártásoknak: műszaki rajz és bányászati szakkörök. A felvételhez szülői beleegyezés, és iskolai igazgatói hozzájárulás szükséges. Jelentkezni a csapatvezetőknél és az Üttörőházban lehet.

HORZSA SÁNDOR, az Üttörőház igazgatója.

A pártbizottság tagja

Igen. Fehér Márton elvtárs egy fáradhatatlan ember. A fizikai munkában, mint vajár áll helyt, a társadalmi munkában, mint a városi pártbizottság tagja és a Béta-aknai pártszervezet vezetőségének agit. prop. titkára.

A felesége gyakran szól rá zsörtölődve, amikor a délielőtűs, vagy éjszakai műszakból későn érkezik haza:

— Már megint ilyen sokára jöttél? Kihűlt az egész étel, most újból melegíthetek! — De azután hamar megbékél az asszony. Hisz ő is tudja, férje nem hiába töltötte idejét a bányáüzemben. Kommunista-hoz, a városi pártbizottság tagjához méltóan emberek ügyes-bajos dolgaival foglalatkoskodik.

A múltkor, lehet vagy kettő hete, Dragun József hűségjutalmának ügyével törődött. — Ugyanis a jogosan megjáró 11,5 százalékos hűségjutalom helyett csak 5 százalékot akartak kifizetni neki. Fehér elvtárs látva, hogy igazságtalan-

ság történt, nem úgy lépett fel, mint vajár, hanem a pártbizottság tagjaként. S azon, amin nem tudott segíteni az ü. b., mert Dragun elvtárs először azt kérte, intézkedjen, ő egy fél óra a-t segített. Dragun elvtárs a 1400 forint helyett szeptember 2-án csaknem háromszáz forint hűségjutalmat kapott.

Ilyen példát nagyon sokat lehetne felsorolni, mert kinek a csizmaügyét, vagy a ruhaügyét, kinek a lakásügyét, esetleg a bérreklamációját szokta intézni. S mindig utópanasz nélkül.

Nemrég a DISZ-szervezet vette patronálása alá. 120—130 százalékos napi földalatti teljesítmény után leül és beszélget a DISZ-titkárral, Gerdán elvtárral. Többek között arról, hogyan kell jó vezetőséget létrehozni, miképp lehet színessé, érdekessé tenni az ifjúsági mozgalmat.

A beszélgetéseknek — bár eddig még csak az elejénél tartanak — már vannak eredményei. Egyik nap ezzel állt a DISZ-titkár Fehér elvtárs elé:

— Fehér elvtárs. már vannak eredmények! Négy DISZ-brigádunk van, s ebből az egyik 140 százalékos teljesítést vállalt a bányásznapra! S az üzemben elért sikerek a termelésben és a pártmunkában, kárpótolják Fehér elvtársat a „hideg“ ebédért — bár ilyen nem igen van, — és a sok-sok fáradságért, mely a siker előkészítése közben érte. Egy-egy eredmény, melynek ő is részese, új eredményt, új erőt ad neki ahhoz a munkához, amelyet 1949 óta szívvel-lellyel végez. S ezt a munkát nevezhetjük úgy is, — hogy az emberekért van.

Ünnepélyes lakásátadás

A VI. magyar bányásznapra városunk építő munkásai is jó munkával készültek. Ezt igazolja az, hogy Komló lakásépítésének történetében most — szeptember 1-én — fordult elő először, hogy építőink 1 hónapos határidő rövidítéssel adtak át lakásokat.

A zeneiskolában megrendezett ünnepélyen Sztipánovics Kálmán elvtárs, a 49-es Építőipari Vállalat párttitkára, és Lakatos József elvtárs, a vállalat igazgatójának ünnepélyes szavai után, Vizi László elvtárs, a Komlói Szénbányászati Trósz igazgatója adta át 63 boldog új lakástulajdonosnak a kulcsokat.

Emberséges bánásmód

hogyan dolgozik? Kiben lehet bizni, hogy munkáját fokozott ellenőrzés nélkül is, kifogástalanul elvégzi? Hogyan lehetne erősíteni a versenyszellemet?... Ilyen és ehhez hasonló gondolatok foglalkoztatták állandóan a fiatal aknászt. És lassan megismerte beosztottjait, megszervezte a munkaversenyeket, s három hónap óta körlete, állandóan tervet teljesít.

A fejtéseket jól ismeri, műszakonként kétszer-háromszor is végigjárja azokat, és ahol kell, segítséget ad. Nem túri meg a szabálytalanságokat, erélyes, határozott, és — igazságos. S a bányászok ezt szeretik benne! Egy-egy munkahelyen, — a műszak kezdeténél — a rosszabb fejtéseket látogatja először. Utasításokat ad a csapatvezetőknél, s azok végrehajtását, a műszak végén, minden esetben ellenőrzi. Ha az utasítást nem hajtották végre, megszegyentő, de egyben jobb munkára serkentő módszert alkalmaz. Közében dolgozó bányászokat hív a fejtésbe, és azoktól kérdezi meg a hanyag csapatvezető jelenlétében: jó-e az ácsolat, elegendő-e a biztosítás? Ha ez sem használ, fenytítés következik.

Pavlicsek Józsefnek sok-sok öröme, de ez mellett gondja is van. Öröme: hogy az üzemben megbecsülik, értékelik munkáját, hogy az emberek biznak benne, hallgatnak rá, s hogy a kislakás a Sallai Imre utca 7-ben, egyre szebb, egyre értékesebb lesz. Persze mindezt, nem magától teremtdött meg. Az a néhány esztendő, amit Pavlicsek József, a komló bányában már ledolgozott, küzdelmes életről, becsületes munkáról, és végül — eredményekről adhat számot.

Egész közeli időszakot nézzük: mikor 1956. március elsejével a II-es üzemtől III-as aknára helyezték, már aknász volt. Munkakörét ismerete, szerette, de a munkahely, s az emberek még nagy idegenek voltak. Vajon ki,

Új iskolákat építünk

1950-ben mindössze 641 tanuló iratkozott be a komló-i általános iskolába.

Az első ötéves tervben bányavárosunk lakóházakon kívül iskolákat is kapott.

Nagyon tetszett a kiállítás

Három napja van nyitva az Országos Mezőgazdasági Kiállítás kapuja.

Az idei kiállítás sokkal színopompásabb, nagyszerűbb mint a tavalyi volt.

Szerkesztőség postájából

Parketta hiány és egyéb

Az utóbbi hetekben egyre több levelet érkezik szerkesztőségünkbe, melyben arra panaszkodnak a lakók.

A mi lakásunkban 1954-ben lerakták a parkettát, de egy sort szabadon hagytak, illetve nem raktak le az al.

Komló Bányász - Bp. Pénzügyőrök 5:0 (2:0)

Komló: 1500 néző. Vezette: Tausz.

Komló Bányász: Magyar - Kanizsai, Csárdás, Kripl - Kholmánn, Polgár - Grózdics, Korom, Udvaros, Molnár, Gerencsér, Edző: Bodola Gyula.

Pénzügyőrök: Szabadkai - Kaszai, Kocs, Takács - Babits, Kovács - Gyenes, Murall, Horváth, Bencez, Mészáros, Edző: Nagy József.

Elégképp iramos, kemény játék jellemző a mérkőzésre, melyet mindvégig a mi csapatunk irányította.

A 15. percben Kholmánn beadásból Gerencsér fejtette a vendégcsapat hálójába, csapatunk első gólját.

A 16. perctől a 30. percig, nagyon nagy iramú volt a játék. Sokszor került veszélybe Magyar kapuja.

A 20. percben eljutottunk a félvezetőig, de a második gólt Kholmánn a félvezető tájáról, Grózdicsot szöktette, aki egy darabig vezette a labdát.

A harmadik gólt, Grózdics a jobb szélen erőteljes irammal, a pénzügyőrök térfelén az alapvonalig futott, beívelését Gerencsér emberbe fejtette, majd nagy kavargás után Molnár lövése került a hálóba.

növekedett létszámot, képes volt befogadni. Bányászok és dolgozó szülők gyermekei jutottak modern, kényelmes iskolához.

A statisztikai számítások szerint azonban a jelenlegi iskola sem elegendő.

1960-ig Kisbattyánban és Palántág dűlőben is újabb iskolákat építünk fel.

bet, gyönyörűbbet látnunk. Nyugodtabb a kiállítás válogatása, mint a fővárosunkban való tar-

Az utazás is olcsó volt, mert előre váltottuk a kiállítás látogatási jegyét, és azzal együtt a helyszíni jegyet is.

Az autóbusz

A szerkesztőségünkbe érkezett egy levelet arról, hogy a 24. számú Autóközlekedési Vállalat egyik gépkocsivezetője a nősímereit a vezetőfülkébe ülteti.

Lesz üst...

Papp Imréné a Fürt Sándor utca 10. számú ház lakói nevében írt szerkesztőségünkbe.

Zwickai Aktivist - Komló Bányász 2:2 (0:1)

Komló: 2000 néző. Vezette: Aknal.

Zwickai: Lorenz I. - Fuchs, Gerlich, Melchner, Frank, Schürer - Fröhlich, Gruner, Lorenz II, Kunach, Leitsch.

Komló: Magyar - Kanizsai, Csárdás, Kripl - Kholmánn, Polgár - Grózdics, Molnár (Udvaros), Szám, Daum, Gerencsér.

A lelkesen játszó német vendégek nagyszerűen küzdöttek. Szinte nem ismertek elvesztett dabadat.

A komlóiak elbizakodottan és később már - egy bajnoki mérkőzéssel a lábukban - fáradtan mozogtak.

A komlóiak elbizakodottan és később már - egy bajnoki mérkőzéssel a lábukban - fáradtan mozogtak.

egyszer panaszt vállaltunk, de figyelmeztetésre igértem, hogy a vezetőt arra, hogy betartsa az utasítást, és női utast nem enged előre ülni.

Munkásokat keresnek

A 49. Építőipari Vállalat: 30 köbművet, 10 ácsot, 100 kubikost és 50 férfi segéd munkást.

Vásároljon

A Kossuth Lajos utcai Vasműszaki Boltban! Vaságyak 198 forintért.

Kukorica daráló 154-250 Ft-ig. Női kerékpárok 800 forintért.

Férfi kerékpárok 850 forintért. nagy választékban kaphatók.

annál nagyobb veszélyt. A német vendégcsapat mindkét gólját, Fröhlich, a komlóiak gólját Szám, illetve Melchner (öngól) szerezte.

Bírálat: A közönség nem látott szép játékot. Játékosaink túlságosan elbizakodottak megbosszulták magát. A komlói csapatból csak Csárdás játéka emelhető ki.

A mérkőzés 5:0-ás végeredményét is beállította. Bírálat: Csapatunk megérdemelten győzött, még ilyen nagy arányban is.

Asszonyi gondok

Utóbbi számunkban írtunk már a körte, a ringló, az ecetes uborka eltevéséről, a nyersanyagok előkészítéséről.

PÁRIZSI FASIROZOTT

Hozzávalók 2 személyre: 20 dkg parizet, 5 dkg szalonna, 1 db zsemle, 1 tojás, 1 hagyma, 8 dkg zsír, 1 nyers burgonya, só, bors.

A parizet a szalonnával együtt megdaráljuk, vagy deszkán, nagy konyhakéssel jól megaprózzuk, hozzáadjuk a tejben áztatott és kicsavart zsemlet, 1/4 hagymát, amit két deka zsírban világosra pirítottunk.

RUMOS-SZILVA BEFÖTT

A megtisztított, jól megmosott magvaváló szilvákat üvegekbe rakjuk, egy liter vízhez 30 deka cukrot számítva, szirpot főzünk, azzal felöntjük.

NŐI SZESZÉLY

Hozzávalók: 4 deka vaj, 4 dkg cukor, 4 tojás, 30 dkg liszt, 1 dkg élesztő, 1 dl tej, 10 dkg kávé és 25 deka cukor.

A vajat a kukorica habosra kavargatjuk, hozzáadjuk a 4 tojás sárgáját, az élesztőt langyos tejben feloldva, a lisztet, nagyon kevés sőt és még annyi langyos tejet, hogy könnyen verhető, puha tészta legyen.

HÁ NYAGYON ZAVAROS LESZ

A hús, vagy csontleves, egy tojás fehéjét egy kanál vízzel gyenge habba verünk, és azt a levesbe öntjük.

AZ ÖSSZEMENT TEJROL

A forrás közben összement tejet tőrönak készítsük el, ruhán szűrjük át, vagy habverővel simára verjük és kelt tészta készítésére felhasználhatjuk.

A CITROM HASZNALATAROL

A citrom héját csak gyengén reszeljük, különben keserű lesz. A leresztelt citromhéjat cukorral elkeverve és üvegekbe rakva sokáig eltarthatjuk.

DIVAT

Kétrészes szürke jerseyruha, plüsszöszött szjoknyával és háromnegyedes ujki felsőrészlel. Erdekies a ruha újonvaló - kámsza-szabású - nyakmegoldása.

Két árnyalatú drapp mellrozzott szövetből készült, kétsoroson gombolt egyenesvonalú ruha, amely újszerű szembemegoldásával kiskosztum hatású kélt. Az idősebb nők is szívesen viselik.

Két árnyalatú drapp mellrozzott szövetből készült, kétsoroson gombolt egyenesvonalú ruha, amely újszerű szembemegoldásával kiskosztum hatású kélt.

Advertisement for Vasműszaki Boltban listing prices for various items like beds and bicycles.

Megjegyzések:

Darázsai játévezető kijelentéséhez

Az „Új Komló” múlt heti számában igen furcsa kijelentést olvastunk a Komló Bányász-Lengyel Vasutas Válogatott mérkőzés tudósításában.

„Mi lesz NB II-es csapatunk utánpótlásával” című cikkhez

Az „Új Komló” múlt heti számában, nagyon helyesen felvetette a komló NB II-es csapat utánpótlásának ügyét.

Mi pécsek ugyanebben a cípon belül járunk. Az NB I-es Pécsi Dózsa, és az NB II-es Pécsi Törekvésben igen kevés saját nevelésű játékos játszik.

A Pécsi Törekvés, amely nagy múlttal rendelkezik, hisz 6 volt Pécest az a csapat, amely utánpótlásból a legtöbbször rendelkezett, és igen sok tehetséges játékost nevelt fel.

H I R E K

Hatvan vagon szentet

karítottak meg az Erőmű dolgozó felajánlásuk során a bányásznap tiszteletére.

Az új tanévben újabb szakköröket látogathat 38 gyermekcsoport.

Megérkezett szeptember 1-én az első utacseprő gép, mellyel a város tisztaságát kívánják biztosítani.

Női kockás szövetek 98 forinttól 128 forintig, női selymek 45 forinttól 50 forintig, tisztaszemle 138 forintért nagy választékban kaphatók.

A szeszényesi lakók kérésére és a tanács intézkedésére megkezdtek a szeszényesi Fenyő utca útburkolatának ki-javítását.

Ujabb újítást nyújtottak be a Villamosüzem dolgozói. Az újítás lényege a Ward Leonard gépcsoportok ellenőrzésének bekötése.

A Mecsekjánsói és Mecsekjánsói-pusztai között lévő két hidat használhatóvá tették a közlekedés jobb lebonyolítására.

M O Z I

Május 1: Szeptember 6-9-ig: Bel Ami, színes francia-osztrák film, szeptember 10-12-ig (csak 16 éven felülieknek): Zavaroson folytak a vizek, argentin film.

Matiné: szeptember 9-én, vasárnap délelőtt 10 órákor Shcott kapitány, angol film.

Előadások kezdete: 7 és fél 9 órákor, vasárnap: 5, fél 7 és fél 9 órákor.

Szabadság: szeptember 7-9-ig: Jelzötűz, egy sziget lakói - nek sorsáról szóló német film. Szeptember 10-12-ig: Rákóczi hadnagya, színes magyar film.

Matiné: szeptember 9-én, vasárnap délelőtt 10 órákor Hajókkal a bástyák ellen, szovjet filmalkotás.

Előadások kezdete: 6 és 8 órákor, vasárnap 4, 6 és 8 órákor.

Munkásokat keresnek

A 49. Építőipari Vállalat: 30 köbművet, 10 ácsot, 100 kubikost és 50 férfi segéd munkást.

Az MDP komló párt-üregreható bizottságának lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs.

Nagyon szerencsétlenül nyilatkozta volt. Az illetékes szerveknek a legszigorúbban kell eljárniuk az ilyen kijelentéseket tevő játévezető ellen.

Munkásokat keresnek

Az újítottak meg az Erőmű dolgozó felajánlásuk során a bányásznap tiszteletére.

Az új tanévben újabb szakköröket látogathat 38 gyermekcsoport.

Megérkezett szeptember 1-én az első utacseprő gép, mellyel a város tisztaságát kívánják biztosítani.

Női szeszély

Hozzávalók: 4 deka vaj, 4 dkg cukor, 4 tojás, 30 dkg liszt, 1 dkg élesztő, 1 dl tej, 10 dkg kávé és 25 deka cukor.

A vajat a kukorica habosra kavargatjuk, hozzáadjuk a 4 tojás sárgáját, az élesztőt langyos tejben feloldva, a lisztet, nagyon kevés sőt és még annyi langyos tejet, hogy könnyen verhető, puha tészta legyen.

Háznyagos lesz

A hús, vagy csontleves, egy tojás fehéjét egy kanál vízzel gyenge habba verünk, és azt a levesbe öntjük.

Az összement tejről

A forrás közben összement tejet tőrönak készítsük el, ruhán szűrjük át, vagy habverővel simára verjük és kelt tészta készítésére felhasználhatjuk.

A citrom használatáról

A citrom héját csak gyengén reszeljük, különben keserű lesz. A leresztelt citromhéjat cukorral elkeverve és üvegekbe rakva sokáig eltarthatjuk.

Divat

Kétrészes szürke jerseyruha, plüsszöszött szjoknyával és háromnegyedes ujki felsőrészlel.

Munkásokat keresnek

A 49. Építőipari Vállalat: 30 köbművet, 10 ácsot, 100 kubikost és 50 férfi segéd munkást.

Vásároljon

A Kossuth Lajos utcai Vasműszaki Boltban! Vaságyak 198 forintért. Kukorica daráló 154-250 Ft-ig.

Női kerékpárok 800 forintért. Férfi kerékpárok 850 forintért. nagy választékban kaphatók.

Munkásokat keresnek

A 49. Építőipari Vállalat: 30 köbművet, 10 ácsot, 100 kubikost és 50 férfi segéd munkást.

Vásároljon

A Kossuth Lajos utcai Vasműszaki Boltban! Vaságyak 198 forintért. Kukorica daráló 154-250 Ft-ig.

Női kerékpárok 800 forintért. Férfi kerékpárok 850 forintért. nagy választékban kaphatók.

Munkásokat keresnek

A 49. Építőipari Vállalat: 30 köbművet, 10 ácsot, 100 kubikost és 50 férfi segéd munkást.

Vásároljon

A Kossuth Lajos utcai Vasműszaki Boltban! Vaságyak 198 forintért. Kukorica daráló 154-250 Ft-ig.

Női kerékpárok

800 forintért. Férfi kerékpárok 850 forintért. nagy választékban kaphatók.

ÚJ KOMLÓ az MDP komló párt-üregreható bizottságának lapja.

Új Komló

AZ M.D.P. KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA.

VI. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

ARA: 30 FILL.

KEDD, 1956. SZEPTEMBER 11

Becsület

Sok mindentről esik szó mostanában. Essék hát szó, a legfontosabból, a becsületről — a bányász-becsületről! Fontos erről beszélni most a III. negyedév végén, különösen nálunk Komlón fontos ez. Alig pár napja, hogy ünnepeztük a VI. magyar bányásznapot. Már ez az esemény is megköveteli tőlünk, hogy a becsületről beszéljünk, s megnézzük: hogyan állunk az adott szó valóra váltásával — a terv teljesítésével.

Az áprilisi és májusi sikertelenség után végre júniusban, júliusban, és augusztusban teljesítettük, sőt túl is teljesítettük tervünket. Bizsken beszéltünk arról, hogy a VI. magyar bányásznapi június, július és augusztusban több, mint hatezer tonna szenet termeltünk terven felül, és tervteljesítéssel kezdtük szeptembert is, hisz elsején 494 tonna szenet adtunk terven felül.

Szeptember 2-től, illetve harmadikától, mintha elváltak volna sikereink fonalát, az egyik nap kevesebbet termeltünk, mint a másik nap. Ismét beleestünk a hó eleji megtorpanásba az elmaradásba. Vajon mi annak az oka, hogy szeptember 3-án csak az Északi üzemek tudták a tervet teljesíteni, hogy csak ott nem volt visszaesés — Mázát kivéve — ebben a hónapban? Vajon ma nincsenek olyan derék bányászok Komlón, mint júniusban, júliusban és augusztusban? De igen! Csak elmaradt az a jó módszere pártvezetőinknek, gazdasági vezetőinknek, mint volt a bányásznapi előtti versenyszakaszi idején.

Nem tartózkodnak eleget lenn párttitkáraink, gazdasági vezetőink a munkahelyeken, mint a bányásznapi előtt. Van mód a terv teljesítésére? Van! Szeptember 1-én 110,9 százalékra, szeptember 8-án pedig 103,6 százalékra teljesítette trösztünk a napi tervét. Ezt meg lehetne tenni mindennap, ha jó lenne a munkaszervezés, ha megmondták volna üzemünk vezetői a bányászoknak, hogy Szállinváros koksizoló üzeme több szenet kér tőlünk. Hogy tisztább és jobb gazdaságot kell termelnünk, mert így kívánja ezt az ország érdeke!

Nem másról van itt szó, mint arról, hogy mi komlóiak kell biztosítsuk Szállinváros koksizolható szénkészletének 82 százalékát! Az a szénmennyiség, melyet most szállítunk Szállinvárosnak, kevés. Többet kérnek tőlünk Szállinvárosi elvtársaink. Többet meghezozza az elkövetkező hónapokban 10 000 tonnával többet!

Becsületről van itt szó elvtársak! Segíteni akarásról, az ország érdekéről, amely a helyfállásunktól függ. Micsoda szegény az, hogy mi megint csak ígértünk és az ígért helyett szeptember 8-ig, tehát hét munkanap alatt — 1171 tonna adósságot csináltunk! Ez bányász elvtársak, párttitkár elvtársak, üzemvezető elvtársak nagyon csúnya dolog. Az országnak szénre van szüksége. Nemcsak arra, amit a tervben előírtunk magunknak, hanem sokkal többre, még újabb 300 000 tonnára, a második félévben! Ezt a mennyiséget úgy előállítani, hogy mi nem teljesítjük a tervet, nem lehet. Ezért van szükség a mindennapi terv teljesítésére, illetve túlteljesítésére. Kommunista és gazdasági vezető elvtársak! Le a bányába, a munkahelyekre, a bányászok közé! Ez legyen jelszava most minden kommunista és gazdasági vezetőnek, pártaktivistának.

Riportok Anna-aknáról:

100 százalék felett

Nemcsak a létszámihiány gátolta Anna-akna tervteljesítését, hanem „egyebek” is. Ilyen „egyéb” volt a sok közül az aknászok rendszertelen munkája, akik a bányában általános utasításokat adtak az embereknek, konkrétum nélkül. A kiadott munka vagy feladat elvégzését pedig csak ritkán ellenőrizték. Ha a dolgozóknak panaszuok volt, csak az üzemvezető intézkedett, aki természetesen minden csip-

csup ügyet nem volt képes dűlőre vinni.

Nem is olyan régen új vezetőket kapott az üzem Rajnai József és Sonkoly István elvtársak személyében. A két ember megszüntette ezt a rendtelenséget, melyben sokat segítettek nekik a párt és a szak-szervezet is. Megváltoztak az aknászok és a műszaki vezetők, a munkásnak minden apró ügygel már nem kellett a bányavezetőhöz szaladgálnia, el-

intézték a problémát a körletben is. Megszokták a rendszert, a beszámoltatást. A „riportokon” nemcsak az aknászok, a tömegtermelő munkahelyek csapatvezetői is résztvettek. Egy-egy munka kivitelezésénél figyelembe vették most már a munkás szavát, javaslatát is. S ez segített: Az augusztusi tervet már 106,2 százalékra teljesítették az Anna-aknai bányászok. — Előirányzatukon felül pedig 693 tonna szenet adtak.

Vámos János

harmadvezető aknászként dolgozik az üzemben. A múlt hónapokban nem nagy, csak 101 százalékos eredményt ért el. Hogyan? Olvassuk csak:

— Ambíciós gyerek. Nem ismer lehetlent. Ha munka közben problémája van a bányában — az egyik fejtesében például át kell rakni a csúszdát — azonnal átcsoportosítja az embereket, s mégis teljesíti a tervet. De előfordult, hogy egy vajúr panaszkodott, nem tudja teljesíteni a normát, mert túlfeszített. Ekkor odaállt a szénfal mellé, kezébe vette a réselőgépet, s két óra alatt annyi szenet jövesztett, mint a panaszkodó 8 óra alatt — mondotta Rajnai bányamester elvtárs.

A hanyagokat felelősségre vonják

Sajnos, vannak olyan aknászok is, akik nem követik Vámosi elvtárs példáját. Czukor István és Arki József aknászokat az elmúlt he-

tek egyik vasárnapján, ügyeletes szolgálata rendelték be. A két aknász fityeg hányva az üzem érdekeinek, a bányára, mely táplálja őket és családjukat, otthon maradt.

A felelősségrevonás ez esetben nem készt. Az üzem új vezetői azt az elvet vallják, ha hanyagságért büntetést kap a fizikai munkás, a műszaki munkást is meg kell büntetni. Száz-száz forinttal csökkentették mindkettőjük fizetését, míg munkájuk nem javul.

Ismét nincs tervteljesítés

Akik nem ismerik Anna-aknát, bizonyára a műszaki feltételek nem biztosításában keresik a szeptember 3-4-5-1. száz százalékon aluli tervteljesítésnek okát. Pedig az okot nem ott találjuk. Munkahely van bőven, anyagihiány nincs, és a szállítás is jó. (Kivéve a II/a szinti 10-es telepi I-es harántot és a III. szinti főkeresztvágot, ahol rossz a víz-telenítés.) A hiba abban van, hogy még mindig bányásznapias a hangulat. Szeptember 3-án például 51, 4-én 45 ember hiányzott igazolattal!

Ezek a hiányzók hamar elfelejtették, hogy 2-án azért kapták jutalmukat, mert egy éven át hűségesen dolgoztak. Vagy talán megsokalták a jutalmat, s jövőre nem akarnak kapni?

Az üzemvezetőség a párttal és a szakszervezettel közösen — nagyon helyesen — most kemény kézzel nyúl a bumli-zók közé. A társadalmi bíróság előtt fognak felelni tetteikért.

Budapestben a kiállításra induló villamosok ablakán kitekintve kora délelőtti késő délutáni látvány a hullámzó tarka tömeg felvonulását a Mezőgazdasági Kiállítás felé. Az ideje kiállítás szöveg, gazdagabb, tarkább, értékesebb a tavalyinál.

A jegykezelés után körültekintve egy fekete táblás felirat, gyerekágyak, a benne hadonászó, gagyogó csöppseggel, a horgokban homokjátékkal, babákkal játszó dozó gyermekekkel tűnik szemünk elé. Ez az ingyenes gyermek megörző. Ha minden szülő itthagyná gyermekét, a gondozónőkre bízva, nyugodtabban nézhetné a kiállítást, de a mikrofonnak sem kellene ilyen híreket közölnie, mint pl. „A négyéves Kovács Pisti a mikrofonnál várja szüleit”.

Motorbúgást hallók, a mezőgazdasági gépeket járatták. Megnézem az egyik gép feliratát: — „Féllánc-talpas, Diesel-motoros kombajn”, mely komplett felszerelve,

zó emberek munkáján; Fehér papírral zöld betűk mutatják, hogy a látogató az erdőszeti pavilon elé érkezett. A kerítésre rakott zöld galyak áll-

a kiállított szebbnél szebb agancsok között egy tuskóra helyezték hatalmas vad-disznófaj tanuskodik arról, hogy van mire vadászni az erdészeknek. A jó képzés-szám is sokat könnyít

Ezt láttam a kiállításon az erdei dolgozók munkáján. Egy jó kézfűrésszel ugyanannyi erővel kétszeres munkát lehet végezni. Svédországból kézfűrészt, a Német Demokratikus Köztársaságból új típusú rönkszállító gépeket hoztak a kiállításra. Különösen sokan látogatják az állattenyésztés kiállított példányait. A szebbnél szebb baromfiak, tehénnek, disznók és lovak általában mindenkét érdekelnek. Minden délután lovasbemutatók, lóver-

LEGJOBBJAINK

Schneider József elvtárs, Anna-akna szén körletének harmadvezető aknásza, augusztusban 109,5 százalékra teljesítette havi előirányzott tervét. Jó szervező munkával érte el ezt az eredményt. Schneider elvtársnak igyekeznie kell, ha szeptemberben is hasonló eredményeket akar elérni, mert körlete szeptember 6-án még 100 százalék alatti termelt.

A VII. szinti koncentrátumból, 1957. III. negyedében 100 vagon szenet termelnek naponként

Szeptember 7-én, a reggeli órák szokatlan csendessége árasztotta el az újfűdő iroda-épületének folyosóit. Az emberek még nem csoportosultak egy-egy ajtó előtt, s a műszaki vezetők sem kezdték meg a riportokat. Ezt a látszólagos nyugalmat használtuk fel arra, hogy Szepeshgyei elvtársal, Kossuth-bánya főmérnökével, a VII. szinti munkahelyéről beszéljünk:

— Milyen terveik vannak a VII. szinttel?

— A VII. szinten, a szinkrinális keresztvágra támaszkodva akarunk kialakítani, egy fejtesi koncentrációt. Ez a terv körülbelül tíz fejtest mozgatható egyidőben, dőlésbe felfelé, iszapolással. Az eddigi tapasztalatok alapján, a szállító — illetve légurítókat — nem a fedűn ácsolva, hanem a telep fekéjén betonidomba akarjuk kihajtani, hogy ezáltal egy gurítóval tudjuk megoldani az egész 10-es telep lefejtését. Eddig ugyanis az volt a helyzet, hogy minden lefejtendő szelet részére hajtottunk egy gurítót. Ez azért volt hátrányos, mert igen nagy volt a fajlagos elővájtási hossz, és néhez a gurítókon való szállítás. A fejtes mozgása következtében ugyanis, a gurítók erős nyomásnak voltak kitéve, s állandóan szük-keresztmetszefet adtak. A fejtesnek a fekéj, ugyancsak betonidomkövel ki-

hajtott állandó jellegű szállító vágatai lesznek.

— Hogy állnak jelenleg ezek a munkahelyek?

— A fenti munkákból elkészültünk a szinkrinális keresztvágot, valamint az abból kiinduló északi és déli harántok kihajtásával. Megkezdjük a szinkrinális keresztvágot déli szárnyán, az első fejtesi tábla feltöltő vágatnak, és az első fekéj kihajtott szállító gurítónak a kihajtását. Az első fejtesi táblával, előreláthatólag december közepére, míg a szinkrinális keresztvágot északi szárnyán lévő másik táblával, 1957. január végére leszünk készen.

— Mit eredményeznek majd ezek a munkahelyek?

— Ha az egész koncentráció készen lesz, ennek a nagy szállítása — a VII. szinti déli főkeresztvágotok — teljesen képesítve lesz. A szállítóberendezések, állandó jellegűek lesznek, s ezeket, — falozott vágatokban — az iszapviz nem fogja elönteni. A légurítóknak a fát, szalagok segítségével tudjuk leadni a fejtesek részére.

A koncentráli munkahelyek megkönnyítik az ellenőrzést, s a munkahelyeknek anyaggal és üres csilléval való ellátását is. Azt akarjuk, hogy ebből a koncentrátumból 1957. III. negyedében, naponként — maximum — 100 vagon szenet tudjunk termelni.

Javítási előkészületek

Múlt heti számunkban beszámoltunk a Béta-aknai kötélpálya szeptember 17-18-19 közötti leállításáról, és az ezen idő alatt elvégzendő javítási munkákról. Most ismét felkerestük Pálly József elvtársat, aki az előkészítő munkák állásáról az alábbiakban számol be:

— Karbantartó üzemünk dolgozó elkészítették az I. szakasz — Kőkönös és Kossuth-szögállomás között — négy oszlop új beton alapját, és megkezdtek újabb öt oszlop betonozását is. Nagy problémát jelent a 17-es számú oszlop átalapozása, mert a terve-

zők által kijelölt új helyet nem tartottuk megfelelőnek. Véleményünkkel — a szeptember 6-i pályabeszárolás — egyetértettek a Tervező Intézet mérnökei is. Ugyanakkor elismeréssel nyilatkoztak a 49. sz. Építőipari Vállalat dolgozóinak, a 26-os számú oszlophelyreállításánál végzett jó munkájáról, akik már a keresztartó vasbeton gerendáknak szeptember 8-ig való elkészítésén dolgoztak.

Jól haladnak a segédzállító berendezések munkái is. A gépzemi beruházók elkészítették a Béta-aknai feladószalagokat és felszerelték a bunkerelzáró ajtókat. A IV. üzemi kisvasútépítők a Kossuth-külcsini vasúthálózat befejezésén és a VII. szinti vasútépítésen dolgoztak. A villamosüzemiek felszerelték a szükséges kábeleket és tokozott berendezéseket. Elkészítették az akmajelzőket és szerelik az éjjeli üzemhez szükséges világítást is.

A IV-es üzemi aknavájárok és a gépzemiek, is mindent elkövetnek, hogy az aknák szerelésével határidőre elkészüljenek. Már csak rajtuk és a Béta-aknai gépműhelyen múlik, — akik a szénfalás-hoz szükséges két kis 15 méteres szalagot szerelik, valamint a tartalék mozdony vízellátását biztosítják, — hogy a nagyjavítás szeptember 17-én megkezdődhessen.

A kötélpálya dolgozó napról-napra több fát szállítanak fel Béta-aknára, mert tudják, hogy így megtakaríthatjuk — a leállítás alatt — a gépkocsin való szállítás költségeit. A Béta-aknaiaknak pedig az a feladatuk, hogy a víz-eszzenekből összegyűlt készletüket maradéktalanul feladják a kötélpályára, mert a segédzállító berendezések üzemzavara esetén, csak így lesz széntárolási lehetőségük.

Érdemes megnézni a kiállítást.
Szöke Anna

NAGYMÁNYOKI BÁNYÁSZ

JÓL SZÓRAKOZTAK A BÁNYÁSZNAPON

Beszélgetés Halmágyi és Teleki elvtársakkal

Öröm beszélgetni olyan üzem vezetőjével és párttitkárával, mely üzem rendszeresen, hónapról-hónapra teljesíti tervét és azt mondhatjuk, hogy esztendőre esztendőre ezt teszi. Ez az üzem a nagymányoki bányász. Ez az üzem arról is ismeretes, hogy soha nem siránkoznak feleslegesen, nem kérnek feleslegesen, de annál többet cselekszenek a gyakorlatban. Most azzal a szándékkal folytatunk beszélgetést Halmágyi elvtárral az üzem vezetőjével és Teleki elvtárral, az üzem párttitkárával, hogy megkérdezzük tőlük:

— **Hogyan látják biztosítottak a III. és a IV. negyedév tervteljesítését?**

— A harmadik negyedévet teljesíteni tudjuk és fogjuk. Jelen napig — szeptember 6-ig — 732 tonna szenet termeltünk terven felül a III. negyedévben. Ezt ezer tonnára akarjuk emelni. Ugyanez a tervünk a negyedik negyedévben is. Azt tervezzük, hogy a negyedik negyedévi tervünket 102—103 százalékra teljesítsük.

— **Hány nappal előbb tudják befejezni az éves tervet?**

— Az éves tervünket — mondja Teleki elvtárs — 18-20 nappal előbb fejezzük be, ha csak valami rendkívüli akción kívül álló geológiai ék nem akadályozza munkánkat.

— **Milyen segítséget kapnak munkájukhoz a trösztől?**

— A tröszt segítsége most nagyon jó. Ugyiszólván minden kívánságunkat teljesítik. Nagyon jó most az anyagellátásunk. Az eddigi legnagyobb problémánk, a fűrészar-ellátás is megoldódott. Ha a tröszt kap fűrészarát, nekünk

is ad elegendőt. Csak az a hiba még, hogy a kiadott fűrészarak minősége nem a legjobb. Szeretnénk, ha ebben az ügyben is történné intézkedés.

Még csak annyit ehhez a kérdéshez: azt kívánjuk, hogy a tröszt és a népi szervek segítségével továbbra is ilyen jó legyen, mint most, akkor mi eleget teszünk vállalt kötelezettségünknek;

— **Milyen segítséget kérnek a népi szervektől?**

— Azt, hogy továbbra is a bányában, a munkahelyeken tartózkodjanak többet, és ne az irodákban. Nagyon jónak tartjuk azt a módszert, hogy Teleki elvtárs, a pártszervezőtitkára, Markó elvtárs, az ü. b. elnöke sokat van lent a bányában járják a munkahelyeket, és az ott észlelt hibákat segítik orvosolni. Megbeszéljük velünk a problémákat és közös erővel gyúrjuk le az akadályt. Azt kérjük népi szerveinktől, hogy továbbra is úgy mozgósítsanak a terv teljesítésére, mint a bányásznap előtti versenyszakaszon idején tették. A kommunista példamutatás, az emberke nevelése, ügyes-bajos dolgoknak intézése legyen a főfeladatuk az állandó lelkesítés mellett.

— **Történt-e mostanában kirívó fejelemzetlenség?**

— Nem. Mostanában kirívó fejelemzetlenség nem történt nálunk. Egy kívánságunk lenne a bányászok felé, igyekezzenek minőségileg munkát végezni. A minőség egyik legfőbb pontunk nekünk. Telepeink igen zavartak, s ezért nagyon nagy szükség van a munkahelyi palavál-

gatásra. Ha ezt elhanyagolják bányászaink, akkor a kálória érték csökkenni fog, s ez a mutató bizony kihatással van az élüzem cím megszerzésére.

— **Van kilátás, illetve lehetőség az élüzem cím megszerzésére?**

— Van. Mint ahogyan volt a II. negyedévben is. De sajnos, akkor sok volt a baleset. Most — reméljük, — nem lesz annyi és megszerzük az élüzem címet. Persze ehhez az is szükséges, hogy a bányászok ne hanyagolják el a biztonságos bányamunkát. Különösen a gurító-hajtásra gondolok itt, mert jelenleg ami gurítóhajtást végző bányászaink elhanyagolják a főtebiztosítást, s bizony ez sok balesetet okozhat.

— **Hogyan néz ki most a versenyszervezés és a nyilvánosság?**

— A versenyt nálunk nemcsak az ü. b., vagy a pártszervezőt aktívák szervezik, hanem a műszaki vezetők is. Értékelik is azt. Segítséget nyújtanak a versenyző bányászoknak. A versenyelelős naponta értékeli az eredményeket, de az a baj, hogy a versenyeredmények kiírása még ma sem friss. Nem kerül még naponta ki az eredmény, s ez bizonyos fokig befolyásolja a munkát. Egy másik ilyen hiba, hogy a szak szervezeti aktivisták nem eléggé kapcsolódnak bele a verseny szervezésébe és ellenőrzésébe. Most azt tervezzük, hogy a párt- és szak szervezeti aktivistáknak megbízást adjuk ezt a feladatot és végzett munkájukról beszámoltatjuk őket.

Teljesített fogadalom

A nagymányoki bányászokat úgy ismerjük, hogy amit ígérnek, mindig teljesítik is. A sikeres első féléves tervteljesítés után azt ígérték, hogy a bányásznap tiszteletére 510 tonna szenet termelnek tervükön felül. Ezt az ígéretet, mint minden ígéretüket eddig, valóra váltották. — Augusztus 31-ig 672 tonna szenet termeltek terven felül, s így az ígért mennyiséget 162 tonna szénrel töltötték meg.

A párt és a kormány a második félévre 300 ezer tonna szenet kért az ország bányászaitól. Ebből a mennyiségből a nagymányoki elvtársak a III. és a negyedik negyedévre ezer-ezer tonna szén terven felül termelését vállalták. Szeptember 10-ig ebből a III. negyedévben már kb 800 tonnát termeltek, illetve küldtek felszínre terven felül.

Biztosak vagyunk abban, hogy a nagymányoki bányászok még keményebben fogják meg a csákány nyelét és az év végéig újabb 2000 tonna szénrel termelnek többet tervüknél.

Ehhez kívánunk minden nagymányoki bányásznak — jó szerencsét!

— Az idei bányásznap nálunk Nagymányokon is jobban sikerült, mint a tavalyi, vagy az azt megelőző években, — mondotta Teleki elvtárs, mikor visszaemlékezve, a bányásznap élményekről beszélt. Hogysis kezdődött:

A kezdet a szokásos volt, a 'öbökhez hasonló, csak valahogy vidámabb és szebb volt ez is:

Szeptember 1-én délután öt órakor a nagymányoki bányász-zenekar magára előtt egyenruhában fújta a köszöntőket, az élenjáró, becsületesen munkálkodó bányászok tiszteletére. Megteltek a sátrak is, különösen a lacikonyhák környéke. Fogyott a sör, a virsli, a páros — mustáros — debreceni és a jófajta szekszárdi vörös sok bányász torkáról igyekezett lemosni a felgyülemltet szénpor.

Volt erre pénz? Volt bizony, hisz' a derék nagymányoki bányászok többszázezer forint hűségjutalmat és ezenkívül, a bányásznap tiszteletére indított verseny eredményeként 30 000 forint jutalmat kaptak a bányásznapon. Sok brigád, közöttük a farabó brigádok, famentési akciójuk sikeréért, a Fercsek Rezső brigád 1 800, Brun Henrik brigád 1 800, a Takács György brigád 2 000, a Kovács János V. fejtési brigád 3 000, a Hucker János II. fejtési brigád 1 800, a Baumgartner János brigád 1 000, a Fischer József brigád 1 625, a Ferenc József VII. brigád pedig 500 forint jutalmat kapott kiváló munkája után. Volt tehát miből költeni; motorkerékpárt, mosógépet, ruhát vásárolni, és szórakozni is.

A bányásznap reggelén már öt órakor kezdődött a vidámság, a bányászzenekar zenés ébresztőjével. Utána a felvonulással és az ünnepi gyűléssel folytatódott Az ünnepi gyűlés után kultúrőrök szórakoztatták a nagymányoki bányászokat. Cigányzene szállt a lacikonyhák mellett; folyt a bor és a sör. Mindkét fajtaból: a szekszárdi vörösből és a sörből is 50—50 hektó fogyott a másfél napos ünnepen. Este pedig a 'végki-merülésig' húzták a zenészek a talpalávalót. Fáradhatatlanul táncoltak az öregek és a fiatalok.

Másnap, szeptember 3-án újult erővel indult meg a munka. A derék nagymányoki bányászok itt is kitettek magukért százszázalék felett teljesítették tervüket;

Megjegyzések a nagymányoki bányászkonnyháról: Kozmás burgonya főzelék

Szeptember 6-án Nagymányokon jártam, s mint kíváncsi ember, ott ebédtem a nagymányoki bányászok konyháján. Az ebédlőben, az ebédnél különös dolgokat vettem észre. A történet még fenn, a pártirodán kezdődött:

Eppen ül-és szemtanuja voltam annak a vitának, mely a párttitkár, a konyha telepvezetője, Nagy elvtárs, és a Déldunánúli Üzemeltetési Vállalat ellenőre, Tóth elvtárs között folyt. Igaz Tóth elvtárs inkább csak csendes hallgató volt — mint jó magam — és csak a tényeket állapította meg.

A vita nem volt éppen épületes. De annál hangosabb volt. Nagy elvtársnő sokszor magából kikelve hangoskodott és igyekezett elháritani a felelőséget, melyet bányászok közöttük levélben a vállalat vezetőjével, melyről feljegyzést küldött a bányászati pártszervezet, üzemi bizottsága, és munkügyi osztálya Zalle elvtársnak. Nem a feljegyzések és a

levelek valódiságáról akarok most írni, hanem arról, ahogyan Nagy elvtársnő beszélt a pártirodán és arról a bizonyos asznapi ebédéről.

Nagy elvtársnő váltig hangoztatta, hogy bírja a kritikát, mégis igyekezett azt — nagyhangon visszautasítani. Véde az olyan álláspontot, melynek ellenkezőjét ő sem tudta bizonyítani. Azt állította, hogy a konyhán majdnem minden rendben megy. Az ilyen hang Nagy elvtársnő, nem engedhette meg, különösen nem egy pártirodán. A párt álláspontja helyes volt. És azt még énnek is meg kell szivelnem. De beszéljünk az ebédéről!

Hűsleves, burgonya főzelék, főtt marhús volt a menü. Kezdjük a tisztasággal. Az asztal és rajta levő teríték kétes tisztaságú volt. A tányér és az evőeszköz piszkos volt. A vízeskanoson vastagon volt lerakódva a piszok. Az ebéd etethetlen volt. A leves minden volt, csak hűsleves nem. Iztelen

volt, illetve víz-ize volt és a benne lévő tészta el volt ázva már fél egykor. Vajon milyen lehetett fél négy órakor? Hiányzott belőle a sál! A burgonya főzelék kozmás volt, egy szakra zsír nem volt benne, vagy rajta és minden zajt nélkül a tetejére volt téve egy darab száras marhahús.

A 30 fillérről vásárolt kenyér pedig „mümiék” volt. Ezt lehetett volna ráírni: „Készült ano 1888-ban”.

Ezt adták ebédre a bányász-konyhán ékező nagymányoki bányászoknak, 1956 szeptember 6-án. Mindezt csak azért írtam le, mert ezért a telepvezető elvtárs is, névszerint Nagy elvtársnő is felelős! Véleményem szerint előrendi feladatok lenne, hogy az ilyen hibák ellen, mely nem ritka Nagymányokon, a legvégsőkig harcoljon. Azt hiszem ez helyesebb álláspont lenne egy gondnok részéről, mint az, melyet a pártirodán hangoztatott.

Válasszák külön az északi üzemek verseny-jutalom összegét

Régi kívánsága — és tegyük hozzá: jogos kívánsága az északi üzemek bányászainak az, hogy egy-egy versenyszakaszon idején, a jutalmazáskor náluk ne vegyék egy kalap alá őket, a komlói nagytermelő üzemekkel. Halmágyi elvtárs így beszélt erről:

— Júniusban volt egy műszaki értekezlet a tröszt tanácsstermében. Ezen az értekezleten Weisz József elvtárs, Kossuth-bánya bányamestere versenyre hívta a tröszt körletvezetőit. Tresch Ádám elvtárs üzemünk körletvezetője csatlakozott a versenyhez és megnyerte azt. Azóta — a II. negyedév végét számítva — két hónap telt el. Lassan vége lesz, illetve befejeződik a III. negyedév is. Tresch Ádám elvtárs nem kapta meg a jutalmat. S azt sem tudja, első lett-e vagy második. Fordul-

tunk már ebben az ügyben a tröszt vezetőségéhez. Legutóbb Garamvölgyi elvtársához. Ő azt mondotta: „Ki van utalva a pénz, megkapja rövidesen, csak most nincs rá keret.” — Máig sem kapta meg.

A másik ilyen problémánk az, hogy egy-egy versenyszakaszon idején egy kalap alá vesznek bennünket a komlói, naponta több száz, sőt több mint ezer tonnát termelő üzemekkel, s a jutalmazások, illetve a versenydíjak esetén a mi brigádunknak csak a harmadik vagy a negyedik helyezést foglalhatják el, bár a maguk nevében sok csille szenet adnak terven felül. Azt kérjük a tröszt vezetőségétől: vegye fontolóra javaslatunkat a kitűzött jutalmakat választás szét.

Halmágyi elvtárs javaslatát és panasztát Pozsgai elvtárs-

sal, a tröszt főmérnökével beszéljük meg. Pozsgai elvtárs egyelőre a javaslatot és jónak tartja azt. Azt ígérte, hogy amennyiben még nincs nagyösszegek a szeptemberi jutalom összege, akkor külön választják abból az északi üzemekre jutó részt és úgy írják ki a versenyt. De annyi bizonyos, hogy a IV. negyedévben már így tűzik ki a jutalmazásokat, illetve a versenydíjakat.

Tresch Ádám elvtárs nyeremény összegének kiutalására ezt a választ adta Pozsgai elvtárs:

— Amennyiben még valóban nem kapta meg Tresch Ádám a kitűzött jutalom összegét — s jogos neki — intézkedni fogok, hogy két napon belül — vagyis szeptember 10-ig kifizessek részére, a kitűzött összeget.

Roller-, két- és háromkerekű kerékpárverseny

A Hazafias Népfront Komlói Bizottsága és a VTSB. 1956. szeptember 16-án, vasárnap délután 4 órakor „Roller, két és három kerekű kerékpárverseny” rendez a tanács előtti téren.

Jelentkezni lehet az iskolájában, a tanács sportosztályán, a Hazafias Népfront Elnökségének irodájában, a Május 1. kultúrotthonban.

A győztesek értékes jutalmakat kapnak.

Hazafias Népfront Elnöksége

Zwickai Aktivist-Nagymányoki Bányász 2:2 (2:1)

Szokatlan sok néző jött össze a nagymányoki labdarúgó pályán, hogy megnézze, az első nemzetközi mérkőzést. A vendég, a komlóiak által már jól ismert Zwickai Aktivist csapata volt.

A nagymányokiak megerősítve álltak ki a pályára, s részben ez volt az oka a döntetlen eredménynek. Hisz a hazai játékosokkal megtűzött Nagymányoki Bányász nem volt egységes. Szélesen játszott. Hiányzott játéktől az átúto erő, az erőnlét! Tánmadni sokat támadtak, de támadásaik rendre elakadtak, a sokszor 8 emberrel védekező zwickai csapaton.

A zwickaiak fiúk ezúttal nem nyújtották azt a játékos, mint Komlón. Fáradtan és szétesően játszottak. Gyenge labdakezelés, rossz passzok tarkították a játékokat. Nyoma sem volt a vasárnap látott erőnlétüknek. Minde-

zel együtt jár az is, hogy nagymányoki mérkőzésük előtt egyetlen nyugodt pihenő napjuk sem volt. Túlzsúfolta a program és túl sok az éjszakai munka. Ez bizony erőnlét rovására ment.

Külön kívánok foglalkozni a nagymányoki mérkőzés „tény pontjával” — a játékevetéssel és a játékevetéssel. Türelmetlen az, hogy a Labdarúgó Játékevetési Tanácsa ilyen hihetetlen rosszul és rosszulindultan bírskodó játékevetést küld nemzetközi mérkőzések szervezésére, mint Fátrol Jakab. Fátrol nem érdemi meg, hogy bírói sítót adjanak a kezdőbe, illetve hogy azt fújva labdarúgó mérkőzést vezessen. Teljesen hibás, megfordított léteivel megsejteníté módon vezette a mérkőzést, és így a közönség, — mely igen tárgyilagos volt, — mint mind két csapat játékosainak jogos elismerését váltotta ki. Reméljük a Tolna megyei TSB okult belőle.

Néhány évvel ezelőtt, még ellenségnek vélte a magyar, a német népet. Soha sem akarta feladni a II. világháborút, mely alatt a hitleri uralom, a könyörtelen SS-katonák, sokszor csaltak könnyet a szemébe, keserűséget a szívébe. De ez régen volt.

1956 szeptember 6-án, a Komló Szénbányászati Tröszt tanácsstermében, már barátként ült egymással szemben az asztalnál német és magyar. Olyan barátként, aki tudja, hogy Hitler politikájának csak eszköze volt a félrevezetett, háborúba kényszerített nép.

Az egykor gyér világosság napról-napra terjed. Ma már nincs sötétség. A német és a magyar nép egy célért küzd: megvalósítani a szocializmust. A végrehajtásban pedig egymást segítik.

Ezt jelképezte a szeptember 6-án megtartott tapasztalat-csere értekezlet is, amikor a városunkban tartózkodó nyolc zwickai bányász, a komlóiak nemzetközi párosverseny-társainak küldöttei, beszámoltak itteni tapasztalataikról.

Jól esett hallani, milyen sok dicsőret hangzott el a mi új intézményeinkről, vívmányain-

król, barátaink ajkáról. Hát még láthatni a dicsőret szó hatását a műszakiakon. Mellük dagadozott a büszkeségtől, s szájuk majdnem a fülükkig ért. (Magamat nem láthatam. — Kár, mert lehet, hogy a fülemlés is túl ért a szájam.)

— Pártaian az Önök vājártanuló képzési módszere — szólott Martin Stieller elvtárs, a Zwickai Karl Marx Művek pártbizottságának tagja. — Jók a tanulmányi eredmények, s tetszik, hogy a tanulókat már az I. félévtől kezdődően anyagilag is érdekeltté tesszük a termelésben. Így jobb munkásokat nevelhetnek. Nálunk egyformán bérzik a vājártanulókat akár jól dolgozók, jól tanulnak, akár nem. Ez rosszabb módszer.

A dicsőret után bírálat hangzott el. Igaz, kicsit félték, de így is érteni lehetett belőle: Németországban a 14—15 éves gyereket nem viszik le a bányába. Az első évben csak elméleti tanítás, a II. évben egy nap, a III. évben 4 nap munka folyik a vājártanuló munkatársaknál.

A tapasztalatcsere kiderült, hogy a munkaverseny nálunk is ugyanazon formákban segíti

BARÁTOK KÖZÖTT

a termelést, mint Kelet-Németországban. Valamit azonban még megjegyezett Martin Stieller elvtárs:

— A bányásznapon sok kitüntetést nyújtottak át a jól dolgozó bányászoknak. A kitüntetés átadása nem volt ünnepélyes. Hiányoztak a kedvesreú úttörők, akik virágokat nyújtottak volna át, ez még növelte volna a kitüntetés erkölcsi értékét. Feltűnt az is, hogy Komlón sok nő dolgozik, s az ünnepélyen egy sem kapott kitüntetést. Hihetetlen, hogy itt nem dolgoznak jól a nők.

Walter Flemming, körletvezető aknás, aki két napot töltött Kossuth-bánya fejtésében, elégedettséggel beszélt a technika fejlődéséről:

— Komlón sokat fejlődött technikailag a bánya és az elmondott tervek szerint még tovább fejlődik. Nálunk a technika fejlesztése jelenleg egyhelyben topog.

Rudolf Ungenthüm elvtárs, a Karl Marx Művek főelektrikus is elmondta véleményét,

mely szerint:

— Komlón, az 1954-ben épített III-as aknai, modernül felszerelt kapcsoló állomás nem oly biztonságos és korszerű, mint az 1947—48-ban felszerelt Kossuth-aknai kapcsolóállomás. Szerintem a tervezők a hibásak.

Észrevételezése után nagyon jó javaslatokat mondott, mint-ha Németországban egy termelési értekezleten lenne:

— Jobb lenne, ha az olajkapcsolók helyett, expanziós kapcsolókat szerelnének fel. Azok biztonságosabbak. Egy alapos felülvizsgálat se ártana, hol milyen elektromos gépeket használnak, és hol milyeneket használhatnak még sűrített levegős gépek helyett. Véleményem szerint a komlói bányákban még nagyon sok helyen lehetne villanymotorokat használni, mert azok 8-szor olcsóbbak a sűrített levegős meghajtásúknál.

A brigádevető vājárt, Gusztav Scholz sem rejtette véka alá tapasztalatait. Elmondotta:

— A szenttelepek Komlón jobbak, de meleg munkahely ugyanannyi van, mint Zwickauban. A mi embereink nem olyan óvatosak, mint az itteniek, meleg munkahelyen még ruha nélkül dolgoznak. Örülök, hogy ezt itt nem láttam...

Volt dolga a tolmácsnak, Szigeti elvtársnak, aki egész belevörösdött a német-magyar, magyar-német fordításba. De azért elég jól tolmácsolta a segítségáradéktól tűzbejött és gyorsan, hadarva beszélő német vājárt szavait:

— Komlón még sok a lapátoló, s ez baj. Ha ötven a szénfel mellett dolgoznak, akkor 6 biztos lapátoló. Szerelnének be páncél kaparószalagokat, melyeket úgy irányíthatnak, ahogy akarnak, s réselés közben a szén egyenesen rájuk hull. Ilyen módszerrel a kitermelt szén 20 %-át kell csak lapátáll felrakni Zwickauban. Próbálják meg, érdekes...

A vendégek javaslataira, kérdéseire Pozsgai Zoltán főmérnök elvtárs válaszolt szíves szóval. Megköszönte a németek elismeréseit és jó megfigyeléseit. Ezután poharat emelt:

a német-magyar barátság további erősödésére, a német-magyar bányászok egészségére.

Mindenki felállt. Koccantak a poharak, magyarnak idegen német, s németnek idegen magyar szavak hangzóttak el. Az emberek tolmács nélkül nem értették meg egymást, de a tekintet, a csillagos szem, a mosolygó arc minden tolmács fordításnál többet mondott:

— Jó volt nekünk németeknek hozzátok Komlóra jönni, mert láttuk, hogy a nyugat-német propagandával ellentétben jól éltek, a magatok urai vagytok, s fejlődtek — és sokakat tanultunk tőletek... — Jó volt nektek, németeknek idejönni — sugározták a komlóiak fénylő szemei, — mert tőletek rengeteget tanultunk, s ezzel még gyorsabban mehetünk előbbre az igazi jóléti felé... —

A tapasztalatcsere délután 7 órakor ért véget. Bírta írhatja az újságíró: megfelelő céljainak, mert két németet közelebb hozott egymáshoz, segítséget nyújtott a további eredmények eléréséhez.

Komlói szemmel a belga és nyugatnémet szénbányákban

Június közepén 6 tagú magyar bányamérnök küldöttség utazott Belgiumba, és Nyugat-Németországba, az ottani szénbányászati, elsősorban pedig a munkahelyi hűtési és gázlecsapódási problémák tanulmányozására. A küldöttségnek magam is tagja voltam. Az alábbiakban néhány érdekességet szeretnék elsősorban az ottani bányákban tapasztaltakról elmondani.

A belga és nyugatnémet szénbányák egyre nagyobb mélységben dolgoznak. Az általunk meglátogatott belga bányák közül volt olyan, amelynek legmélyebb szintje 1450 méterben volt, de a Ruhrvidéki átlagos művelési mélység is 800 méter körül van. Ennek megfelelően a kőzet-hőmérséklet eléri, sőt meghaladja a 40°C-ot. Ezért az ottani bányászokban már egészen komolyan foglalkoznak a meleg munkahelyek hűtési kérdéseivel, és — nem eredménytelenül.

Az elővívási munkahelyek hűtése pl. hosszú időre megoldottnak vehető, az ott alkalmazott berendezésekkel. A berendezések teljesítményére jellemző hogy 11 négyzetméter vágatszelvényre a 40 fokos középhőmérséklet mellett, a munkahelyi hőmérsékletet, 24 Celsius fokon tudják tartani.

Nálunk, máris folyamatban van néhány ilyen berendezés-

nek a zobáki főkeresztvágatok hajtásához való megrendelése.

Mi jellemzi általában az ottani bányákat? Elsősorban az, hogy a vágatok túlnyomó többségben korszerűen vannak biztosítva, mindenekelőtt vasgyűrűkkel, TH-gyűrűkkel, Belgiumban pedig beton idomkövekkel. A fővágatok és rakodók világítását fénycsövekkel oldották meg. A vágatszelvények általában nagyok. 7 négyzetméternél kisebb szelvényt például sehol nem láttam. A művelt telepek vastagsága 0,70, és 1,50 méter között váltakozik. Az általam látott bányákban a jövesztés, rakodás, körülbelül 40 százalékos, szénnyalúkkal történik.

Az ilyen korszerű fejteszekben, a biztosítás könnyűféműből készült táombokból és süvegekben áll.

A fejteszi szállítási lapos telepekben páncélkaparó beren-

dezéssel történik, melyek nem kerülnek időszakonként átszerelésre, hanem sűrített levegős hengerekkel 10—20 cm-ként nyomják előre őket; anélkül, hogy a berendezéssel egyéb munka volna. Így, ezekben az aránylag vékonytelepi fejteszekben elérik az 5, sőt helyenként a 8 tonnás teljesítményt is.

A munkáslétszám a német, de főleg a belga szénbányászati munkaerő ellátásának szempontjából nem könnyű feladat.

A belga szénbányászati, a földalatti munkaerő mintegy 50 százaléka külföldi.

Elsősorban olasz, de igen sok a görög, és főleg a második világháború előtt már ott munkát vállalt egyéb nemzetiségű bányász. Magyar nagyon kevés akad. Mégis jóleső érzés volt hallani, hogy a magyar bányászok szakértelméről, szorgalmáról az üzemek vezetői, a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak.

Az egyik vállalat igazgatója — persze félig tréfásan — megkérdezte tőlem:

— Nem tudnának nekünk magyar bányászokat átadni?

Azt válaszoltam, hogy mi is szívesen kérnénk segítséget magyar bányászok szerzésére

— magyar bányákba.

Sokan kérdezték — a szörnyű marcinellei bányászrendszerű hatására, — hogy milyennek láttam az ottani bányák biztonsági viszonyait. Tekintettel, hogy elsősorban nem ennek vizsgálata volt a feladat, erről nem tudok nyilatkozni részletesen. Nagyon jellemző azonban, hogy az ottani bányarendezési hatóságoknak, az üzem vezetésében — tapasztalatunk szerint, — úgyszólván semmi beleszólásuk nincs.

Bányát is csak akkor látogatnánk, ha az illetékes vállalat erre az engedélyt megadja. A nyugatnémet bányákban ugyanakkor a bányarendezési hatóságok lényegesen nagyobb hatáskörrel rendelkeznek.

Az egy hónap alatt, magam 6 bányázatot látogattam meg. Sok olyan tapasztalatot szereztem, melyet Komlón hasznosítani lehet. S úgy érzem, hogy ez — pártunk és kormányunk kitüntető bizalmát, melynek folytán a tanulmányokon részt vehettem — feltétlenül kötelességem.

Vizi László
a Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatója

Weisz József, bányamester

százalékra teljesítették, s ezzel 2343,1 tonna szénen adtak többieként.

Weisz József, bár csak 38 éves, mégis öregbányászunk mondható. Munkáját 26 évvel ezelőtt kezdte a Komlói Kossuth-aknában. Régi volt, s 6, 12 éves gyerekként, még almban sem mert arra gondolni, hogy egykor szakembere, megbecsült műszaki dolgozója lesz ennek a bányának. A sok-sok év kemény küzdelme nemcsak megkedvelte, hanem arra is megtanította: hogyan kell a tervteljesítéssel harcolni még akkor is, ha arra kevés remény van.

Kossuth-bánya vezetője, ismerik az 6 nagyszerű, kitartó munkáját. Nem a véletlennek tulajdonítható, hogy Kovács elvtárs mindig ott jelölt olyan körletek irányítására, amelyek keveset termelnek, 100-120 tonna körül, s például: Március elsőjével került a III-as körletbe. Néhány hónapos tevékenykedése után — amikor a fokozott, kimerítő munka elvégzéséhez kérték felsőhajtót, — most egy kisítőt hívenek! — újra hivatták az üzemvezetőhöz. S mi tagadás, nem nagy örömmel hallgatta, hogy szeptember 6-án, a II-es körlethez helyezték át. Új körlet. Új emberek, újabb nehézségek. A II-es körlet szeptember 6-án reggel csak 95 százalékos teljesítményt, havi tervteljesítésként. Ez nem sok jóval biztatta Weisz Józsefet. Rossz kedvének azonban hamar vége szakadt, amikor 6-án délután, a munkahelyeket meglátogatta. Beszélgetett az emberekkel, figyelte a termelést, és — kiszálláskor már megalkotta a véleményét: „Az igaz, hogy a 8-as telepi fejtesz tele van öreg munkással, régi művellettel, de ez nem jelenti azt, hogy lemaradunk. Én még így is 100-105 százalékos lehetek.” — A II-es körlet új bányamestere tehát, hamar megfogantatódott. S most, ismeretlen területen, ismeretlen, de becsületos bányászok segítségével azon fáradozik, hogy behozza ezt a körletet is, a száz százalékon felül teljesítő körletek közé.

Abban az időben, — még március elején — nagyon rosszul állt a III-as körlet. Állandóan tervmaradással küzdött, s adóssága 1200 tonna volt. Hogy mi volt az oka ennek a szomorú helyzetnek? Nos, Weisz József, az újonnan odaküldött bányamester, legelőször is ezt próbálta kibogozni. És próbálkozás sikerrel jártak. Ha nehezen ment is, — egy-két hónap alatt teljesen megismerte az embereket, megnyerte a bizalmukat, és megteremtette a tervteljesítéshez szükséges előfeltételeket. Az állandóan száz százalékos teljesítő körlet, — irányításával — májusban 110, júniusban 105, júliusban 113,7 és augusztusban 113,5 százalékos teljesítést ért el. A bányásznap tiszteletére pedig az adósságot nemcsak pótolták, hanem szeptember 5-ig, tervüket 110

Mégegyszer a váraljai kisvasútról

— Kedves elvtársak, ha segíteni akarnak és tudnak, akkor abban nyújtsanak segítséget, hogy végre építsék meg, illetve adják át a forgalomnak a váraljai kisvasutat. Úgy ígérték ezt a vasutat, hogy még a tavalyi esztendőben kész lesz. Nem így történt. Kértük már a trösztöt, hogy segítsen, most újabb azt tesszük: kérjük a tröszt vezetését, Vizi és Pozsgai elvtársakat, segítsetek nekünk! Készítessék el végre a váraljai kisvasutat. Ezt kérjük a Szénbányászati Minisztériumtól, magától Czottnér elvtársától is. Ehhez

kérjük a pártbizottság segítségét.

Ezzel fogadott Teleki elvtárs, a nagymányoki bányászati párttitkára, Halmágyi elvtárs, az üzem vezetője, Markó elvtárs az üzem ü. b. elnöke, s ahány bányászal csak beszéltem mind ezt kérte tőlem: segítsetek, hogy olcsóbban szállítható legyen a váraljai szén! Jelenleg Dömperekkel szállítják a szénen Váraljáról Nagymányokra. A szállítás így tonnánként 33 forintba kerül. A vasúti szállítás csak 8 forintba kerülne. Két hónap alatt, július és augusztusban 48 150 forinttal termelték drágábban a szénen a nagymányoki bányászok, mert 6 960 forint vasúti szállítási díj helyett 55 110 forint szállítási díjat fizettek ki!

48 150 forint! Ennyi pénz! adtuk ki azért, mert nem készült el a váraljai vasút! Ebből a pénzből bizony sok hasznos dolgot lehetne, és lehetett volna... Egy gyönyörű családiházra futná ebből, vagy éppen 48 öltöny ezer forintos jó minőségű férfi ruhára. Vasútépítő elvtársak! Aszfaltútépítő Vállalat dolgozói! Segítsetek nekünk, hogy ne kelljen havonta 24 ezer forinttal drágábban termelni, a váraljai szén! Huszonöt forinttal drágábban állítjuk elő a váraljai szén tonnát csak azért, mert nem készült el időben a váraljai kisvasút. Ez a teher nemcsak a mi vállunkat, hanem a ti vállatokat is nyomja. Nehéz süllyként mehezedi ránk és az egész országra, mert olcsó szén helyett drága szénen termelünk. Lékötünk plusz munkaerőt és gépjárművet! Segítsetek elvtársak! Megfelelő erővel, lelkes munkával fejteszék be a munkát és adjátok át a forgalomnak a váraljai kisvasutat.

Ebben az ügyben beszélünk Pozsgai elvtársal a tröszt főmérnökével. Pozsgai elvtárs a legmesszebb menőig eljár, hogy a váraljai kisvasút végre elkészüljön. Ugyanezt teszi a nagymányoki elvtársak kérésére, a városi pártbizottság is. S reméljük, hogy a vasút építői meghallgatják a nagymányoki bányászok jogos kívánását, és mindent elkövetnek a vasút elkészítéséért!

Csehszlovákiai jegyzetemből

A Szénbányászati Minisztérium és a Komlói Szénbányászati Tröszt megbízásából, három hetet töltöttem a Csehszlovák Népköztársaságban. Fő célom volt: megismerni a cseh szénbányászati minőségellenőrzési szervezetét, kocszolható széntermelését és szénelőkészítését.

Alkalmam volt megtekinteni, a Szénbányászati Minisztériumnak Prágában működő Szénelőkészítési és Szénkémiai Kutató Intézetét. Ez az intézet, mintegy 300 kutatóval dolgozik, a szénvizsgálati módszerek, szénelőkészítési brigetek és nem utolsósorban a szén kocszolásával kapcsolatos technológiai megoldásokon. A kutató intézetben látottak közül, legjobban a kocszolható szén optimális kihasználásra vonatkozó kísérletek érdekelttek.

A Csehszlovák Köztársaság kocszolható szénvagyonára igen nagy. Azonban a kapitalista gazdálkodás éve alatt, az elsődlegesen kocszolható zsírkőszén, a gyengébb kocszolható szének rovására, nagyobb ütemben művelték. Ezért arra kényszerültek, hogy a gyengébb kocszolható széneket is felhasználják kohókocsz előállítására. Az ilyen irányú munkálatokat, rendszeres és minden részletre kiterjedő vizsgálatsorozatokkal, kísérle-

mi kísérletekkel végzik. A kísérleteket a csehszlovák szénbányászati geológiai adottságai miatt, nem telepenként, hanem akna üzemként, tovább kocszolónként folytatják.

Ebből a munkából, egy vizsgálati módszert szerettek ismertetni: Komlón, 1953. óta vannak rendszeres vizsgálatok, hasonló irányban. Ezek azonban csak az egyes telepek kocszolhatóságai tulajdonságainak megismerésére terjednek ki. Ugyanezeket a vizsgálatokat Csehszlovákiában is elvégzik, azonban ezzel még nem elégednek meg. A több eltérő vizsgálaton kívül, minden szénből, illetve szénkeverékből, — a kutató intézet területén — kisüzemi kocszolást is végeznek. És, a kisüzemi kocszóberendezés volt az, amely legjobban lekötötte figyelmemet.

A csehszlovák elvtársak, a kutatóintézetben felépítettek egy 1,5 köbméteres kocszoló kamrát. S úgy építették fel, hogy abban az eddig ismert összes kocszolási eljárásokat el tudják végezni. Így a kamra segítségével, — amely teljes részletességgel automatizálva van — szórásos, döngöléses eljárással dolgoznak, s ugyanígy kötőanyag kocszolást is végeznek.

Amikor a berendezést elő-

ször megláttam, az volt az érzésem: nem más, mint felnőtt emberek játékszere. Később meggyőződtem az ellenkezőjéről, mert az osztrvai kombinát kocszoló üzemében, gyakorlatban láttam a kamrával végzett kísérletek eredményeit. Az osztrvai elvtársak elmondották, hogy a kocszoló kamránál szerzett tapasztalatok alapján, egyes kocszoló-művek technológiáját, egy hét alatt megváltoztatták. Így, kocsztermelésüket, 10—15 százalékkal növelték. A berendezés alkalmazása azzal az előnnyel is jár, hogy a folyamatos termelést végző kamrákat, termelő üzemeket, nem kell kísérleti célokra heteken keresztül igénybe venni.

Kértük a cseh elvtársakat, hogy a kísérleti kocszkamra tervdokumentációját, adják át részünkre. S ők — meglepődésünkre — közölték, hogy azt már 1954-ben átadták a Nehézipari Kutató Intézetnek. Vajon mi volt az oka annak, hogy akik előttünk 1954-ben félvég tanulmányozták a kamra tervrajzait, hazatértük után egyetlen lépést sem tettek, ezen berendezés megépítéséért?

A csehszlovák elvtársak egy kézben tartják és tervszerűen végzik a szén kocszolásával kapcsolatos kutatásokat. S ezen a területen világviszony-

latban is, kiemelkedő eredményeket értek el. Megalapításom az: a magyar kohókocsz gyártását is nagyobb ütemben tudnánk előbbre vinni, ha a kutatásokat nem öt szerv végezné — hat helyen, — hanem azok szálai egységesen, egy kézbe futnának össze.

KUBÓ SÁNDOR
minőségi ellenőr

A szeptemberi verseny jutalmai

A szénbányászati tröszt 1953 szeptember 3-tól 30-ig terjedő versenyszakasz győzteseként az alábbi jutalmakat tűzte ki:

A legjobb frontfejtesi brigád 6 000 forint, a legjobb fejteszi brigád 3 000 forint, a legjobb elővívási brigád 2 500 forint, a legjobb feltárási brigád 2 500 forint, a legjobb fentartási brigád 1 500 forint, a legjobb szállító brigád 2 000 forint, a legjobb bányászterelő 1 000 forint, a legjobb főmérnök 1 000 forint, a legjobb bányamester 800 forint, a legjobb körletvezető 700 forint, a legjobb harmadvezető 600 forint, a legjobb külszini felvigyázó 500 forint, a legjobb lömester 500 forint, a legjobb szállítási felvigyázó 500 forint.

A nagyszerű munka jutalma anyagilag is kifejezésre jut. Bányász elvtársak induljatok harcba a több termelésért!

Látogatás a zwickaui bányászüzemeknél

Júliusban abban a szerencsében részesültem, hogy három műszaki vezetővel együtt látogatást tehettem a keletnémetországi Zwickauban. Utazásunk célja az volt, hogy a zwickaui geológiai és bányászati viszonyokkal megismerkedve olyan tapasztalatokat szerezzünk, amelyek a komlói tröszt területén használhatóan alkalmazhatók. Ezen cikk keretében nem áll módomban részletes elemzést adni a Zwickauban látottaknak. Eppen ezért, csak a leglényegesebb dolgokra térek ki.

A zwickaui bányászüzemek jóval nagyobb önállósággal rendelkeznek, mint a magyarországi bányák. A minisztériumtól, illetőleg közvetlen fohatóságuktól, a magyarországi viszonylatban trösztnek megfelelő Hauptverwaltungtól, mindössze öt tervszámot kapnak. Természetesen ez az öt tervszám magába foglalja a leglényegesebb műszaki és gazdasági mutatókat, de az öt tervszámon belül a műszaki vezetők és pénzügyi, vagy kereskedelmi gazdálkodásnak teljesen szabad teret engedélyeznek. Ezzel a tröszt, illetőleg az üzemek önállósága igen nagy, ami feltétlenül fokozza az üzemeknél foglalkoztatott műszaki, adminisztratív és fizikai dolgozók önbizalmát és alkotó kedvét.

Geológiai megkutatottságuk körülbelül azonos a Komlói környéki megkutatottsággal. Ha azonban figyelembe vesszük azt, hogy a széntelepek rétegcsoport náluk bár eléggé zavart, de nem közelíti meg a komlói települési zava-

rokot, azt kell mondani, hogy a megkutatottság jobb.

Meglepő dolog, hogy már az új objektumok tervezésénél is mennyire figyelembe veszik azt, hogy azok kocszolása minél kevesebb emberi munkaerővel történjen. Amíg nálunk például Kossuth-bánya I. vagy II. szállító aknájának mélységintéjén és altároló szintjén, az igen erőfokú gépesítés mellett is, sok munkaerőt kell foglalkoztatnunk horribilisan nagy vágathosszakkal és rakodók. égekkel; addig nálunk a jóval nagyobb kapacitásra tervezett Martin-Hoop Művek IV. aknájának rakodóján, alig lehet embert látni. A szállítás mégis üzembiztosnak tűnik. A viszonylag kisméretű, de nagy szelvényű rendelkező rakodón nagymértékben kihasználják a csillék szabadon futását. Ezzel érik el azt, hogy a rakodó területén sem gépi, sem emberi erőre nincs szükség. A kellemes szintidifferenciát mindössze egyetlen láncpálya közbekötésével sikerült kialakítaniuk.

Fővágataikon, amelyeknek nyomásvizonyai ugyancsak kedvezőbbek a komlói nyomásvizonyoknál, nem lehet faácsolatot látni. Mindenhol merevre kiejtett vasbiztosítást alkalmaznak. (Talpuzdadás hiányában, ellenív nélkül.) A merev vasbiztosítás mögött, az engedékenyesség céljából 20 cm. átmérőű gömbfa bélelést használnak. Fővágatokon általában végtelen kötélzállítás alkalmaznak, de emberi erőt csak a pálya iránytörésénél, valamint vágánykeresztződéseknél vesznek igénybe,

Munkahelyi szállításukat, teljes egészében gépesítették és a gumiszalagokkal, a főszállítóvágat közvetlen közelében elhelyezett 2—500 tonna befogadóképességű bunkerokba írták a szénen.

A fejteszi berendezésük jó, mivel a fejteszi szállító berendezésűl használt páncélkaparó kívánalmainak megfelelően, a fejteszi homlok teljesen egyenes. S a fejtesz alsó végéről, a kivilágított fejtesz keresztlő, annak felső végére lehet felállítani. Fejteszükben egyelőre a fabiztosítást és kézi jövesztést alkalmazták, bár kísérletképpen a Martin-Hoop Művek egy fejteszében, kezdik bevezetni a gépi réselést, valamint a csuklós fötebiztosító elemeknek kísérleti alkalmazását.

Feltétlenül meg kell említenem még a sűrített levegővel történő tömedéklési módszert, amelynek Komlón, — különösen a zobáki területen — jövője lehet.

Felsorolásomban csak azokra a témakörökre tértem ki, amelyeket Komlón is hasznosítani tudunk. Befejezésül még megemlékezni arról a szívélyes, és őszintén baráti vendégszeretetről, amelyben a zwickaui üzemek vezetői, párt, szakszervezet, FDJ vezetői részletek bennünket. Mindenben nyílt felvilágosítást adtak, s éppen ezért reményünk van arra, hogy az ott látogatásból, Komlón sokat gyűmöcsözöttehünk.

Pozsgai Károly
a Komlói Szénbányászati Tröszt főmérnöke,

732 tonna szén terven felül = 7320 forint prémium

Szeptember 5-én megjelent lapunk számában arról adtuk hírt, hogy azok az üzemek, brigádok, melyek a második és meggyedik negyedévben túlteljesítik tervüket, a terven felül kitermelt minden tonna szén után 10 forint/tonna prémiumot kapnak. Ezt a jutalmat egy üzem attól függetlenül is megkapja, ha a tröszt esetleg a százszázalék alatt maradna. De vajon szükséges-e arról beszélni — „ha a tröszt 100 százalékos alatt maradna”, amikor ilyen jutalom és a jutalmak sorozatos kitűzése után nagyszerű munkabiztosra vehető, hogy üzemünk túl fogják teljesíteni szeptemberi tervüket is, és lesz a trösztnek 100 százalékos feletti eredménye? Szükséges!

A nagymányoki bányászok július, augusztus, majd szeptember 6-ig 732 tonna szénen adtak terven felül. Erre a mennyiségre már 7320 forint jutalomra, illetve prémiumra esélyesek. Ebből a prémiumból valamennyi tervét túlteljesítő

széntermelő brigád részesül.

Három brigád, a Kovács János V., a Balázs Lajos és a Balázs János brigádok júliusi és augusztusi eredményeit számítvá tekintélyes pénzre — prémiumra esélyesek.

A Balázs Lajos brigád 88 tonna szénen termelt terven felül augusztus 31-ig. Erre a mennyiségre 880 forint prémium jár. A Kovács János V. brigád 55 tonna szénen termelt tervenfelül és így 550 forint prémiumra számíthat eddig. A Balázs János brigád pedig 39 tonna tervenfelül termelt szénen után 390 forint prémiumra esélyes. Ezek a számok szeptember végéig nőhetnek, de csökkenhetnek is! Reméljük, s biztosak vagyunk abban, hogy a nagymányoki bányászok, köztük ez a három brigád is alaposan megteljezt májorterven felül tonnát és októberben boldog örömmel veszik majd fel, a jó megérdemelt prémiumot, a terven felül termelt több mint ezer tonna szén után.

Tanuljunk a szovjet tapasztalatokból: Újdonság a bányászok bérezésében

Erdemes kezdeményezést indítottak el a gorlovkai „Kocsegarka”-bánya dolgozói: valamennyi munkás, mérnök, technikus, bányamester aktív részvételével kidolgozták és megvalósították a bányászok bérezésének új rendszerét. A Szilvén területi pártbizottság vezetője megvitatta az új rendszerrel szembeni észrevételeit. A legutóbbi időkig, — mondotta beszámolójában Szilvén elvtárs, a „Kocsegarka” vezetője, — nálunk is, mint a Donyec-medence sok bányájában, a munkabért a kitermelt réteg négyzetméterére és egyéb mutatószámokra alapítva számítoták ki, amelyet nem álltak közvetlen kapcsolatban a kibányászott szén mennyiségével. Emellett csaknem az egész keresetnek több, mint a felét külföldből bérpótlékok tették ki, a munkabér azonban nem mindig felelt meg a normateltjesítmény százalékának. Jelenleg minden dolgozó munkáját a részlegen kitermelt szén tonnasúlyja szerint fizetik. A bérezés a progresszív bérpótlékok figyelembevételével történik. Egyeséges prémiumot állapítottak meg a napi és a havi tervek teljesítéséért, továbbá jutalmazták a minőség mutatók teljesítését. A bányászokat keresetükön nem a hó végén, — vagy éppen, mint nálunk, a következő hó elején — hanem naponta tájékoztatják. Ezen kívül a részlegeken megvalósították a teljesen önálló elszámolást és a megtakarított anyag-költség egyharmadát a munkásoknak fizetik ki. Egyidejűleg szervezeti változásokat is eszközöltek: minden részlegen két-két komplex-brigádot szerveztek: az egyik két műszakban fejt a szén, a másik pedig javít és előkészít. Megszüntették a szakma szűk értelmezése szerinti felosztást is, s a brigád minden tagja élvezze minden munkát, a termelési ciklusban. A munkalapokat a brigádvezető adja ki, a termelési feladat végrehajtására pedig a brigád maga határozza meg a szükséges létszámot. A bánya igazgatóság két osztály (a terv- és a munkaszervezési osztály) helyett egy üzemgazdasági osztályt szerveztek, a részlegeken pedig létrehozták a vezetőhelyettes tiszteit, aki terv és munkaszervezési problémákkal foglalkozik. A részlegek most, a megállapított keretekben belül, maguk állítják össze műszaki-ipari-pénzügyi tervüket, elemzik a gazdasági mutatóikat, naponta ellenőrzik az anyag- és a beralapfelhasználást. Mit eredményeztek a vállalatnak a bérezésben végrehajtott változtatások? Júliusban a „Kocsegarka”-bánya nyolc részlegen vezették be

Anyakönyvi hírek

1956 augusztusáról Születtek: Vidics Gusztáv Ferenc, Könyves Lajos József, Márton Eva Anikó, Popovics Mária Margit, Kakuk István, Kakuk Péter, Schöffer Anna, Jäger Zsuzsanna, Görös Károly, Hermesz Zoltán, Wágner Katalin, László Lódkó, Matyó Ágnes, Gölc Margit, Horváth Anna Ilona, Stöbli Erlika, Bohn István Orsós Sándor, Kun Imre, Balázs Lajos, Doruzs Ludmilla Zsuzsanna, Kramár Ibolya, Fűzi József, Király Imre, Juhász Miklós Mihály, Szaploncai Zoltán Lajos, Boczor János Sándor, Goricsanecz Katalin, Richter Margit, Dobosi Valéria, Gyökér Erzsébet, Goricsanecz Veronika, Szantner Mária Terézia, Kelemen László János, Molnár Judit Mária, Beszenyó Ibolya, Bedő Katalin, Réder László, Ambach Teréz, Lécz Béla, Sági Erlika, Nagy Tibor László, Tóth János, Tóth Ferenc, Szalavári Zsuzsanna Mária, Márton Tibor, Kovács Zoltán, Szleber Attila, Mészáros József, Huth János, Deák Zoltán, Orsós Katalin, Farkas Valéria, Jäger László, Klígács Zoltán, Atilla János, Krista Ágnes, Nagy Attila. Házasságok kötődtek: Domján Sándor és Lőrincz Katalin, Sági Jenő és Reichel Ilona, Széles István és Berek Gizella, Lécz Sándor és Pánczél Ilona, Szép Lajos és Szarvas Justina, Toppel Károly és Pesti Ilona, Krátky Jenő és Lehel Erzsébet, Kovács László és Lukács Erzsébet, Galgóczi Lajos és Szalal Margit, Kovács Ferenc és Varga Julianna. Meghaltak: Kakuk Péter, Káta József, Guth Antal, Tóth Ferenc, Orsós József, Borbély Julianna, Petrovszky Sándor.

ZABANYI ALAJOS: Kegyelmes urak...

A marcinelle-i Keserű Szív aknában Kettőszázhatvanegy hős bányász otrekedt... Az átkos tüztenger zúgó jajongásában Haláltáncot járattott a vak fergeteg. — Micsoda élet is ez, mely még így beteg! Kegyelmes urak, hírhedt nagy bűnök urai, Mi nektek a proletár-szívek keserve?... Nem ti hangoljátok fel a nyomor húrjait, A sírást nem ti keresitek epedve Kérges szívvel és nevetésben elrejtve? A világ hatalmas ujjai felétek mutat: Hogy im, a munkás csak dög és komédiás. Vele vágatjátok a nyomor-alagutat, Hogy könnyebb legyen a mindenkori vívás: — Mert a ti országotok az szent és prófétás! Kezetekben még mindig a vér és az arany Fon istrángot a csontos vállra és nyakra. Nektek így jó, ha az álom és vágy nyugtalan Hogy a láng ne lobbanjon sosem hajnalra, Inkább könnyek hulljanak a ravatalra. A rövidzárlat egyszer majd nagy tüzet okoz Es ez a dráma mélyen döbentőbb lesz. Egni fog sok köszívű Hérosz és sok gonosz, Aki füstben és gőzben kiutat keres, — Ennek a tűznek már semmi sem lesz terhes.

ASSZONYI GONDOK

A háziasszonyoknak nagy gondot okoz, ha vendégeket várnak, hogy mivel kínálják meg őket. Legelőszőbb és talán legegyszerűbb is, ha szendvicset szolgálunk fel. Ha nem kapunk elegendő friss zsemlyét, süssünk házilag zsur kenyeret. Hogy hogyan? ... Az alábbiakban azt is közöljük. A töltött paprikát a legtöbb ember szereti. Az ebédlőkben a töltött paprika falatozása közben sokszor hangzik el olyan kijelentés, hogy „de jó volna télen is töltött paprikát enni!” Ez az óhaj teljesülhet, ha a feleségek, háziasszonyok elteszik télire a töltlenivaló zöldpaprikát. Most közöljük azt, hogy kell eltenni a zöldpaprikát paradicsomban, hogy télen is könnyen használható legyen. TÖLTENIVALÓ ZÖLDPAPRIKA PARADICSOMBAN A töltlenivaló egyforma paprikákat felsőrészeiktől megtisztítjuk, a belső erezetét kivágjuk, egy-két percre fővő vízbe dobjuk, hogy gyengén megpuhuljon és többet tudjunk az üvegbe helyezni. A víztől jól lecsurgatjuk, egymásba dugdossuk, üvegbe helyezzük és

Munkásokat keresnek

Azonnali belépésre: Komlói Szénbányászati Tröszt 30 külszíni segéd munkást, 49-es Építőipari Vállalat 30 kőművest, 5 asztalost, 5 lakost, 10 ácsot, 5 vasbetonszerelőt, 100 kubikost, 150 segéd munkást, 24-es AKÖV 5 személygépkocsivezetőt, 8 tehergépkocsivezetőt, 5 autó villany szerelőt, 4 autószerelőt, Komló—Mázi Erőmű 4 lakost, 10 salakos segéd munkást, a Cementipari Vállalat 10 segéd munkást, Aszfaltútépítő Vállalat 150 kubikost, 4 kövezőt, Parképítő Vállalat 20 kubikost, Mélyfúró Vállalat 15 segéd munkást, Víz- és Csatorna Művek 1 lemezlakost, 1 kőművest, 5 kubikost, Aknamélyítő Vállalat 30 földalatti csillést, 7. sz. Kőbánya Vállalat 20 bunkozó-pakolót, MÁV Rakodási Főnökség 5 segéd munkást keres.

H I R E K

— A városi tanács kereskedelmi osztályvezetője ígéretet tett arra, hogy mint a bányásznapon, ezentúl is a megvásárolt bútort, asztali tűzhelyet, rádiót díjmentesen házhoz szállítják. — Egyetlen vasárnapon (szeptember 2.) 300 hektoliter sör, 68 hektoliter minőségi és 100 hektoliter asztali bor fogyott el Komlón. — Ovodát létesít a tanács a régi gesztenyes iskolában. Az ovodát október első felében kezdik üzemeltetni. — A tanács kereskedelmi osztálya már most intézkedik, hogy a téli burgonyaelállítás-hoz szükséges mennyiség tárolására biztosítva legyen. — A VI. bányásznapon a vásárlási összeforgalom 4 millió pengyázere forint volt, mely összeg a tavalyi bányásznapi vásárlási forgalmát egy millió forinttal túlhaladta. — Nagy volt az érdeklődés a szeptember 6-án tartott „Beszéljünk őszintén” című előadás iránt. Az előadáson több mint 400 komlói nő vett részt. — Augusztus 1-től csökkent városunkban a pálinka és a rum fogyasztása. A legnagyobb italforgalmat lebonyolító Sport Étterem augusztusban 301 liter rummal, 102 pálinkával kevesebbet adott el, mint júliusban. — A kenderföldi 509-es számú ház „A” és „B” lépcsőházában műszaki átadásával 4 pedagógus, 2 tanácsai dolgozó, 13 széntrösztli dolgozó, és 10 egyéb vállalatnál dolgozó munkás jutott lakáshoz. — A Belkereskedelmi Minisztérium intézkedésére városunk élelmiszer boltjai is kötelesek a fogyasztó közönség kívánságára 2,40 forintos félbarna kenyert beszerezni és kiszolgáltatni. A Komlói Kenyergyár a boltok rendelkezésük megfelelően süt és szállít félbarna kenyeret. — Készül az altároló integrá berendezése, amelynek bevezetése lényegesen megrövidíti a szállítási idejét. — Az előző évekkel szemben az idén nem volt fennakadás az iskolák fűzet- és írószereklátásában. Minden iskolás időben meg tudta vásárolni a szükséges tanszereket. — Jelentős újítást adott be Deák István az Anyagbeszerző Vállalat dolgozója. Az újítást a betonidomkó szállítási csillével való megoldását tartalmazza. A javaslat bevezetése évi 540 ezer forint megtakarítást eredményez. — A bányásznapi vásáron 8 drb tangóharmonikát, 230 drb karórát, 70 töltőtollat és 91 drb rádiót adtak el. — Három új magyar filmet mutat be szeptemberben a bányász filmszolgálat az üzemekben. Az első 4. számú bányászhrádó, második Legokosabb ember (Bilcsi Tivadarral), a harmadik Cigánytánc, színes magyar film.

Szerkesztőség postájából

Ismét a telefonról Az augusztus 14-i számunkban megjelent cikkre, mely a kökönyösi utcai nyilvános telefonról szólt, választott a pécsi postaigazgatóság műszakivezető helyettese, Paál József elvtárs: „A kökönyösi utcai nyilvános távbeszélő állomást a pécsi postaigazgatóság komlói műszaki fenntartási üzeme minden nap két esetben, a reggeli és déli órákban megvizsgálja. A nyilvános távbeszélő állomást megvizsgáló dolgozó a készülő pénzbeszedő csatornáiban üvegcserepeket, gombokat, 5 és 10 filléres pénzdarabokat talál, melyek a pénzbeszedő csatornát eltömítik, és ezzel a berendezést használhatatlanná teszik. A berendezés csak addig üzemképes, amíg a karbantartó dolgozó ott tartózkodik. A posta szinte tehetetlen a rombolókkal szemben. Ezért a szülőket és a kökönyösi lakókat kérjük meg arra, vigyázzanak ók is a telefonra, mint saját tulajdonukra, neveljék meg a telefont rongáló gyerekeket, megvárják meg nekik is: a telefon használatának jelentőségét. Ha ezt megteszik, reméljük a várt eredmény sem marad el.” Sok a panasz eredménye Újabb panaszos levél érkezett a szerkesztőségbe. A levél írója Fekete György az Arany János út 9-ből, aki az azzal a kéressel fordult a szerkesztőséghez, intézzük el, hogy befejezzék végre lakásuk parkettázását. Eddig ugyanis hiányzik a szegélyléc.

Sajtótájékoztató

Hogyan lehet üdülni és mennyiért — Harkányban A Komlói Szénbányászati Tröszt Szakezervezeti Bizottsága és munkaközi osztálya tájékoztatja Komló bányászait, a harkányi üdülés lehetőségéről: Hogyan nyerhetnek beutalást a Komló bányászok, a Pécsi Szénbányászati Tröszt harkányi üdüléjébe? — A fent nevezett üdülöbe beutalást nyerhet: reumatikus, izületi és egyéb bántalmakkal, gyógyításra szoruló bányász. Hány napos az üdülés? — Az üdülés időtartama, három naptól 21 napig terjed. Ezenbeül 5-6-8-10 napot is lehet üdülni, de ezekhez a párnas üdülésekhez üdülési szabadság szükséges. Mennyibe kerül egy napi üdülés Harkányban? — A szállásdíjra naponta 3 forintot, reggeli, ebéd és vacsora terítésre 15,95 forintot kell téríteni. Ez részletezve így néz ki: reggeli 4.—, ebéd 6.50, vacsora 5.45 forint. Egy üdülö napi költsége tehát 18,95 forint. Hogyan biztosítják a gyógyítási lehetőséget? — A gyógyítási lehetőségeket az SZTK útján biztosítjuk a beutaltak részére. Úgy a fürdő, mint iszapkezelés, vagy egyéb gyógy módra. Ezekhez a kezelésekhöz a helyi SZTK, vagyis az üzemi kifizetőhelyek megadják a szükséges papirokat. A körzeti orvosok indokolt esetben kiadják a szükséges recepteket. * A tájékoztató alapján, melyet Kiss János elvtárs, a tröszt SZB. T. B. csoportvezetője adott, felhívjuk Komlót és a tröszthez tartozó valamennyi bányászunk dolgozóinak figyelmét: akik még rendelkeznek ez évben üdülési szabadsággal és Harkányban szeretnének üdülni, jelentkezzenek üzemük ü. b. elnökénel, vagy a tröszt T. B. csoportjánál.

Komló Bányász-Kaposvári Kinizsi 2:1 (0:0)

Kaposvár, 4500 néző. Vezető: Gurszky. Komló Bányász: Magyar—Kanisza, Csárdás, Kripl—Kholmann, Poigár, — Grozdics, Molnár, Udvaros, Szám, Gerencsér, Edző: Bodola Gyula. Kaposvári Kinizsi: Molnár II., — Bódis Molnár I., Pálfaival — Mózi, Gergely — Horváth, Vig, Subosics, Dérfalvi, Stadler, Edző: Szeder István. Nagyszerű időben, de annál rosszabb és porosabb pályán folyt le a mérkőzés. A játék meglehetősen közepes iramú volt az első 45 percben. A mi együttesünk csak nagyon nehezen, az utolsó tíz percben talált magára. A kaposváriak sokkal többet és kissé gyorsabban támadtak. Csatárosok azonban nagyon tehetetlenek voltak. A mi „öbögőcsőnk” finoman játszott. Nagyon helyesen került minden közelharcot a keményen és sokszor belépő hazai védőkkel szemben. Az első felidő gól nélkül telt el. Egy-két izgalmasabb esemény: A 8. percben a hazaiak balszélsője már az alapvonalig gurította a labdát, éppen beadni készült a tisztán álló középcsatárnak, amikor Kholmann egy másodperccel korábban szögletre szerelt. A bevert labdát Szám tette ártalmatlanná. A 17. percben mi értünk el szögletet, a Kinizsi védelme azonban ügyesen szerelte Gerencsért, és hosszan előredőtt labdával a középcsatárunk szöktették. Csárdás mentett. A 19. percben nagy volt a tömörülés Magyar kapuja előtt. A lövészek csak úgy záporoztak. We eredménytelenül. A 31. percben szabadrúgáshoz jutottak a kaposváriak. Magyar a bevált labdára vetődött, de az elpattanó tőle a Kinizsi balközéppályára, az egyedül állt szemben a kapuval, már éppen löni akart, amikor Magyar fekvőhelyzetből rávetette magát a balközéppályára és a labdára,

ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-végrehajtó bizottságának lapja Felelős szerkesztő: Gábor Balázs Felelős kiadó: Tatal Károly Szerkesztőség: Komló, Pánszékhoz, Izs. 1. 2. Telefon: 12-38, 29-69. Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat Pécs; Józser A. u. 10. Pécsi Szikra nyomda Pécs. Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdért felel: Melles Rezső

NAPTÁR

1956. szeptember 11. Kedd, Teodóra napja. A Nap két 5.15 órakor. — Nyugszik 18.05 órakor. A Hold két 22.50 órakor. — Nyugszik 21.43 órakor. Száz éve szeptember 12-én született Riedl Frigyes irodalomtörténész és esztétaikus. 1931. szeptember 13-án volt a biatorbágyi merénylet, 450 éve született Andrea Montegna olasz festő. Ötven éve szeptember 16-án lepelték le a budapesti Városligetben a Washington-szobrot. Jumzsagin Celenbol Mongólia miniszterelnöke 40 éve, szeptember 17-én született. Rátkai Márton halálának ötvenes évfordulója lesz 18-án, 1931 szeptember 18-án a japán hódítók betörték Mandzsurába. A kínai nép gygyveres harcának kezdete a pán hódítások ellen.

MOZI

Május 1.: szeptember 11-én, Zavarosan folynak a vizek, angol film, (16 éven felülieknek), szeptember 13-16: Utak és sorsok, szovjet film, szeptember 17-én Málnás Miska, magyar film, szeptember 18-án Erkel, magyar film. Maíne: szeptember 16-án, vasárnap délelőtt 10 órakor Express szerelm, szovjet film. Előadások kezdete: szeptember 15-ig fél 7 és 9 órakor, 15 után 4; 6,8 órakor, vasárnap 5, fél 7 és 9 órakor. Szabadság: szeptember 11-12-ig, Rákóczi hadnagya, magyar film, szeptember 14-16-ig: Gyötrelmes éjszaka, jugoszláv filmdráma. Maíne: Szeptember 16-án, délelőtt 10 órakor Hegyekből jöttek, szovjet film. Előadások kezdete: 6 és 8 órakor, vasárnap 4, 6 és 8 órakor, szeptember 16-tól naponta 4-6-8 órakor. Pénztárnyitás mindkét filmszínháznál egy órával az előadások kezdete előtt. Telefon: Május 1, 20-18, Szabadság: 20-13

Új Komló

AZ M.D.P. KOMLÓI PÁRTVÉGREHAJTÓBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA.

VI. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM

ARA: 30 FILL.

KEDD, 1956 SZEPTEMBER 18.

Hírek nagyszerű DISZ-fiataljainkról:

Szót kérnek

A múlt héten — a Kossuth-bányai DISZ alapszervezet kezdeményezése után, — a komlói vágáriskola fiataljai is „parlamentari” ülést tartottak. (Remélhetőleg ezt senki se veszi nagyképűségnek, ha párszáz fiatal kérdés-felelet délutánját „ifjúsági parlamentnek” nevezzük.)

A vágáriskolai fiatalok 15 kérdést vetettek fel, s Bogó László elvtárs, a Komló Városi DISZ Végrehajtó Bizottság első titkára adott a feltett kérdésekre ad válaszokat.

A kezdeményezés hasznos volt. De nem hallgathatjuk el egy komoly hibáját, — mely remélhetőleg tanulságot szolgál az ifjúsági szövetségnek, és az iskola nevelőinek, tanárainak.

A 15 kérdés rengeteg problémát érintett, de csakis szociális és a munkakörülmények köréből. A tanácskozás előkészítői bizonyára elfelejtették megmagyarázni, hogy a parlamenten választ adó Bogó elvtárs, napjaink rendkívül jelentős politikai eseményeiről is szívesen adott volna válaszokat.

A vágáriskola DISZ-szervezete és pártiszervezete, ha feloldozza az ifjúsági parlament anyagát, ne feledkezzen meg arról, hogy nagyon nagy politikai nevelő feladatok állnak előtte.

Lapzártakor jelentették

Augusztus 24-én a Komló Városi DISZ-végrehajtó Bizottság 11 fiatalot terjesztett a DISZ Központi Vezetősége elé, dícsérő oklevél, „Ságvári Endre” érem adományozása, és a DISZ Központi Vezetősége Dícsőség Könyvébe való bejegyzés céljából. Szombaton adták hírül, hogy a városi bizottság felterjesztését a KV elfogadta.

Ennek alapján a DISZ Központi Vezetősége dícsérő oklevélét a következők kapják:

Tomanecz Ferenc aknász, a III-as aknai alapszervezet, Ko-

rom Sándor vágár, a III-as aknai alapszervezet, és Tormási Imre vágár a III-as aknai alapszervezet tagja.

A „Ságvári Endre” érem viselésére nyertek jogosultságot:

Koleda József Kossuth-bányai csapatvezető feltáró vágár, Szijjártó Ernő III-as aknai csapatvezető vágár, Bodonyi László a Kossuth-bányai feltáróköri alapszervezeti DISZ-titkára, Fekete János, III-as aknai márkamester és Gerber György Kossuth-bánya egyik legjobb körletvezetője.

A DISZ Központi Vezetősé-

gek Dícsőség Könyvébe a következők neveit írják:

Barabás Gergely Béta-aknai csapatvezető, Báthori Sándor III-as aknai vágár, és Horák Ferenc Kossuth-bányai elővágási csapatvezető.

Valóban ifi-brigádok

Kossuth-bánya DISZ-szervezetének parlamenti ülésén hallottuk, Kovács József elvtársról, az üzem vezetőjétől:

— Sajnos, DISZ-brigádjaiknál csak az elnevezés sejtet fiatalokat. A valóságban azonban egy-egy brigád ötven százaléka „szakállas bácsikból” áll.

A bíráló gyökeret eresztett Bertus Pál elvtársnál, az üzem DISZ-bizottság titkáránál, és a városi DISZ-bizottságnál. Hamarosan hozzákezdtek és átszervezték a meglévő DISZ-brigádokat. Szombaton már jelentették, hogy az ifjúsági brigádokban az idősök és a fiatalok közötti mérleg 70 százalékban a fiatalok oldalára billen.

Helyes volt a Kossuth-bányai gyors reagálása, s időszaki intője. Hisz, az már csakugyan szégyen volt, hogy ötven-hatvan éves elvtársakat „ifjúként” szerepeltettek azért, mert sok DISZ-brigád kellett.

Reméljük, hogy a felrészített csapatok megállják a helyüket a termelésben. — Ha eleinte nem is jobban, legálább úgy, mint az előzőek...

Köszöntjük a mélyfúrókat!

„Szeptember 9-én befejeztük III. negyedévi tervünket...”

Szeptember 10-én érkezett hozzánk egy levél a Komló Mélyfúró Vállalat pártiszervezetétől és szakszervezeti bizottságától, melyben közölték: „...szeptember 9-én befejeztük III. negyedévi tervünket. Ebben a munkában benne van a vállalat kommunisztáinak, párt- és szakszervezeti aktivistáinak, dolgozóinak harcoss, kiváló vezető ereje...”

A mélyfúrók az első negyedévben a rossz időjárás miatt nagyon elmaradtak tervük teljesítésétől. A II. negyedév nagyszerű munkaversenye, mely egybekapcsolódott a május elsejei, az alkotmány ünnepi és a bányász-napi versennyel, pótolta az elmaradást és sikereket hozott. A jól szervezett és gondosan ellenőrzött munka, a munkások hozzáállása lehetővé tette, hogy a II. negyedévi tervet teljesítsék, és szeptember 9-ig már a III. negyedévi tervüket is befejezzék.

Ezt a nagyszerű munkát a komlói körzet munkásainak, augusztusi 178,2 százalékos, és a pécsi körzet munkásainak 134,4 százalékos augusztusi tervteljesítése segítette elő. — A Mélyfúró Vállalat munkásai, mérnökei mel-

tők voltak azokra a kitüntetésekre, melyeket a bányásznapon kaptak. Méltók, hisz' e nagyszerű eredmények után nem az elbizakodottság, hanem a további lendületes munkaverseny hodosodott meg náluk.

Uj fogadalmukban, melyet a III. negyedévi terv teljesítésének napján tettek, ezt vállalták:

„...a párt- és a szakszervezet újból harcra szólította a vállalat kommunisztáit, párt- és munkásait és műszaki vezetőit; most arra tesszük ígéretet, hogy ez évi tervünket december 20-ra befejezzük, és ezzel együtt törlesztjük első negyedévi adósságunkat is. Ezen vállalással egyidőben végezzük el saját beruházásainkat, és felújításainkat — még a rossz idő beállta előtt!...”

Mélyfúró Elvtársak! Köszönet ezért a jó munkáért. Kívánjuk, hogy az új célkitűzés határidő előtt valóra váljon, hogy ezzel is közelebb jussunk II. öt éves tervünk teljesítéséhez.

Felkészülés a város téli ellátására

Egy hete — szeptember 11-én, kedden tárgyalta a városi tanács végrehajtó bizottsága a város téli ellátására való felkészülést. Okulva a múlt évek tapasztalataiból, az idén már a nyárutón napirendre került a város téli zöldség, burgonya, gyümölcs, hús, zsír, rizs, egyéb fűszerfélések, valamint a téli ruházati cikkek ellátásának ügye.

A végrehajtó bizottsági ülés élénk vita alapján határozta meg az egyes zöldszékeket tárolási lehetőségeit és még a tárolás előtt a lakosság bőségesebb árúval való ellátását.

A végrehajtó bizottság határozatot hozott arra is, hogy a

MÉK komlói kirendeltsége az étkezési burgonya bőséges árusításával együtt az őszi, illetve a tél folyamán nagyobb mennyiségű takarmány burgonya vásárlását is lehetővé tegye, a komlói állattartó — sertés, stb. — bányászok részére.

Még szeptemberben megkezdik 30 vagon étkezési burgonya tárolásának előkészítését. Ez a 30 vagon a város lakosságának szabadforgalmú vásárlására lesz biztosítva. Ezen kívül kb. ugyanennyi mennyiségű burgonyát tárolnak a közéleti szervezetek részére, a Délutánúti Üzemeltetési Vállalat vermeiben.

Hagymából mintegy öt vagonnal tárolnak majd. Sárgarépből és gyökérből mintegy 300-300 mázst, fejeskáposztából 800 mázst, kelkáposztából 200 mázst, almából pedig több, mint 1000 mázst.

Időben történt gondoskodás a citromellátásról is. Ebben az esztendőben kb. negyven annyi citromot hoz kereskedelmünk forgalomba az őszi, illetve a tél folyamán, mint a múlt év hasonló időszakában. Bőségesebb lesz szárazfűszék — bab, borsó, lencse — és mák is ősze, illetve télen a boltokban.

Lesz elegendő sózott és szárazbél a

LEGJOBBJAINK

Mezőlaki László, a Komló Szénbányászati Tröszt Villamos üzemének motortekercselője, kiváló munkájával nyerte el kétszer a sztahanovista címet, és legutóbb a „kiváló dolgozó” jelvényt. Munkájában állandóan segíti a gyengébbeket, igyekszik átadni szaktapasztalatait. Bárány Edit motortekercselő munkájáért Mezőlaki elvtárs segítségével indult javulásra!

Törlesszük le a hóeleji elmaradást!

Mintha évtizedek messzeségébe veszne a komlói bányászok nagyszerű bányásznapjainak versenye, a napról-napra megismétlődő kiváló teljesítmények egész sora. Szeptemberben hétköznapról-hétköznapra sivar jelentések érkeznek a tröszt versenytáblájára, s a jelentések mögött naponta 180-598 tonnás napi, és 1888 tonnás havi lemaradás húzódik meg. — E nyomasztó reménytelenségből csak a szombati nagytermelések emelkednek ki, mintegy bizonyításképpen, hogy él még a bányászvirtus Komló bányászaiiban, csak egy kicsit szunnyadozik.

De a hétfői nappal a hónap második felébe fordultunk! Eppen ideje, hogy eloszlassuk a nyomasztó tehetatlenség érzését a komlói bányászok hangulatából. És ezt a munkát műszaki vezetőinknek kell elkezdeniük. Bányászaink ma is megtesznek minden tőlük telhetőt. Fényesen bizo-

nyítja ezt a Bóta-aknai bányászok esete. Míg az akna 2513 tonnás adóssággal bajlódik, Dicső Ferenc csapata 144,8 %-os havi eredményt ért el, s csak a múlt héten 133 csille szenet adott tervén felül népgazdaságunknak. Vörös János csapata 140,4 %-os, Hósi István csapata 122,5 %-os, Faddi Pál csapata 135,8 %-os teljesítményt ért el esedékes havi terve teljesítésében. Kossuth-bányán, amely 89,3 tonnás adóssággal ugyancsak az elmaradó üzemek sorába tartozik Szilas Adolf csapata 132, Kovács Ferenc brigádja 106,7, Horák Ferenc elővágási csapata 128 %-os havi átlaggal dolgozik. Szóval bányászaink, java része, ha a műszaki feltételek adva vannak lelkesedéssel dolgozik a szeptemberi tervteljesítésért, műszaki dolgozóinkon a sor, hogy lendületes versenyükkel kisegítsék a kátyúból a tröszt tervteljesítését.

A lakosság jobb ellátása érdekében:

október 1-től házhoz szállítják a tejet, a péksüteményt...

A Belkereskedelmi Minisztérium rendelete alapján, 1956 október elsejétől: Budapestben és nagyobb vidéki városokban, a kiemelt városokban — így Komlón is! — házhoz szállítják a tejet, a péksüteményt, a kenyeret és az előre megrendelt élelmiszert!

A tej, péksütemény és kenyér kivételével fűszerárut csak 30 forinton felüli értékben szállítanak házhoz, a tej és fűszerboltok.

A házhoz szállításnak az a feltétele, hogy a szükséges árut előre megrendeljük. Megrendelést telefonon keresztül is lehet eszközölni. A megrendelt árú, vagy a megrendelőkor, vagy a házról, az árú átvételkor fizetendő. A tejet és a péksüteményt egy hétre illetve egy hónapra előre kell megrendelni és kifizetni, mert csak ebben az esetben szállítják házhoz.

Kik szállítják házhoz a megrendelt árut, és mit kell ezért téríteni?

A Minisztertanács, illetve az országgyűlés foglalkozott már a 14-16 éves fiatalok munkába állításával. Ennek alapján történik intézkedés ar-

ra, hogy az élelmiszeripar, így a kereskedelem is fiatalok — 14-16 éves — fiúkat, lányokat alkalmazzon, s ezek napi négy órai munka mellett, a megrendelt árú házhozszállításával foglalkozzanak. Ezeknek a fiataloknak 4 órai munkáért 270 forint fix fizetést és a kiszállított árú értékének 1 százalékát biztosítják jutalék gyanánt.

Annak a vevőnek, aki valamilyen fűszerfélést házhoz szállítását, vagy a tej, kenyér és péksütemény házhoz szállítását óhajti, arra megrendelést tesz, a vásárolt árú összértékének öt százalékát kell szállítási díjként fizetni. Ph.: egy liter tej házhoz szállítási díja 15 fillérbe kerül.

A házhoz szállítást egyelőre — az igényektől függően — a Kökönyös-főtéri bolt, a Fürst Sándor utcai és Vorosilov utcai tejboltok, a kenderföldi 61-es Népbolt és a tröszt épülettel szemben lévő népbolton keresztül kívánják lebonyolítani. A házhozszállítási igényt ezen boltok vezetőinek kell bejelenteni. A házhoz szállítás október elsején kezdődik.

Helyzetjelentés a kötélpálya javításáról

A kötélpálya leállításáról és a leállítás után a szállítás megoldásáról érdeklődtünk Pálfi és Selezsényi elvtársaknál, akik a már elvégzett és elvégzendő munkákról a következőképpen számoltak be:

A kötélpálya leállása szeptember 17-ére volt beütemezve. Ennek a leállításnak azonban csak abban az esetben szabad megtörténnie, ha a kisvasúti szállítás és a kb 700 méter hosszúságú szalagszállítás fennakadás nélkül működik. Ebből a célból szeptember 14-én 14 órától már próbaszállítást végeztünk azért, hogy a csaknem egészében új berendezéseknél kezdetben

mutatózó hibák kijavíthatók legyenek a teljes szállítás megkezdéséig. A meginduláskor a gumiszalagokon volt baj. Anna-akna nem készítette el a homok szállítószalag felújítását. A Béta-aknai újonnan készült gumiszalagok tökéletesen megállták helyüket. A szállítás megindulásakor a Béta-aknai szenet Béta-aknáról a gazdasági vasutak vonatjaival visszük át Kossuth-aknára. Egy műszak alatt 40 vagon szenet szállítunk. Szeptember 17-én úgy nézett ki a helyzet, hogy a jelentkező hibák kijavítása után, 18-án a kötélpálya üzemeltetése teljesen beszüntethető.

Ságvári Endre neve új kötelezettségeket jelent

A III-as-aknai bányászok nemrég azzal a kéréssel fordultak a Komló Városi Pártvégrehajtó Bizottságához, és a Szénbányászati Minisztériumhoz, engedélyezzék, hogy üzemük a mostani helyett felvegye a Ságvári-akna nevet.

A minisztérium és a pártbizottság engedélyezte a névváltoztatást. Szeptember 30-án (ha az üzem teljesítette az élüzem címet elnyeréséhez szükséges feltételeket) a III-as akna így szerepel majd ország világ előtt: Ságvári-akna.

Az új név új és nagy kötelezettségeket jelent!

Mindannyian tudjuk, hogyan harcolt Ságvári Endre, hogyan küzdötte át magát a nehézségek és a gondok barikádjain a horthysta uralom alatt a munkások nagy ügyéért, melyért életét is odaadta.

A III-as akna mostanában ragyogó eredményeket ért el a termelésben. Hosszú hónapok óta állandóan túlteljesíti előirányzott tervét. Bizton hisszük, hogy elnyeri az élüzem címet is a III. negyedévben.

Vannak azonban homályos foltjai ennek a nagyszerű munkának. Ezek a foltok az esetenkénti tervmegtérítést jelentik. — III-as akna bányászai szeptember 1-től 17-ig, hat esetben nem teljesítették a napi tervüket.

De ezek a foltok már nem ütközhetnek ki az üzem munkáján október 1-én, ennél százsorta, ezer szerte többen kíván az illegális kommunista harcoss, Ságvári Endre emléke. — Jobbá, szervezettebbé kell tenni a munkát. A tervteljesítés legyen állandó és egyenletes.

Mostanában elég gyakori, hogy III-as aknán sok bányász mulaszt igazolatlanul műszakot. Tehát itt is vannak feladatok, melyeket nemcsak a társadalmi bíróságon kell megoldani, hanem elsősorban neveléssel.

Ságvári akna! Új szénátáka hívó szó ez, melyekre tettekkel kell válaszolniok a III-as akna bányászainak. Erre a névre nem lehet és nem is szabad szegyenyt hozni!

Igérjétek, fogadjátok hát III-as akna bányászai, hogy tisztán, becsülettel őríztek e nevet. Igérjétek, hogy munkáikozben is gyakran gondoltok Ságvári Endrére, s ettől új erőt nyertek a harchoz, ezért a korszakért, a szocializmusért, melyért ő a Horthy-uralom alatt sokkal nehezebb körülmények között hősiessé és fáradhatatlanul harcolt.

Komló bányászok, újságunk olvasóinak ezrei nevében kér erre benneteket az **UJ KOMLÓ SZERKESZTŐSÉGE**

MÁZAI BÁNYÁSZ

Miért nincs tervteljesítés

Sok embert foglalkoztat mostanában ez a dolog, ezért engedjük át a szót a legilletékesebbnek, Ricker Antal elvtársnak, a mázai bányüzem vezetőjének:

— Üzemünk terve a múlt havéhoz viszonyítva 2,5 vagon szénmel emelkedett. A tervteljesítéshez szükséges munkahely, az ős-üzemben biztosítvan van. Létszámban viszont 90-100 ember hiányzik. Ez az egyik oka elmaradásunknak.

— A másik ok, a tröszt termelő jellegű üzemnek vette a császtai körletünket is, holott az kutató jellegű. Császtai huszonnégy óránként 6 vagon szenet kellene termel-

ni. A zavart széntelepek miatt, s az, hogy itt még csak kutatunk; naponta kettő, legjobban esetben három vagon szenet tudunk termelni. A három vagonos elmaradást munkahelyhiány miatt nem tudja behozni még az „öreg” mázai üzem sem.

Megvizsgáltuk az összteljesítményi terv- és tényszámokat, melyek általában hűen tükrözik vissza egy-egy üzem munkáját. A produktív 150. a földalatti 138 és az összteljesítmény 23 kilogrammal jobb a tervezett mennyiségénél. Ez is bizonyítja: Mázának a tervteljesítéshez elsősorban munkaerőre van szüksége.

— S mi lesz akkor, ha kapnak embereket? El tudják őket helyezni?

— A munkásokat elhelyezük, s rendszeresen túlteljesítjük tervünket, úgy, mint egy hónappal ezelőtt, s évi vállalásunkat is végrehajtjuk — válaszolt magabiztosan az üzemvezető.

A munkaerőhiányt felvetettük a tröszt munkaügyi osztályának is. Segítenék Mázán, de nem áll módjukban mert a komlói nagyüzemmel is munkáshiánnyal küzdenek. Egyetlen megoldás: az ottani környékről toborozni.

Jobb munkaverseny

Mázán minden nagyobb ünnep előtt hivatalosan szervezik meg a bányászok szociálisták kötelezettség vállalásait. A csapatvezetők meglátogatják az üzemi bizottság irodáját, ahol „kinestári” jellegben összegyűjtik a felajánlásokat. Ha ezután a felajánlásokat teljesítik, akkor jó, ha nem, az is jó. Senki se kérdezi meg az emberektől: mi van az ígérettel, miért nem tudják azt teljesíteni?

A másik hiba, hogy a csapatok néha erejükön felül tesznek vállalást. Az 1-es csapat például azt ígerte, hogy a bányásznapl versenyben naponta 6 csille szenet ad előirányzatán felül az üzemnek. Bár vállalását nem teljesítette ez a csapat, szeptemberben újból 6 csille szenet ajánlott fel tervén felül.

Mi értelme van az ilyen ígretnek, amit meghaladja az emberek erejét, s elcsúszítja a versenymozgalmat?

Sokkal helyesebb lenne, ha a 3-as csapat példáját követné, melynek termelési terve körülbelül ugyanannyi, mint az övé. Bauer Jánosék 3 csille szenet ígretnek normájukon felül naponta, de nem hárommal, hanem jóval többet adnak.

Jó, ha Mázán is megszabadítják a szociálista munkaversenyt az ilyen béklyóktól. Bizzák a bányászokra, miképp vesszük ki részüket a vetélkedésből. Ha jó a politikai felvilágosító munka, mely megmagyarázza, miért szükséges versenyezni, — akkor úgyis tesznek vállalást az ottani bányászok, anélkül, hogy behívják őket az irodába.

Ehanyagolták a pártoktatás előkészítését

A Mázai Bányászati párt-vezetőnek vezetősége az idén több párttagot és tagjelöltet akar bevinni az oktatásba, mint tavaly. Ez a törekvés, s az, hogy három szemináriumi formát indítanak — helyes.

De az már kevésbé helyes, hogy a hallgatókkal másodszor még nem beszélgettek. Október 15-én kezdődik az 1956/57-es oktatási év. Legtöbb alapszervezetünkben már végeztek a másodszori beszélgetésekkel. Mázán még ráérnek az elvtársak. De meddig? Szabó József elvtárs, aki

13-án a párttitkárt helyettesítette, elismerte, hogy hibázott az alapszervezet vezetőse, s ugyanakkor az egyik propagandista gyakori távollétére hivatkozott. Ricker Antal elvtárs, a másik propagandista viszont nincs távolléte, mert nem kezdődik el az ő hallgatóival a másodszori beszélgetést?

Tavaly az egyik szeminárium felbomlott a mázai bányászamnél. Nem hihet el, hogy azért késnek most a másodszori beszélgetéssel Mázán, mert a tavalyi sikertelenséget akarják megismételni.

Nem tudom hogyan tölti be Kovács György elvtárs, a mázai bányászati üzem elnöke a feladatát, mennyit dolgozik s mennyit sem — azt azonban tudom, hogy igérni nagyon szeret.

Félévvel ezelőtt történt:

— Ide figyelj elvtárs! A mi bányászunk szeretik az „Uj Komló”-t. Mire legközelebb kijössz Mázára, 100 előfizetője lesz!

Igy szólt az ígret. A múlt héten kíváncsiságból megnéztem, mit váltott belőle valóra Kovács elvtárs. Összesen 2 példány van előfizetve a számból. Ha most egy kicsit bátrak leszünk és következtetni merünk, akkor a fenti

Az ígret embere

eset azt bizonyítja, hogy a mázai ü. b. elnök 100 ígretből csak kettőt vált valóra.

Nemrég történt az üdülési szezon kelős közepén:

Az ü. b. elnök egy csomó beutalójegyet hozott Komlóra. — László János, az üzem normása egy nekijelölt helyre szóló beutalót látott. Kérésére az ü. b. elnök cirkalmas vonásokkal írta rá: A beutalt neve: László János.

Pár nap múlva Péter Lajos bányamester üdülő-jegyet kért, s az ü. b. elnök leírdírozta az előző nevet és az övét írta rá.

Jogos vagy jogtalan?

Halmosi Ferenc elvtárs, a mázai bányász III. színi csoport vezetője, panasszal fordult a párt-vezetőhöz: — A múlt hónapban 8,30 folyóméter vágat újrasztásunk volt. A régi támfákat nehéz volt kizsákolni, ezért behagytuk. Körletvezetőnk nem vette át a munkát, mondván, majd csak akkor, ha kiszéleltük a támfákat. Ki is szedték, de közben eltörtött az egyik főtáfa, bedőlött két támfá, s valamelyik aknász utasítására (hiába kérdeztük; ki, nevet nem tudott Halmosi elvtárs. Nem furcsa ez? Szerk.) újra átbővíttük az egészet. Most csak egyszer akarják kifizetni.

Jogosnak tartjuk és támogatjuk követelésüket. Megégszert az elvtárs, aki nem vette át a munkát — nyilatkozott Szabó elvtárs a párttitkár helyettesének, hogy konkrétan ismerte volna a tényeket. — Nem jár pénz a másodszori szabályozásért, — adta meg a felvilágosítást Tóth Boldizsár elvtárs a körletvezető — mert először selejtes munkát végzett a 23-as csapat. Ezt javították ki másodszor. Az üzem csak kifogásolatlannul elvégzett munkáért fizet, selejtért nem!

A szerkesztőségnek az a véleménye, hogy Tóth elvtárs álláspontja a helyes. Hogy mindjárt példával is szolgáljunk; a komlói építkezésnél sokmilliósi kárt okoztak azzal a négazdaságunknak, mert selejtes, félleg kész munkákat vettek át. A párt-vezető vezetősége pedig jól tenné, ha a jövőben, — mielőtt kimondja az „egyértelmű, támogatandó kérelmeket” szavakat, — beszélne az illetékes műszaki emberrel. Mert ugyebár azt a párt-vezetőnek is be kell látnia, hogy még Mázán sem fizethetnek ki selejtes munkáért pénzt.

sok születésnapjait ajánlva dékként 3 tekercs ragasztó szalaggal lepik majd meg az ü. b. elnöküket.

Nevelésügyi történetek, de inkább beszámolóink miattuk, mert ezek az esetek felháborítóak. Kovács elvtárs sok bányász-nak segélyt, fát, szén, kályhasütőt és más egyebet ígért és még máig sem kapták meg azt.

A tröszt szakszervezeti bizottsághoz intézem kérdésemet: nem lehetne ezen változtatni?

A mi véleményünk az, hogy nem. Így kell a dolgozók ügyeivel foglalkozni. Igérjen az ü. b. elnök kevesebbet, de annál többet cselekedjen.

Kerner

A pártmunka hétköznapijai:

Új módszerek a pártmunkában

Az SZKP XX. kongresszusa után a Komlói Városi Párt-Végrehajtó Bizottság is új módszerekkel igyekszik emelni a pártmunka színvonalát.

Nemrég új formában tartották meg Kossuth-bányán egy ifjúsági parlamentet, ahol a fiatalok, érdeklődési körüknek megfelelően kapott választást tisztázatlan nemzetközi, belpolitikai és gazdasági kérdésekre. Szeptember 11-én a Béta-aknai párt-vezetőnélörtént egy nagyszabású kezdeményezés. A népnevelő értekezletet úgy folytatták le, hogy a népnevelők az előtűk még tisztázatlan kérdéseket vetettek fel, s a városi párt-végrehajtó bizottság második ülésére, Szirmai Jenő elvtárs adta meg a válaszokat.

Mielőtt az új módszer helyessége mellett foglalnánk állást, szólnunk kell a népnevelő értekezletek néhány tapasztalatáról:

A népnevelő értekezletek bevezetésekor szívesen jöttek össze a pártmunkások, hogy meghallgassák a párt felsőbb szerveinek küldöttét, aki tájékoztatást adott a nemzetközi, belpolitikai és gazdasági helyzetéről, és megjelölte a tennivalókat. Azonban idők folyamán a népnevelő értekezletek ilyen formája megsontosodott, s ezzel együtt a tartalma is gyengült. A népnevelő értekezletek kezdtek szertartásossá válni, egyik ugyanolyan volt, mint a másik, holott a pártmunkások érdeklődése különböző volt. — Ez idézte elő, hogy legutóbb már egyoldalúvá váltak a népnevelő értekezletek; az előadók beszélt, a hallgatók — hallgattak.

Az életben viszont voltak tisztázatlan, úgynevezett „kétnyes” kérdések, melyekre az emberek magyarázatot követték a népnevelőtől. De, mert az előadó vázlatból olvasva fel beszédét és az értekezlet ezzel véget is ért, — így nem adhattak választ azokra a konkrét kérdésekre, melyekre pedig a pártaktivisták nagyon várták a feleletet.

Ezt a helyzetet városunk pártbizottsága gondosan elemelte és új utakat keresett és talált is (a fenti két példa bizonyítja), a népnevelő értekezletek megtartására. Béta-aknai példán először az értekezlet résztvevői szólaltak fel. Így Szirmai elvtárs, az előadó, mindjárt az elején ismerte meg az üzem munkásainak valódi gondjait, az aktivisták véleményeit. A felvilágosító sok kérdést tettek fel. Az előadó azután ehhez szabta mondanivalóját, mely magában foglalta az időszerű nemzetközi események, a Köz-

ponti Vezetőségi határozatok, politikánk és a feladatok ismertetését.

Szirmai elvtárs előadása így nem hatott olyan magaslásnak, amit az ottani népnevelőknek „be kell venni”, mert minden kérdésben utalhatott az üzem életére és ottan meríthette példáit is. S módjában állott válaszolni mindazokra a kérdésekre, melyek pártmunkáinkat valóban foglalkoztatják, amelyekben sok száz és ezer politikában nem jártas munkás vár választokat, a párt-vezető népnevelőtől.

Mi ebből a tanulság? A népnevelő értekezletek megtartásánál helyes, ha elvetünk minden sávár szertartást és merev formaiasságot. Jobb, ha helyet adnak párt-vezetőink a meghitt, szíves szónak, az őszintébb, emberibb beszélgetésnek.

Az ilyen módú népnevelő értekezlet, természetesen több igényt támaszt az előadóval szemben (aki mindig nem lehet pártbizottsági tag, néha a párttitkárnak is ki kell állni), mint a régi formák. Az előadónak sok kérdésben tüstént kell állást foglalnia. Ez jóval nehezebb, mint az előre elkészített vázlat felolvasása. De népnevelő munkánk magasabb színvonalra való emelése ezt parancsolóan megköveteli. — Párttitkárainknak is vállalni kell tehát ezt a nehezebb megoldást.

A teendő ezután: tanulni, tanulni, tanulni!

Csak az a párttitkár képes ilyen módon levezetni egy népnevelő értekezletet, rögtön állást foglalni, aki nehézség nélkül meg tudja érteni pártunk politikájának igazságait, aki el tud igazodni az eseményekben gazdag nemzetközi helyzetben. Ezt csak a folytonos tanulás segíti elő. Beleértve a mindennapos újságolvasást.

A pártbizottság legutóbbi két kezdeményezése nagyon jó. S helyes, ha a többi alapszervezeteink is ezt folytatják. De egyre, nagyon jó lesz vigyázni:

Csak olyan elvtárs álljon pártaktivistáink, népnevelőink elé a vezetés és a nevelés igényével, akinek bőven van mondanivalója, aki a párt igazságainak hirdetésében közösen gondolatával is tud meggyőzni, aki többet tud és tájékozottabb, mint azok, akiket tájékoztatni és nevelni akar.

Ha ezt tesszük, sokat haladunk előre népnevelő munkánk és általában pártmunkánk színvonalának emelésében.

Nyílt levél a Budapesti Ikarus Karosszéria és Járműgyárhoz

En, mint a Budapesti Ikarus Karosszéria és Járműgyár volt dolgozója egy észrevételemet szeretném közölni a vállalattal. Igaz ugyan, hogy csak rövid ideig dolgozom Komlón, de e rövid idő alatt is gyakran elnéztem a buszmegállónál félóránál hosszabb emberek türelmetlen várakozását. Ugyanis az a helyzet Komlón, hogy igen kevés autóbusz van a közlekedés lebonyolítására. Tudomásom szerint bizonyos időközönként a javításra szoruló autóbuszokat kivonják a forgalomból és ezeket javítás után ismét visszaadják a közlekedésnek. Komlón nagyon sok vidéki ember dolgozik, akik sok esetben elkéne munkahelyükről a rossz közlekedés miatt. A komlói dolgozók nevében arra kérem a Budapesti Ikarus Karosszéria és Járműgyárt, ha van lehetőség rá, amit mindannyian remélünk, küldjön több kocsit Komlóra, hogy ezáltal is biztosítsák a közlekedés jobb lebonyolítását. Egy olyan városban, melyben olyan szeretettel és megbecsüléssel fogadják az új dolgozókat, mint Komlón, és ebben igen nagy részük van a munkái vezetőknél, rövid időn belül meg kellene javítani a közlekedést is.

Városunk minden dolgozóját foglalkoztatja ez a probléma, ezért most Önökhöz fordulunk segítségért. Kérjük, hogy problémánk megoldásához járuljanak hozzá, hogy ezáltal is biztosítsa legyen a jobb tervteljesítés, városunk mielőbbi felépítése.

Komló, 1956. szeptember 11.

Elvtársi üdvözléssel:
CSIKÓS TIBOR
a szénélőkészítő üzem
dolgozója

SZOVJET UTIÉLMÉNYEK

A Szénbányászati Minisztérium által, szovjet szénélőkészítési technológiák, előkészítőművek tervezése és üzemelése tanulmányozására küldött delegáció tagjaként, alkalmam volt beutazni Szovjetunió nagy részét.

Budapest—Moszkva, körülbelül 2300 kilométer. Az utazás vonattal 60 órába telik. Számunkra szokatlan volt ez a távolság, azonban a 4 személyes — minden kényelemmel berendezett hálófülke — kellemessé tette az utat.

Moszkvában, a 22 emeletes Lenin-grádszkaja Hotelben szálltunk meg, melynek a legfelső emeletére is rövidebb idő alatt felért a hangtalanul surranó lift, mint nálunk a harmadik emeletre. Hihetetlennek tűnt, hogy Ulszrajnban esett az eső, ugyanakkor Moszkvában — 32 fokos hideget mutatott a hőmérő.

A tanulmányút programjának összehallgatása közben, alkalmam volt a város nevezetességeit megtekinteni. Láttuk a Kreml hatalmas épülettömbjét, előtte a Lenin—Sztálin mauzóleummal, mellette a festői 12 tornyú görögkeleti templomot, a világhírű Tretyakov-képtárat, a Politechnikai múzeumot, stb.

A 8 millió lakosú város forgalma igen nagy: S ezt a forgalmat még növeli — naponta — az az 1 millió ember, aki a városban átutazik. A közlekedést el sem lehetne képzelni Metró nélkül. A villamos és trolibusz — különösen a város középpontjából — mindinkább kiszorult. A leggyorsabb közlekedési eszköz a földalatti vasút, amely a város nagy területét behálózta, és 60 kilométeres sebességgel száguld a föld alatt. Helyenként, 120 méter mélységre, mozgólépcső szolgálja az utazók biztonságát. A taxi, a sok piros lámpa miatt, lassabban közlekedési eszköz, a földalattinál. De

lényegesen olcsóbb, mint nálunk, dacára a 80—100 méter széles sugárutaknak. A szovjet közlekedésről még csak annyit: a Komszomolszkaja téren — ahol szállodánk is volt — négy akkora pályaudvar terült el, mint a mi Keleti vagy Nyugati pályaudvarunk.

Tanulmányútunk témájával kapcsolatos moszkvai intézetek meglátogatása után, következő uticélunk a Donyec-medence volt. A medence központjában Sztálinóban szálltunk meg. A város erősen emlékeztetett Komlóra, vagy Sztálinvárosra. Hatalmas új építkezések, fejlődő bányaváros, saját tervezőintézet, trolibusz, villamossal és több mint száz ezer lakossal. A városból gépkocsival jártunk üzemeket látogatni, gyakran 100—150 kilométeres távolságra.

A Donyec-medencében bányászott szén, sok tekintetben hasonlít a mi Mecsek-vidéki szénünkhöz. Szintén kitűnően kokszolódik. Eppen ezért a mosó-művek, elsősorban a kokszyárak részére dolgoznak. A bányából érkező aknászén lényegesen alacsonyabb hamutartalmú, mint a mi szénünk és az mellett, igen kiváló mosási tulajdonságai bírnak. Kokszolható szénüket, nedves úton dúsítják. Mozdonyaik nagy részét antracittal fűtik. Ezzel magyarázható meg a vonatok pontos közlekedése.

Mint minden szénmedencében, itt is egymásután épülnek az új aknatornyok és mosóművek. A kibányászott szenet dúsítás után értékesítik, s ahol a központi mosómű nagy távolságra van az aknától, közvetlenül az akna mellett építik fel az úgynevezett szénmosó kombájnát.

Érdeklődünk a kereseti viszonyok felől és azt tapasztaltuk, hogy az átlagkereset — rubelben — körülbelül annyi

mint nálunk. A megélhetés azonban lényegesen olcsóbb. Vonatkozik ez elsősorban az élelmiszerekre, és az iparcikre.

Üzemi technikussal találkoztunk, akinek saját Pobjeda kocsija volt, de segédmunkás is megengedhet magának ilyen luxust. Háromezer rubelért egy alig használt, nyolcezer rubelért teljesen új Moszkvics kocsit vásárolhat. Sok a magántulajdonban lévő kocsi, s a gépkocsigyárak alig győznek annyit autót gyártani, amennyit a dolgozók megvásárolnak.

Következő uticélunk Leningrád volt, ahol a két nagy leningrádi tervezőintézet tanulmányozása volt a feladatunk. Ha lehet mondani, Leningrád még Moszkvánál is szebb. A 4 millió lakosú várost, a Néva folyó deltái mellett sok patak szeli keresztül, kasul. A városrészeket pedig 700 kisebb, nagyobb híd köti össze. Még télen is csodálatos volt a város, hatalmas parkjával, régi műemlékeivel. A Néva-folyón horgonyzó Auróra hajó, a világhírű Zoológiai múzeum, I. Péter cár lovasszobra mind a város szépségét emelik. Az Ermitázs palotában láttuk a régi cári arany trónt, a világhírű festményeket, termeket, ahol a kiállított tárgyak, de még a faldíszek is, mind aranyból voltak.

Utazásunkat még kellemesebbé tette, hogy Moszkvában és Leningrádban is együtt laktunk, a nagy sikerrel kint szereplő fővárosi Operettszínház együttesével.

A hathetes tanulmányútról — tízezer kilométer beutazása után — sok hasznos tapasztalattal és élménnyel gazdálkodva érkezünk vissza hazánkba.

Benes Róbert

a szénélőkészítő üzem főmérnöke

Tárgyalóteremből

A nevelés hiánya miatt...

Szeptember 14-én ismét el- látogattam a városi bíróság épületébe. A tárgyalóterem- ben a fiatalkorúak bírósága folytatott tárgyalást. A fiatal- korú vádlottat hallgatva, úgy éreztem, hogy ez a mai tár- gyalás nem egy különös eset, csupán a szeptember 5-i szá- munkban közölt „Rövid ismer- sereg után” című cikk folyo- tatása.

A felelőtlen házasságköté- sek következménye a válás, a válás pedig a gyermeknevelés elhanyagolását, a gyerekek el- hagyását eredményezi. Ilyen körülmények között kerülnek a gyerekek az élet forratagá- ba és vagy megtudják állni helyükön és becstelenségek dolgo- zók lesznek minden támoga- tás nélkül, vagy a támogatás hiányában a rossz útra tér- nek, csavargók, betörők lesz- nek belőlük.

A mai tárgyalás vádlottja egy 17 éves fiú, aki nem ismer- ve a családi otthon melegét, a szülői támogatást, az utóbbi útra tévedt.

Szüléi még csecsemő korá- ban hagyták el őt és nevelé- sét a „nevelő” intézetre bizo- ták. Azóta nem hallott hírt szüleiről, azt sem tudja él- nek-e, vagy meghaltak már. Egy éves korában nevelőszü- lőkhöz került, de miután a háború okozta nehézségek miatt a nevelőszülők a Horthy- világ államától anyagi támoga- tást nem kaptak a gyerek neveléséhez, az alig pár éves fiú egy másik családnál ke- rült, ahol pásztorok alkal- mazták. Mivel koránál fogva nem tudott megfelelően fel- ügyelni az állatokra, a család elzavarta őt. Ismét a „nevelő” intézetbe — menhelybe — került. 1952-ben jártartanuló lett Tatabányán. A vizsgát 1955 áprilisában tette le közé- pes eredménnyel. Ezután he- lyezték a Komlói Széchenyiá- szati Tröszt feltáró körletéhez gyakorló vájárának. A vádlott

vallomása szerint itt 15 éves kora ellenére éjszakai mű- szakra is beosztották, mely után fáradtan, étvágytalanul és kedvetlenül tért „haza”. Társa, aki már régebbi bü- nöző volt, kigúnyolta őt szor- galmáért, és lopásra csábí- totta. Egy éjszaka elment tár- sával a tanácsház mögött lévő piacra, ahol betörték a Segedi Földművelésügyi minis- terium és zöldségbódjába, majd leverték a lakatot Rácz Jánosné zöldségbódjának aj- tájáról. Munkahelyére ezek- után már nem mert vissza- menni. 1955 július 20-án be- lörték a komlói 502. sz. zöld- ségboltba, ahonnan 320 forint- tól és egy ébresztőórát vittek el. A következő napok egyi- kén az Árkádsori büfébe tör- tek be, ahol csokoládét, süte- ményt és málnát fogyasztot- tak, majd 90 forintot vittek el. A lopások után vidékre ment, ahol ismét büntetés- köze került és újabb lopások miatt a bíróság egy évi börtönbüntetésre ítélte. A bünte- tés letöltése után önként je- lentkezett a komlói rendőrség- nek az itteni lopások elköve- téséért járó letartóztatás miatt.

A fiatalkorúak bírósága enyhí- tő körülménynek vette a vádlott hányatott előéletét, a társadalmi tulajdon sérelmére ismételt elkövetett lopás büntetéséért hathónapi börtön- re ítélte a vádlottat.

Ezen a napon itt, a tárgyaló- terem padjaiban kellett volna helyfoglalniok az üzem ve- zetőknek, a DISZ-vezetőség tagjainak, de a legényszállá- sok gondnokainak is. Többet kell törődni az olyan fiatalok sorsával, akik szülői szeretet nélkül, a családi élet ismeret- ének hiánya nélkül nőttek fel. Ezek a fiatalok gyengébb jelleműek, irányítani, vezetni kell őket, és ez elsősorban az üzem vezetői és a DISZ- vezetőik feladata.

(Szöke Anna.)

Eltelmezésünket tegyük néha halak fogyasztásával is vál- toztatossá. A halak általában könnyen emészthetők és bőven tartalmazznak fehérjét, vitaminokat, meszet, foszfort, mely anyagok igen fontosak az emberi szervezet fenntartásában. Az alábbiakban közöljük ponty tejfőlös tormával való elkészíté- sének egyik módját, majd rövid tanácsokat közlünk az elron- tott ételek helyrehozására.

Ponty, tejfőlös tormával

Hozzávalók: 1 kg ponty, 15 dkg leveleszöldség, hagyma, bors, 25 dkg torma, 2 dl tej- fel, 2 dkg vaj.

A zöldségeket, hagymát kar- rikákra vágva félpuhára főz- zük, 1 liter vízben, és a tisztí- tott pontyot lassú tűznel 20- 25 percig puhára főzzük. A

Tanácsok az elrontott ételek helyrehozására

Ha elsóztuk a levest, vagy pörköltet, kis késhegynyi szó- dabikarbonát adjunk hozzá, ez elveszi a só ízét.

Ha a pecsenye leve leég, né- hány karikára vágott burgo-

tormát megreszeljük, leforráz- zuk és a levétől lecsurgatjuk. Hozzákeverjük a tejfelt, hal- lével felengedjük, sóval, cu- korral ízesítjük, s egy darab- ka olvasztott vajjal hozzákeve- rünk. A halat egyben hagyva tálra tesszük és a tormamár- tással leöntjük.

nyát tegyünk bele, amely az égett ízt magába szívja.

A kelmetlen szagú, vagy avas zsírt megjavíthatjuk, ha kenyert vagy hagymát, sze- nesedéssé sütünk benne.

Szerkesztőség postájából

A hatóság figyelmébe!

Lopnak a 31. számú bánya- konyhán. Irja egy névtelen levél- író a szerkesztőséghez címezve le- velét. Az ebédidőben napról-napra kevesebb lesz az evőeszköz, mert az itt étkezők magukkal viszik az evőeszközöket is. Miért nem szünteti meg a szálló gondnok- sága a sorozatos lopást?

A kérdésre a szálló gondnokja, Timár elvtárs válaszol: a legény- szálláson lakók kérdésére nem kíván felvizsgálni az ebédjükkel, melyet ha elfogyasztottak, a tá- nyért és az evőeszköz a papír- kosárba, vagy az udvarra dobják.

Portásról és ébresztőről

Szeptember 8-án, a délutáni órákban a Zója utca 6. szám alatti legényszállásra haza- térő emberek megdöbbenéssel vet- ték észre, hogy a bejárati kapu zárva van. Csengettek és dörmö- bölték az ajtón, de eredmény nem mutatkozott, mert a gondnokszá- g lezárta a Zója utca 6-os számú kaput és az ott lévő portás meg- szüntette. Most csak négy portás

A szálló 420 férőhelyes, sok becsü- letes ember lakik benne, de az itt lakó emberek közül kb. 280 büntetett előéletű. Ezek az embek nem árulják el egymást, ellenben a rendelkezéseket figyel- meztető gondnoknak azt a választ adják, hogy „majd este találko- zunk”. A hatóságtól kevés támoga- tást kapunk. Minden becsületes, jobb érzelű dolgozó a szobabizal- miakkal karöltve tegye kötelessé- gévé a rendelkezéseket jelenté- sít. Kérjük a levélíróit, hogy a levélben közölt lopásról tegyen nekünk is jelentést.

van, ők nem tudnak mindenkit egyenként felébresztetni, és így előfordul, hogy valakit negyed vagy félóraval előbb ébresztenek fel, mint az szükséges lenne. — Irja Tasner László és Fekete László a legényszállás két lakója.

Szerintünk a * két elvtárs panasza nem jogos. A kapu bezárásakor egy cédulát tettek az ajtóra, mely- en közölték, hogy a bejárat a másik kapun van, tehát nem kel- lett volna csengetni és dörmöbölni. Az ébresztésre vonatkozóan

Diós- vagyogyorós béles

A tésztahoz való anyagok: 35 dkg liszt, 14 dkg vaj, 5 dkg cukor, 2 tojás, 1 deka élesztő.

A lisztet a vajjal elmorzsol- juk, hozzáadjuk a cukrot, a tojásokat és egy evőkanál tej- jel feloldott élesztőt. Gyorsan összegyúrjuk és két részre osztjuk. Az egyik rész vala- mivel több legyen. A nagyobb- bikk cipőt vékonyra kinyújt- juk és a tepsi vele bebélel- jük, hogy az oldalak is fed- ve legyenek.

Töltelék: 6 tojás, 25 dkg cu- kor, 15 dkg dió, vagyogyo- ró, citromhéj, 10 dkg lekvár.

A tojássárgákat a cukorral jó habosra kavargatjuk, hozzá- vegyítjük a darált diót és a felvert tojások habját. A lek- várral megkent tészta alá rá- öntjük és a másik lappal be- fedjük. Lassú tűznel sütjük 20-30 percig. Vigyázva desz- kára borítjuk, hosszúság sze- letekre vágjuk és cukorral meghintjük.

közöljük, hogy a portásoknak nem kötelességük minden dolgozót ki- vánsága szerint ébresztetni. Rövid időn belül a szálló villanycsengőt kap, és azon túl naponta három- szor, reggel fél ótkor, délután fél egy órákor és este fél 9 órákor tör- ténik az ébresztés.

(Szerk.)

Ujtási ügy

Április 14-én „Rázócúsúzdák csavarázás nélküli összekötése” tárgyú újítást adtam be az újítási irodába. Az újítás kísérletezé- sét elrendelték, a mintapéldányt elkészítették, de kipróbálva nem lett. Úgy gondolom, ha már meg- van a kísérlethez a szükséges anyag, jó volna kipróbálni is. Irja Radnóti János a szerkesztőséghez címzett levelében.

A szerkesztőség a tröszt újítási komisziójának közreműködésével kivizsgálta az ügyet.

Megállapításunk az, hogy Rad- nóti elvtárs panasza jogos volt a határidő elhúzódsát illetően. Kossuth-bánya a hibát a követ- kezőképpen hozza helyre: a jövő héten, de legkésőbb szeptember 23-án, vasárnap az újítást kipró- bálja a VI. szinti 6 kerestváगत Déteri rejtésében. Szerk.

HIREK

— Szeptember 19-én, szer- dán délután 6 órákor Tamási József a fiatalkorúak bírója előadást tart a „Beszéljünk ösztönre” című előadás soro- zatban „A tárgyalóteremből” címmel a Május 1. kultúr- otthon kiselőadó termében.

— Új zenekarok szerződe- tésével kívánja kielégíteni a szórakozni vágyók igényét a Vendéglátóipari Vállalat októ- ber 1-től.

— Ez év szeptember 1-ig 270 komlói és ugyanannyi pécsi bányász kapott beutalót a sikondai üdülőbe.

— Az újítások bevezetése során a Komlói Széchenyiá- szati Tröszt üzeméinél 2 millió for- rint megtakarítást értek el ebben az évben.

— A Bányásznapon rende- zett vásáron a résztvevők 91 drb férfi és több mint 70 drb női télikabátot vásároltak. Férfi öltöny szövetből, mely- nek méterenkénti ára 300 for- rint felett volt, 435 méter fogyott.

— Az idei nyáron 263 kom- lói gyerek üdült a Fonyód melletti Bélatelepen.

— Huszonöt folyóméteres szakaszon már beépítették Plessz György Kossuth-bányai dolgozó javaslata alapján az altároló csorga csőrendszert, mely megbízhatóbb, mint az előző csorga rendszer és ol- csóbb is.

Lódenkabát vásár
a Bástya
Felsőruházati Üzletházban!
★
Férfi lódenkabátok
490—780 forintig
Női lódenkabátok
495—620 forintig
Gyermek lódenkabátok
280—610 forintig
vásárolhatók

— „Házasság és válás” cím- mel Sulyok Lóránd megyei bíró előadást tart szeptember 21-én, délután 6 órákor a Május 1. Kultúrotthon kis- előadó termében.

— Az Aknamélyítő Váll- lat gesztenyési lég-aknájának 621. méterében megkezdték a II. szinti rakodó kiképzésének munkálatait.

— Szeptember 18—21-ig a kenderföldi sportpályán ven- dégserdél a „Cirkusz Prága”. Az előadások keretében 15 világszámú mutatnak be.

— Nyári ruházati cikkek kiárusítása folyik a „Bástya” Felsőruházati Üzletházban. Női lánka katonaruhák, gyermek, férfi és női szandálok, férfi vászon tropikál nadrágok és öltönyök olcsó áron vásárol- hatók.

Az újonnan átalakított
M e c s e k
és
Fekete Gyémánt
kiszendégloben minden p é n t e k e n
halvacsora
*
Olecsó árak!
Magyaros ételek!

A Prága Cirkusz Komlóra érkezett

Magyarországi vendégjátéka során városunkba érkezett a Csehszlovák Prága Cirkusz a Csehszlovák Népköztársaság legnagyobb utazó cirkusza. A cirkusz városunkba érke- zése is bizonyítja, hogy a csehszlovák—ma- gyar barátság elmélyítése nemcsak írott szó, hanem valóság is.

A cirkusz művészei között sokan felismer- hetik majd a régi ismerősöket, akik a „Zür- zavar a cirkuszban” című nagysikerű vídám csehszlovák filmben szerepeltek. Így a 4 Bac- cardit, a gumiasztal akrobaták-at, a 3 Ber- tis-t, a humoros kerékparkosokat, stb.

Kiemelkedő sikert arattak, eddigi magyar- országi vendégszereplésükben: Sambó és Emiló, a kínai és mongóliai útjukról most visszatért zenebóccók. Ezekkel a műsorszám-okkal együtt gyönyörködhet Komló közön- sége a sok levegő, és excentrikus számokban.

Külön kell szólni az állatokról. Felhívték és gyermekeknek egyaránt kedves, illetve kedvelt medve számról, és az egzotikus szá- mok közül kiemelkedő 6 pupostevével vég-

zett mutatványról, amelyet Vinyický mester vezet elő.

Városunk már a 30. helység hazánkban, ahol a Prága Cirkusz szerepel. Néhány jel- lemző adat a cirkuszról: eddig mintegy 300 000 ember nézte meg a cirkusz kiváló műsorát. A cirkusz külön szerelvényvel érke- zik városunkba, mert több mint félszáz kocsi- ból áll a teljes felszerelés.

A cirkusz szeptember 18—21-ig lesz ven- dégünk, és ezen idő alatt 4 esti, illetve egy ifjúsgái előadást tart.

A cirkusz nagy terjedelmére való tekin- tettel, a szokott helyen nem fér el. Így a kenderföldi lakótelep mögötti sportpályán rendezkedik be. Erre az időre külön busz- járatokat indít a 24-es AKÖV, a cirkuszhoz és vissza.

A cirkusz előadása elé igen nagy szeretet- tel és várakozással tekintünk. A premier: szeptember 18-án (tehát ma este) 8 órákor lesz.

Munkásokat keresnek

Azonnali belépésre: a Karban- tartó Vállalathoz 4 asztalost, 2 festőt, 1 villanyzerelőt, 2 kőmü- vest és 4 segéd munkást. Az Anyagellátó üzemhez 2 kőművest és 10 segéd munkást. Anna-akna szakképzett hegesztő és Dieselmotorvezetőt keres.

FELHÍVÁS

A városi tanács munkaerőga- zdálkodási csoportja felhívja Komló közműves magánparosait, hogy je- lentkezzenek a mohácsszigeti újja- építés segítéséhez. Kéri azokat a közműves szakmunkásokat, akik szabadságukat töltik, hogy vállal- janak munkát Mohácssziget újja- építésében. Segítsék ezzel is a sziget árvízújtó iakóházainak felépítését.

A Bányász Rádió állandó műsorszámai

Hétfő: Bányáink jelentik, az elmúlt hét versenyről. Sport. Közérdekű közlemé- nyek.

Kedd: Innen-onnan, hírek, tudósítások. Jómunkáért, szép muzsikát! A Bányász Rádió zenés műsora. Közérdekű köz- lemények.

Szerda: A pedagógusok öt perce. A tárgyalóteremből. (Riport, vagy bírósági hírek.) Közérdekű közlemények.

Csütörtök: Jegyzetfüzettel a boltokban. Legjobb munká-

sainkat köszöntjük. Tüskés- mikrofon. Közérdekű közle- mények.

Péntek: Pártélet. Hallgatóink kívánságára összeállított zenés műsor. Munka után — csalá- doknál. (Riport és ajándék- műsor a család kívánsága szerint.) Közérdekű közlemé- nyek.

Szombat: Hol művelődünk — hol szórakozunk vasárnap? — hol szórakozás időpontja — naponta 19 órától 20 óráig.

NAPTÁR

1956 szeptember 18. Kedd. Diana napja. A Nap kél 5,25 órákor. — Nyugszik 17,51 óra- kor. A Hold kél 16,44 órákor. — Nyugszik 5,38 órákor.

Szeptember 20-án lesz 25 éve Hegedűs Gyula szimmü- vész halálának.

Huszonöt éve volt a statá- rium a kommunista ellen. Negyven éve, 1916 szeptem- ber 21-én halt meg Ágai Adolf író és humorista.

Heiventől éve fogadták el Párizsban az első nemzetközi elektromos kiállítá- ssal kapcsolatban tartott kongresszuson az elektromos mértékegység elnevezéseit: (Volt, Ampere, Ohm, Columb stb.).

MOZI

Május 1.: Szeptember 18-án Mágna Miska, szeptember 19-én Erkel, magyar film, szeptember 20—23-ig Traviata, olasz operafilm, szeptember 24—26-ig Nápolyiak Milánó- ban, fordulatok olasz film.

Matiné: szeptember 23-án, vasárnap délelőtt 10 órákor: Napóleon ellen, szovjet film- alkotás.

Szabadság: Szeptember 17—19-ig Rózsa és csavargó, finn játékfilm, szeptember 21—23-ig: Apa lett a fiam, francia filmvígjáték, szeptember 24—26-ig: Tigrisszelidítő, színes szovjet filmvígjáték.

Matiné: Szeptember 23-án, vasárnap délelőtt 10 órákor: Eltűnnek a kísértek, szovjet- film. Pénztárnyitás mindkét film- színháznál 1 órával az előadá- sok kezdete előtt.

SPORT HIREK

ATLÉTIKA

Szeptember 18-án rendezte meg a VTSB a városi ifj. atlétikai pá- lyabajnokságot.

Eredmények: Férfiak 100 méter: 1. Niedling Ferenc 11,8 mp., 2. Ambrus Sándor 12 mp.

Felnőtt: 1. Kripl János 11,7 mp., 2. Tarján Géza 11,8 mp.

Női 100 méter: 1. Schuster Erika 14 mp., 2. Turner Erzsébet 14,9 mp.

400 méter: 1. Czuder Károly 57,3 mp.

400 méter női: 1. Barina 1: 20, 2. Csabai 1: 20, 5.

200 méteres gát: 1. Niedling 26 mp., 2. Trausz 29 mp., 3. Koszorus Odón 31,9 mp.

1500 méteres: 1. Czuder 4: 21,3. Felnőtt: 1. Tarján 4: 16,4.

3000 méteres gyaloglás: 1. Koszorus József 17: 23,2, 2. Koszorus Odón 18: 05,7.

Felnőtt: 1. Pokorni 17: 17,1.

5000 méteres gyaloglás: 1. Po- korni 30: 24,5.

4x100 méteres váltó: 1. BSKS 48,1, 2. Gimnázium 50,4.

Női 4x100 méter: 1. Gimnázium II. 69 mp.

Gerely: Férfi: 1. Zag József 48,40, 2. Keresztes 35,65.

Női gerely: 1. Kriszbacher 23,97, 2. Helyes Sarolta 21,64.

BIRKÓZÁS

Szeptember 2-án Nagykanizsán nagy érdeklődés mellett rendez- ték meg a Bányász SE ez évi szabadfogású egyéni, ifjúsgái és felnőt birkózbajnokságát. A komlói birkózók négy bajnoksá- got, két második, és egy harmadik helyezést szereztek. Kiszájtósnál: Nagy Ferenc I. nagyváltósnál: Szántó Sándor I. kisközépsúl: Váradi Henrik I. nagyközépsúl: Gyuricza János II. félnehézsúl: Purneki József II.

Felnőtök: légsúl: Horváth Fe- renc II. váltósnál: Csúf István II. Az eredményt azt bizonyítja, hogy a komlói birkózók jól fel- készülve mentek az országos bá- nyászbajnokságra.

Új Komló

AZ M.D.P. KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA.

VI. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM

ÁRA: 30 FILL.

KEDD, 1956. Szeptember 25

LEGJOBBJAINK

Szabó László, a Komló Városi DISZ-Végrehajtó Bizottság tagja, a Kossuth-bánya III-as körletének beosztott aknáza kiváló eredményeket ért el a termelésben. Az általa irányított csapatok augusztusban 811, szeptember 19-ig pedig 865 csille szemet adtak elő-irányított tervükön felül.

Szabó elvtársról, bár még nagyon fiatal, mégis sok aknász vehet példát abban, hogyan kell megszervezni a munkát és hogyan kell biztosítani a műszaki feltételeket.

Nyílt levél a Duclos Bányagépgyár vezetőihez

Egy könnyelműségről, mely Komlónak ezrekbe kerül

A mesében sokszor történnek elképesztő dolgok. A bonyolító események szinte hihetetlennek tűnnek. Alábbi kis írásunkban, mely a Duclos Bányagépgyárról szól, a mesénél is hihetlenebb eseményű valóságról lesz szó.

A Komló Szénbányászati Tröszt a Duclos Bányagépgyártól rendelte meg a szénosztályozó mellett felépült 40 vagonos féltermék-bunker gépészeti szerelésének elvégzését. A bányagépgyár a rendelést elfogadta.

A bunker mielőbbi elkészülése nagyon sürgős lett volna, Üzembehelyezésével ugyanis biztosítani lehet, hogy a szén-előkészítőt, a gyakran előadódó vagonhiány miatt ne álljon le, hanem, ha nincs vagon, a féltermék-bunkerba tárolhassa az elszállításra kerülő szenet.

Vagonhiány pedig gyakran van. Ilyenkor 1-2 óráig leáll a szerelés, s az osztályozó előtt halmozódnak a szénrel telt csillék. Ha a MÁV ismét biztosítani tudja a vagonokat, az osztályozón megindul a hajrá. Az elmaradást pótolni kell, különben felborul a bányák és az osztályozó közötti tervszerű munka, veszélybe kerül a tröszt tervteljesítése.

Ilyen esetekben túlterhelik a széregységeket, s ez a gazdaságosság rovására megy. A túlterhelt széregységek sok kocsiszalagot szelnek le a meddőben, s az vagy kikerül a palahányóra, vagy jobb esetben az ipari szenek közé keveredik. Mintegy 2000 tonnás veszendőbe menő gáz-szénről van szó havonta.

Ha csak azt számítjuk, hogy ez a mennyiség az ipari szenek közé kerül, akkor is 77 ezer forintot veszteséget jelent trösztünknek. Ugyanis egy tonna kocsiszalag szén 35 forinttal drágább az ipari szénél.

E veszteség megátolására építettük a féltermék-bunkert, mellyel 1-2 óras vagonhiány minden zavar nélkül áthidalható, Igenám, de csak építtetnénk. A bányagépgyáriknak nem sürgősen a komlóiak 77 ezer forintot havi, és 924 ezer forintot évi megtakarítása. Bizonyítja ezt az alábbi példa is:

Júniusban levelet kapott a tröszt a Duclos Bányagépgyártól, ez arról szólt, hogy inkább fizetnek kötbért, de a munkát ebben az évben nem végzik el. Szabályos visszatérő az ez, nem más. Előbb szerződést kötnek a bunker gépészeti szerelésére, azután nem vállalják, mert közben olyan rendelés futott be, melynek gyártása sorozatban folyhat, és kevesebb szakismeretet igényel. A Duclos Bányagépgyár ezért most 270 ezer forint kötbért fizet.

Fura histeria, mert így sem a bányagépgyár, sem a komló tröszt nem jár jól, s az utolsó ráfizető szerv pedig a nép állama.

Helyes ez így bányagépgyári vezető elvtársak? Főfeladatunk, hogy minél olcsóbban termeljük a szenet. De vajon hogyan tegyük ezt, ha Önök akadályoznak ebben bennünket? Erre választ kérünk!

Komló bányászai,

Tájékoztató az illetményeszen eladásáról

Névtelen levélíró azzal a kérdéssel fordult a szerkesztésben keresztül a trösztökhöz, hogy azoktól a dolgozóktól, akiknek az illetményeszenre nincs szükségük, miért nem veszi meg a tröszt a szénutalványt? Miért hagyja, hogy a bányászok szénutalványukat, melynek értéke 254 forint, 120-150 forintért adják el? A levélíró kérdéseire a szénbányászati tröszt igazgatója, Vizi elvtárs válaszolt:

„A levélírónak igaza van. Valóban helytelen, hogy akinek illetményeszenre szüksége nincs és azt a TÚZEP sem váltja be, úgy ezen törvényadta természetbeni járandóságáról térítés nélkül kénytelen lemondani. Itt ugyanis arról van szó. A szén el nem veszik, azt fel nem használás esetén ipari célokra adjuk át. A nehézség onnan adódik, hogy a Szénbányászati Miniszterium 1956. január 12-én kelt 1/1956. sz. miniszteri utasítása

engedélyezi az illetményeszeneknek a TÚZEP felé való értékesítését, ugyanakkor a TÚZEP a dolgozónak kijelölt aknászénminőségben a szenet nem veszi át, hanem helyette díjszenet kér. A TÚZEP-nek a saját szempontjából ugyan csak igaza van, mert a hivatalos árrendelet szerint az aknászén ára 138 forint, míg a TÚZEP-nek ezt a szenet 254 forintért kellene átvenni. Sajnos a miniszteri rendelet kifejezetten megtiltja a trösztnek a dolgozó által igénybe nem vett illetményeszen visszavételét, ugyanakkor ugyan csak szigorú büntetés, helyez kilátásba, ha a dolgozó szénutalványát illetéktelennek eladná. A fenti ügyre felhívtuk a Minisztertanács figyelmét arra, hogy az eddigi rendelkezéseket módosítsa és engedje meg a trösztnek az illetményeszen cédulák visszavásárlását.

Vizi László
Komló Szénbányászati Tröszt igazgatója

Az ifjúsági üzem határozata:

Megszerezzük az élüzem címet!

Szeptember hónapban bár sok baj — a keleti bányamezőben tűz, a 8-as telepi fejtés 2 napi leállása — kísérté a III-as aknai bányászok munkáját, mégsem mondtak le az élüzem cím megszerzéséről. A múlt hét szombatjától kezdve „Elüzem-hetet” tartanak. Ezzel az a céljuk, hogy a felszaporodott 31 vagonos szénadósságot mihamarabb törleszszék, szeptember 26-án délig befejezzék a III. negyedévi tervet, s 29-én a reggeli órákban elérjék a 104 százalékos negyedévi átlageredményt — az élüzem szintet.

Az élüzem hét előkészítése nagyszerű volt. Az üzemvezetőség szombat minden lezárt harmadnak röpgyűlést tartott, ahol a csapatok a hátralévő napokra pontosan meghatározott tervet kaptak. Erre tették meg a csapatok vállalásait.

Az élüzemi hét első napján, az első harmad nagyszerű eredményt, 141 százalékos tervteljesítést ért el. A tervezett 20 vagon

szén helyett 31 vagon szenet adott. Ebből a munkából különösen kiemelkedett Szinger Márton csapata, amely 70 csillék ígéretével szemben 101 csille szenet termelt. A csapat bányászai közül a legteljesebben Tóbiás Béla vájár, és Rezsői László, Eszes Ferenc, Cserti Károly DISZ-fiatalok dolgoztak. De dicséretet érdemel a Harsányi-brigád, amely 110, a Somogyvári-brigád, amely 36 és az iszapolókból alakult frontfejtési csapat, amely 57 csille szenet termelt ki ebben a harmadban.

A szombati nap után a lelkes III-as aknaiaknak már csak 7 vagonos szénadósságuk van szeptemberben, s ez tegnap ismét csökkent.

Előre hát III-as aknaiak, hogy januártól kezdve a III. negyedévben érjétek el a legnagyobb dicsőséget, melyet méltán megérdemelték — az élüzem címet. Küzdjétek le minden akadályt, úgy ahogy azt szombaton tettétek!

Az eltűnt szén nyomában

Bármennyire is hihetetlen, de igaz. Jászka Emil Kossuth bányai frontbrigádja szeptember 8-án 180 csille szenet termelt ki a bányában, és az osztályozó csak 53-at igazolt vissza erre a napra:

Hová tűnt a több, mint 120 csille szén? Megette tán a feneketlen gyomrú bányamánó? Szó sincs erről. Emberek gondatlanságán múlik az egész. Embereken, akik felületes munkával rövidítik meg a föld alatt izzadó bányászok béréit. — Mert nemcsak Jászkaék eltűnt szénéről van szó! Az utóbbi időben többen panaszkodnak: „Lent a föld alatt 150-160 csille szenet töltünk, ugyanakkor a szénosztályozó csak 145, 150-et igazol vissza!” Nézzük, hogy történhet ez meg:

A csapatok csille-töltői számozott példabát (baligát) akasztanak a megtöltött csillékre. A szénosztályozó buktatói előtt egy munkás leszedi a baligákat, s a leszedett baligák szerint történik az elszámolás. Ha a munkás történetesen nem veszi le, az annyit jelent, hogy a szóban forgó csillékért nem kap bért a csapat. S ez bizony elég gyakran megesik.

Azt mondják az illetékesek, ez nem igaz, bizonyítsuk be! Jó, bebizonyítjuk. — Szerkesztőségünk egyik íróasztal fiókjában 7 baliga fev. Kétfő darab a 106-os csapatból, 1-1 az 1107-es, a 112-es, a 6-os, a 453-as és a 454-es csapatból. Miként kerültek hozzánk? Úgy, hogy lapunk egyik munkatársa

szeptember 19-én déli előtt felcsapott baligavadásznak. Elment az altárai rendező pályaudvarra és egy óráig figyelte az akna felé robogó és álló türescsille szerelvényeket. Az álló csillékről hetet meg tudott kaparintani, de legalább 20-at látott a robogó csilléken, melyek visszakerültek a bányába. Egy óra alatt 27 át nem vett tele csille! Ha ezt átlagnak vesszük, akkor 24 óra alatt több mint 600 csille után járó bér tűnik el a bányászok zsebéből, — az osztályozó előtti baligaszedők „jóvótából”!

Vajon mit szólnának ezek az emberek, (a baligaszedők), ha egy-két műszakot elfelejtene nekik beírni és kifizetni? Mert ugyebár, sok ember dolgozik a

Alki nem hiszi, nézzen csak utána. Furcsa képet fog látni az altárai rendező pályaudvaron.

Mi végignéztünk egy hetvennégy csilléből álló szerelvényt, s bizony kilencben elég sok meddőt találtunk. Tán még egy csillére valónál is többet.

Tévedés ne essék, nem a meddőhányóról visszakerülő ürescsillékről van szó, hanem a szénosztályozótól visszakerülőkről. Ezekbe hogyan kerül a meddő, hogyan nem, nem tudjuk. Tény az, hogy bennük van. Műszakonként ugyan azzal foglalkozik két ember, a nyersszéntől bunker körüli körvasútnál, hogy kiszedje a csillékben maradt

kódarabokat, — de nem nagyon ellenőrzik őket, így nem is nagyon török magukat a munkában.

A csillékben maradt meddő, pedig elég nagy károkat okoz Kossuth-bánya, III-as akna és Anna-akna önköltség-csökentésében, mert elfoglalja a helyet s így az értékes szén helyett, részben értéktelen követ szállítanak. — Mennyit? Számoljuk ki a 74 csillés szerelvény 9-es átlagával 2 ezres csilleparkot figyelembevéve:

Ha egy csillékben csak 50 kiló meddő marad bent, az 24 óránként majdnem egy vagon szenet jelent Kossuth-bányának. Ezek szerint, ha a szénosztályozó munkásai minden csillét kitisztítanak,

úgyiszólván ingyen, minden költség nélkül lehetne 1 vagon szenet a felszínre szállítani.

A csapatok károsodási lehetőségeiről még nem is beszélve. Ugyanis, ha a csillékeltő nem veszi észre a csillékben lévő meddőt, rátölt az ügyis közdöt tartalmazó szénből, s pont azt a csillét vizsgálja meg a MEO — akkor lesz minőségi levonás! Pedig a csapat nem hibás. Jogtalanul vonnak le ez esetben a béréből.

Jó lesz tehát ügyelni a szénosztályozónál, hogy csak tiszta csillék kerüljenek vissza a bányába, mert amint látjuk, naponta 6 munkás hanyagságából több ezer forintot károsodás keletkezhet.

Szeptember 18-án teljesítették III. negyedévi tervüket

Szeptember 19-én reggel megszólalt a telefon az íróasztalomon. Felveszem a kagylót, és a következőket halom: „Halló! Itt a Helyiipari Vállalattól Adam beszél. Nagy örömhírt közölhetek a szerkesztőségével. Vállalatunk hosszú elmaradás után határidő előtt, tegnap, azaz 18-án este befejezte III. negyedéves tervét. Nagy eredmény ez nálunk!

A hír közlése után felkerestem Adam elvtársat az irodájában, ahol a következőket mondottai:

— A tervteljesítést nagyban elősegítette a vállalati belső átszervezés, az új vezetőség erélyes, határozott munkája. A pár hónappal ezelőtti termelésünk gyengén süllyedő és emelkedő hullámvonalhoz hasonlított, míg júliusban hirtelen 118 százalékra emelkedett, augusztusban pedig már 120 százalékos teljesítéstünk. Az első két negyedévi tervünket olyan magasra szabták, hogy azokat nem tudtuk teljesíteni. A III. negyedévre végre teljesíthető tervet kaptunk, és mint láthatjuk az eredmény

sem maradt el. Különösen jó munkát végeztek a férfi és női szabórézleg dolgozói, de a cipész részleg sem maradt el. Az utóbbi időben igen sokat javult az asztalos és kárpitos részleg munkája is. Nagy lendülettel folyik a munkaverseny is.

Anyagellátásunkban viszont van még hiba. Több anyagot, jobb támogatást kérünk a megyétől, s akkor reméljük a IV. negyedévet ugyanilyen, de talán még jobb eredményre zárhatjuk.

SZÁSZVÁRI BÁNYÁSZ

Ismét élüzem lesz a szászvári bányüzem

Még nem is olyan régen tartottak élüzem-avatási ünnepséget Szászváron. Az emberek még el sem felejtették a pompás díszbédet, a jutalmakat, s most máris arról beszélnek az ottani bányászok, hogy a III. negyedévben ismét megszerzik ezt a kitüntetést. E hírrel kapcsolatban kerestük fel Drjenyovszki Béla elvtársat, az üzem vezetőjét, s megkértük, nyilatkozzon:

— *Megszerzik-e a III. negyedévben is az élüzem címet?*

— Minden bizonnyal — felelte először, majd hirtelen kijavította szavait — biztos! Nagyon vigyázunk arra, hogy halálos kimenetelű balesetünk ne legyen. A többi mutató máris teljesítve van. Tessék idénre — mondotta s az asztalra terített egy kimutatást, melyről az üzem eredményei voltak leolvashatók.

— Termelési tervünket az előírt 105 százalékos helyett

112,9 százalékra teljesítettük átlagosan a III. negyedévben szeptember 20-ig. Ez idő alatt nagyszerű bányászaink több mint 2300 tonna szenet adtak előirányzatukon felül a felszínre.

— Összteljesítményi tervünkben még van ugyan javítanivaló, mert az előírt 102 százalék helyett eddig csak 101,6 százalékot teljesítettünk átlagosan, de ezt a négy tizedet a hónap végéig pótoljuk.

— Önköltségünket jóval öbbel csökkentettük az előírtnál. Júliusban és augusztusban 3,8 százalékkal termel-

tük olcsóbban a szenet a megengedett költségnél.

— Fajlagos bányafelhasználási tervünket szintén jól, 97 százalékra teljesítettük. Azaz, az előírt mennyiségből ugyanannyi szén kitermelése mellett 3 százalék fát takarítottunk meg. Fejtéseink, elővájásaink és feltárásaink előrehaladási sebessége is a tervezett felett van. A kollektív szerződésben rögzítettüket végrehajtottuk, béralap túllépésünk nem volt és jó a balcésit mutatónk is. Ezek szerint a III. negyedévben ismét az Új-akna tornyát díszíti az élüzem-csillag.

Elkészült a 20. lakóház

Szászváron nagyban sok bányász épített saját házat állami támogatással az idén. Szeptember 18-án

befejeződtek az építési munkálatok a 20-ik, Erb Béla kettő szoba, konyhás lakásánál.

A BSH házakon kívül 1956-ban még négy új lakást építenek a községben az OTP támogatásával.

Huszonháromezer forint

Egy jutalmat kapnak Szászvár bányászai azért, mert a III. negyedévben, mintegy 2300 tonna szenet termeltek előirányzott tervükön felül. Hogyan és miért? Azt nem kell különösebben magyarázunk, hisz a trószthöz tartozó összes bányákban tudják — egy tonna terven felül — a fenntartók és mindazon munkások között lesz elosztva, akik jó munkájukkal segítették elő a III. negyedévi tervteljesítést. A szesz csapatok közül is csak azok részesülnek a jutalomból, akik túlteljesítették a

tervüket. Nézzünk talán egy példát: (Megjegyezzük, adataink nem száz százalékosan pontosak, ezért előfordulhat, hogy a jutalom átadásakor egy-egy csapat többet vagy kevesebbet kap. — Szerk.)

Leicht János csapata a III. negyedévben 386 tonna szenet adott tervén felül. Jutalma kb 2100 forint lesz.

Déval István csapata 207 tonna szenet adott tervén felül, jutalma kb 1200 forint lesz. Balogh Nándor csapata 300 tonnát adott tervén felül, jutalma kb 1800 forint lesz.

Ilyen szempontok figyelembevételével kerül elosztásra a 23 ezer forint. Ezért — úgy hisszük, — érdemes jól dolgozni.

A termelés nem áll meg

Egy hónappal ezelőtt még bizonytalanságban voltak a szászvári bányászok, nem tudták: szünetel-e üzemi termelésük 2 hónapig, míg az Új-akna bővítését elvégzik, vagy más megoldást talál az üzem vezetősége?

Erről most már 100 százalékos hírt közölhetünk a szászváriaknak:

A termelés nem szünetel. Ugyanis a napokban kezdtek

meg — Drjenyovszki Béla üzemvezető terve szerint — az Alkotmány-akna felvonótornyának javítását, s az október 15-ig el is készül. Az Új-akna bővítését pedig csak október 15-e után kezdik meg, amikor már a nép és az anyagszállítást a hibátlanul helyreállított Alkotmány-aknában végezhetik el. Az aknatorny vasszerkezetének megerősítésére, mintegy 50 ezer forintot költ az üzem.

Köszönet

Bányüzemünkben 3 évig volt napirenden a magnetofon kérdése. Ha Komlóról egy elvtárs meglátogatott bennünket, az nem ment el anélkül, hogy szívére ne kötöttük volna: segíts megcserezni a magnetofont, versenynyilvánosságunk egyik fontos kellékét. Igéretet természetesen mindig kaptunk. De cselekvést csak az utóbbi hetekben, amikor Bernhardt elvtárs, a trósz személyzeti osztályának vezetője, a komló városi pártbizottság pótagja vette kezébe a mi ügyünket.

Most már van magnetofonunk. Bár Bernhardt elvtárs még ígéretet sem tett, csak annyit mondott, hogy „megpróbálom”, mégis elintézte a problémánkat. Köszönet ezért Bernhardt elvtársnak.

T...cs

Válasz W. R.-nek

Szerkesztőségünkhez címzett levelét kivizsgáltuk, s közölhetjük, hogy azóta már történtek intézkedések:

A filmszínház pénztára elé korlátot szorítottak, s így nem fordulhat elő, hogy aki később jön, előbb kap jegyet, mint a régóta sorbanálló.

Azzal, hogy Bakonyi elvtárs „zebből” osztogatta a jegyet, s hogy ez szabálytalan, nem tudunk egyetérteni. Bakonyi elvtárs ebben az esetben szabályosan jár el. — A rendelkezések értelmében mindenkinek van lehetősége, hogy félretétesse a jegyét. Ha Ön szót volna, bizonyára Önnek is „zebből” osztotta volna Bakonyi elvtárs a jegyet, ha történetesen később érkezik.

Meglátásait köszönjük, kérjük, maradjon továbbra is a szászvári oldal levelezője. — (Szerk.)

A korszerű biztosításról

Rége nem volt ismeretes Szászváron a korszerű biztosítás, többek között a Mól, a TH, és a betonidomkő. Nem is alkalmazták. A Salgó R. T. részvényesei komolyabb összegű befektetés nélkül jutottak nagy nyereséghez.

Ma, amikor mi magunk vagyunk bányánk „részvényesei”, már ismeretes a szászvári bányászok előtt a korszerű biztosítás legjobb módja. S ösztönözöm ezt a mi 150 éves üzemünknek.

A VI. szinti keresztvágatunkat már Mólóztuk, és továbbra is Mólózzuk 2200-as vassal. A III. mélyszinten feltárt vágatot pedig idomkővel építjük. Ugyancsak ezen a szinten TH gyűrűkkel is biztosítunk egy folyosót.

Az utóbbinál két típust használunk a TH-ból. Régi sínből hajlítottat és harangvasból készültet. Eddigi tapasztalataink szerint a sínből hajlított nem felel meg a követelményeknek. A harangvasos típus viszont nagyon jól állja a nyomást még abban az omlásos, duzzadásos folyosóban is, ahová mi azt beépítettük.

Magam már 1940-ben megismerkedtem a TH gyűrűs biztosítással, amikor Dorogon a VIII.-as aknában egy folyosót készítettünk el 3500-as gyűrűkkel. Évelig bírta azt a nagy nyomást, melyet egy 0,70 centiméteres téglafal csak négy hónapig bírt ki. Így hát tapasztalataiból is ismerem a TH jó, nyomás elleni tulajdonságát és tudom, hogy olcsóbb a fabiztosításnál. Örülök, hogy most erre taníthatom üzemünk fiataljait.

Meg kell mondanom, nálunk a TH biztosítást egy fiatal bányászokból álló DISZ-brigád végzi. Tapasztalatcserén is voltak a fiatalok a komló Kossuth-akná. Hadd tanulják meg ők, hogyan kell jó, tartós vágatokat építeni, mert maguknak építenek. A gyerekek jól is dolgoznak, pedig öreg vágatok mondják:

— Ha ezek nem eresztik össze azt az omlásos folyosót, akkor megesszük a sapkákat!

Ehhez a magam nevében jó étvágyat kívánok a fogadóknak, mert a folyosó áll és erős. Ifik építették a TH-ból!

Endrei József,
bányamester.

Beépítették a 3. szivattyút

A szászvári bánya víztelepítése néhány héttel ezelőtt még sok gondot okozott az üzem műszaki dolgozóinak. A kisteljesítményű szivattyúkat szinte folytonosan kellett üzemeltetni, hogy a bánya vágatait ne árasssa el a sok öreg munkahelyől szivárgó víz. Nemrég új szivattyúkat ka-

poit Szászvár. Ezek percenként egy köbméter vizet nyomnak a bánya mélyéből a felszínre. A szivattyúból kettőt a VI. szintre, egyet a IV. szintre helyeztek. Most már zavartalanul folyhat tovább a IV. szint feltárása is, mert megoldódott a nagymennyiségű bányavíz elvezetése.

Fotókor alakul a bányüzemnél

A Szászvári Bányüzem üzemi bizottságának és az üzem vezetőjének terve szerint még ebben az évben — valószínűleg december végén — megalkották a fotókort. Több ezer forint értékben teljesen új felszerelést: nagyítógépet, másológépet, különböző méretű vegyszeres talakat, vegyszereket és nagyobb mennyiségű

fényérzékeny másolópapírt vásárolnak. A tervek szerint színes fényképezéssel is kísérleteznek majd. Laboratóriumnak a volt mentőhelyiséget szerelik fel. A fotókor megalakításával az üzemi bizottságának és az üzem vezetőségének a célja, hogy jobba tegye a versenynyilvánosságot.

Javaslat egy új bányász-bérezési rendszer kidolgozásához

Szeptember 11-i lapunkban közzétettük: Ujdonság a bányászok bérezésében című cikkét, a szovjet bányászok „Kocsegarka” bányájában alkalmazott újrendszerű bérezéséről. Ugyanekkor azt kértük minden bányász elvtársától, hogy szóljon hozzá a cikkhez, és mondja el róla véleményét, illetve tegyen javaslatot egy új bányász-bérezési formára, a „Liász” bányászaton. Az említett cikkhez Herrfurth Antal elvtárs, Kossuth-bánya bérnorma csoportjának vezetője szól: hozzá, illetve tett javaslatot egy új bányászati bérezésre. Herrfurth elvtárs tervét vitára bocsátjuk. Nem tűzünk hozzá kommentárt. Ugy szöveljük, ahogy írta. Azzal a szándékkal tesszük ezt, hogy úgy a bányász elvtársak, mint a műszaki vezető elvtársak hozzájárulnak, s ezzel elősegítik egy új, egy jobb bányász-bérezési rendszer kidolgozását. Herrfurth elvtárs javaslata így szól:

1. Bérezési forma

Minden termelési folyamatnál időbér, plusz teljesítmény után megállapított progresszív prémios bérezési formát kellene bevezetni. Az időbért termelési folyamatoként szak-képzettség és munkaminőség szerint kell megállapítani. Például: Elővájó vágár I., II., III. El vágó csillás I., II., III. Feltáró vágár I., II., III. Feltáró csillás I., II., III. Fejtő vágár I., II., III. Fejtő csillás (lapátos) I., II., III. Fejtési csillázó (csilléztető) I., II.

Omlasztó vágár I., II. Omlasztó csillás I., II. Izapó vágár I., II. Izapó csillás I., II. Fenntartó vágár I., II., III. Fenntartó csillás I., II., III. stb.

Az alább megállapításánál, a kereseti arány kialakulásánál az egyes termelési folyamatok az alábbiak szerint következnek:

1. Feltárás. 2. Elővájás. 3. Fejtés. 4. Fenntartás.

Az alább a jelenlegi 100 százalékos teljesítménybérnél magasabbban kell megállapítani, ugyanakkor a progresszív prémiumot nem 90 százaléktól, hanem csak 105 százaléktól és nem háromszoros, hanem csak kétszeres értékben kell fizetni.

2. Norma megállapítása

A norma ugyanúgy, mint eddig a munkahely technológiai előírása alapján lenne megállapítva. Az eddigiektől eltérően folyó méter, csille, vagy m³ egységár kiszámítására nem volna szükség, mert az alább már a személyenkénti besorolásnál meg lenne állapítva.

A normamegállapításra csak a teljesítményszázalék kiszámítása miatt volna szükség, mely ha százöt százalékos felett van, akkor a bányász részére progresszív jár.

3. Teljesítményszázalék kiszámítása

A teljesítményszázalék minden esetben a három harmad együttes teljesített normaszámára és teljesített műszakszámára viszonyítva lenne kiszámítva.

Ennek különösen a frontfejtésekben van nagy jelentősége. Így elkerülhetjük az egyéni bérezésnél fennálló munkaátvételi különbségeket. Helyes és jól megszervezett munkával emelni tudjuk az egy főre eső teljesítményt. S biztos lesz az is, hogy a magasabb százalékos elérés érdekében minden

gramm szenet kiadnak a fejtekből.

Az egyéni bérezésnél ugyanis a lényeg a kitermelt köbméteren volt és nem a kiszámított mennyiségen. A harmad bérezéssel szemben pedig az a nagy előnye, hogy mindig harmad a másik kezére dolgozik, nem rabol, hanem észszerűen dolgozik, és jó előkészített állapotban adja át a munkahelyet a váltó harmadnak, hiszen érdeke, hogy a váltóharmad teljesítése is magas legyen, mert a brigád min. három harmad együttes munkája után lesz bérezve.

Példa a teljesítmény százalékos kiszámítására:

A fejtesre kiadott norma 6 csille/mű/fő.
Havi termelés 6000 csille.
Teljesített műszak 800 műszak.

Teljesített normaszám = 6000 csille / 6 csille = 1000
Teljesítmény százalékos = 1000 / 800 × 100 = 125

Vagyis a csapat, a változatlan alább 125 százalékos megfelelő progressziót kap.

4. Progresszív kiszámítása

Progresszív csak 105 százaléknál és azon felül jár. A progresszív százaléka minden esetben egyenlő volna a 100 százalékon felül elért teljesítményszázalék kétszeresével. Például: 105 százaléknál = 5 × 2 = 10 %, 110 %-nál = 10 × 2 = 20 %, 125 %-nál = 25 × 2 = 50 %. A progresszív összege minden esetben a változatlan alább megfelelő százaléka.

Példa a progresszív kiszámítására: egy feltáró vágár besorolása 70 Ft/mű, teljesítmény

százaléka 125. Progresszív százaléka 25 × 2 = 50, a progresszív összege = 70 × 50 / 100 = 35 Ft/mű.

5. Kiszolgálók és karbantartók alábbé

A kiszolgálók és karbantartók alábbé — mivel a földalatti pótlék külön lesz választva — függetlenül attól, hogy földalatti-e, vagy külszíni, egységesen lehet megállapítani. A jelenlegi rendszertől eltérően a karbantartónál nem kell a szakképzettséget figyelembe venni, mert a bányászaton nagyon sok olyan s akképzetlen, de iparos munkát végző dolgozó van, aki szakkönyvtárvány nélkül sokkal különb munkát végez, mint sok bizonyítvánnyal rendelkező. Ezzel nem akarom lebecsülni a szakmunkásokat, de a jelen helyzetet, illetve tapasztalat ezt igazolja.

A szállításhoz foglalkoztatottak részére a többiekétől eltérő nagyobb arányú alábbé-emelés indokolt, mivel a jelenlegi besorolás III. kat. 30,72 Ft/mű. aránytalanul kevés az elvégzendő munkához képest.

6. Kiszolgálók és karbantartók prémiuma

Amennyiben a kiszolgálók és karbantartók besorolási alábbé emelkedik, úgy szükséges, hogy a prémium százaléka csökkenjen. A prémium százalékos megállapításánál ne tegyünk különbséget a termelési mennyiségtől függően, hiszen amennyivel nagyobb, vagy kisebb egy körlet termelése a másikénál, annál arányosan nagyobb, vagy kisebb a kiszolgáló és karbantartó létszám is. Tehát a különbségtétel nem indokolt.

A kiszolgálók és karbantartók minden esetben az üzem vagy a körlet után kapják a prémiumot.

A fajlagos prémizálást véleményem szerint meg kell szüntetni, mert az sok esetben — helytelen tervezés miatt — úgy az önköltség, mint a termelés kárára volt.

7. Csapatvezetői pótlék

A 10 százalékos csapatvezetői pótlékot meg kellene szüntetni, mert ennek semmi gyakorlati jelentősége nincs. A megbízott csapatvezető eddig sem irányította a másik két harmadot, de erre képtelen is. Hogyan vállalhat felelősséget a megbízott csapatvezető, a másik két harmadért? Sehogy. Eddig ez csak arra volt jó, hogy egyes embereknek csapatvezetői díj címén több bért fizettünk ki, mint a többieknek, de gyakorlati jelentősége nem volt.

8. Földalatti pótlék — „Liász”-pótlék

A teljesítmény százalékos után progresszív bérezett dolgozóknál, és egyebeknél a földalatti pótlékot külön kell kimutatni, mert a jelenlegi egybeolvasott forma nem jó. Ez azért is fontos, mert így teljesen kimutatható, hogy a többi bért — a földalatti pótlékkal százalékos bért — azok kapják, akik a földalatti dolgoznak. Ez a tény biztosítani fogja azt is, hogy iparosaink szívesebben mennek majd földalatti munkára, mert magasabb lesz a keresetük.

A „Liász”-pótlék megállapításánál, véleményem szerint, nem kellene különbséget tenni, teljesítménybéres és kiszolgáló, illetve egyéb munkás kö-

zött. Egységesen kell megállapítani a „Liász”-pótlék mértékét, hiszen minden fajta munkánál egyformán jelentkeznek a „Liász”-eredet nehézségei. Pl.: a szállítóknál — talpuzzadás által előálló nehézségek, főté és oldalnyomás által összeszűkült vágatok, stb.

9. Fizetett étkezési díj

A bányászaton is egységesen mindenkinek meg kellene adni az étkezési díjat — illetve a fizetett ebédidőt — úgy mint a többi iparágban. Nagyon hatáskört kell biztosítani a trósz igazgatónak és a bányavezetőknek. Ez a köztétség — béralap, létszám, stb., sokszor az önköltség kárára megy. Mivel a béralap a létszám köztétség, mindenütt igyekeznek azt kimeríteni, mert ha nem, úgy elveszik az üzemtől a létszám, és természetesen a hozzákapott átlag béralapot is.

Helyes lenne, ha az üzemek csak a termelést, egy főre eső teljesítményt, minőséget és az egy tonnára eső önköltséget kapnak meg tervszámként, amelyen belül önállóan gazdálkodhatnak minden köztétség nélkül.

Javaslatommal úgy vélem, sokkal egyszerűbb és világosabb volna a bányászati bérezése. Naponta ellenőrizni lehetne a béralap és az önköltség alakulását. Mivel a bérezés és a teljesítmény kiszámítása lényegesen egyszerűbb lenne, a dolgozók is jobban megértenék, ki tudná számítani keresetüket — előre is — nyugodtabban és termelékenyebben dolgoznának. Fejlődne a munkaverseny is.

Herrfurth Antal

Kossuth-akna bérnorma csoport vezetője.

A kollektív vezetés eredményei a Kossuth-bánya DISZ-bizottságánál

Kossuth-bánya a komlói tröszt legnagyobb széntermelő üzeme, ahol nagyon sok fiatal dolgozik. Lényeges tehát, hogy a DISZ jó munkát fejtson ki, mert a tervek teljesítés 60-70 százalékban a fiatalok jó vagy rossz munkáján múlik. Az utóbbi időben nagy változás állt be a Kossuth-bányai DISZ-bizottságnál. Nemcsak a titkár dolgozik, mint azelőtt, hanem a bizottság minden tagja.

Ezután milyen változások vannak a DISZ-munkában? Erről hád beszéljen Bertus Pál elvtárs, a DISZ-bizottság titkára:

A DISZ-bizottság céljait tüzte ki, hogy a IV. negyedévben jobban segíti a termelést, mint azidáig. Újjászerveztük például 14 DISZ-brigádunkat, melyből most már csak tíz van, de ezek tagjai igazán fiatalok.

A IV. negyedévben 1500 tonna szén tervenfelüli kibányászását ígértük. Hogy ezt ténylegesen végrehajthassuk, két munkahelyünkön új módszert vezetünk be. Megszervezzük a műszakos teremtésével, a kétharmados termelést. Ezek szerint a Szingerbrigád 20 vājárral és csak 8 csilléssel, a Czahesz-brigád szintén 20 vājárral és 8 csilléssel dolgozik harmadonként. A II-es körlet 8-as telepi fejtesében is két harmadban telmelünk okt. 1-től — 18 vājár 10 csilléssel dolgozik majd műszakonként. Az új telepítési módszer nemcsak a vājárok keresetét, hanem a fejteljesítményt is növeli, és pótolja a csillés munkaerőhiányt.

Tervünk szerint a DISZ

Ismét a somágtetői boltról

Az augusztus 7-1 számunkban egy hírt közöltünk, mely szerint a somági lakók 8000 forint értékű társadalmi munkával átalakítottak egy raktárt ideiglenes bolti helyiséggé. A társadalmi munkát azóta sem végezték el, ellenben a somági háziasszonyok sürgették a bolt megnyitását.

Az ügyről beszéltünk a tanács kereskedelmi osztály vezetőjével, Nemeth elvtárral, aki a következő felvilágosítást adta: ahhoz, hogy felrakjék, mint bolti helyiséget nyithassuk meg, válaszfalat, kőmenyit kell építeni, cementezni kell a padlózatot. Ha mindez megvan, be kell vezetni a villanyt, és berendezni a helyiséget. En a magam részéről vállaltam, hogy az átalakításhoz szükséges téglat a helyszínrre szállítatom; ígéretemet megtartottam. Galabár elvtárs, a tanács v. b. titkára vasajtót és ablakot szerzett, mely jelenleg is a vízműnél van. Az erőmű igazgatója pedig vállalta, ha kész az átalakítás, bevezetési a bolti helyiségebe a villanyt. A bolt berendezéséhez van tartalék felszerelésünk, s ha a helyiség használhatóvá válik, azonnal berendezzük. A somági lakók vállalták a cement, homok és mészes beszerzését, s ha ez is megvan, kezdődhet az ígért társadalmi munka.

Fiatal nő életéről szól az írásom. Olyan fiatal nőről, aki sok-sok küzdelem, fáradtságos munka, viszontagság után, végülis megtalálta élete célját. Nem sokban különbözik az ő története, a hozzá hasonló leánysorsoktól, hiszen mióta hazánkban is szabadok, és megbeszültek a munkások, a szegények gyermekeinek pályája is, egyre magasabbra ível felfelé.

A barátságos tekintetű, higgadt, megfontolt beszédű, rövidre vágott, sötétbarna hajú lány, — írásom főszereplője — talán csak annyiból más, mint a többiek: neki soha nem voltak álmái, tervei, s ő sohasem reménykedett abban, hogy valaha is...

Kezdem előlről. Onnan, ahonnan valamelyik este — nővére jelenlétében — ő is kezdte. Igaz, hogy a beszélgetés néha-néha megszakad, gondolkozni kellett a folytatáson, a 8—10 év előtti eseményeken, de végülis sikerült folyamatosan egybekapcsolni az emlékeket.

ANNUSKA — teljes nevén Czukor Anna — a négy testvér közül, majdnem a legfiatalabb. Elete nek nagy problémája, a 6 általános osztály elvégzése után kezdődött. Szülei elváltak, s ők — a testvérek — csak édesanyjuk szeretetére, erejére támaszkodhattak. A tanulmányok folytatása helyett, dolgozniuk kellett. Pénzt keresni, hogy az apa nélkül maradt családnak, ne legyenek megélhetési gondjai.

Kapovára mentek, a nagymamához, s habár mindössze egy évig voltak Komlóton — Annuka szülőfalujától — távol, ez az idő éppen elég volt arra, hogy megtudják: kétszeresen fájdalmas az egyedüllét, ha otthonuktól szakadnak el.

A TIZENHÉGY ÉVES gyereklány, talán még fel sem tudta fogni, mit jelent e szó: kenyérkereső, — de már a vasúti állomásonál szedegette napszámba a gázt, törte a maszek-

termelő brigádokat, DISZ fahordó és szállító brigádok szolgálják majd ki. A fejtesek alsó és felső kijáratának fenntartását szintén ifjúsági brigádok fogják végezni. Ezek megszervezése folyamatban van.

A nemrég Kossuth-bányára került gyakorló vājárok egy új fejteset kapnak a 8-as telepi II-es szelvényben. Így biztosítjuk, hogy gyakorló vājáraink ne csak szakmailag legyenek állandóan foglalkoztatva, hanem a DISZ is állandóan figyelemmel kísérhesse fejlődésüket, s ha kell, időben nyújthasson segítséget.

Jól halad a kötélpálya javítása

A segédzsalító berendezések megállítási helyüket és a múlt héten napi átlagban 102 vagon Béta-aknai szénét szállítottunk az osztályozóhoz. Szombaton sok baj volt az Anna-aknaiak által „felújított” (?) gumiszalaggal és ez az átlagot rontotta. Hiba volt az is, hogy a Béta-aknaiak még mindig nem szerelték fel a körbuktatóra a rácsot, a nagy kövek ellen.

A hét folyamán különösen kiittint a Karlovcsesz és Anga elvtársak irányításával dolgozó 20 fős brigád, valamint Kutas Márton brigádja. Gálosi

Bertus elvtárs nagy lelkesedéssel beszélt új kezdeményezéseiről. Különösen dicsérette Szilágyi Antal elvtársat, a szénfőkörtel vezetőjét, ki mint a DISZ-bizottság termelési felelőse ad nagy segítséget a bizottság jobb munkájához. Elismerőleg szólt a három körletvezetőről, Gerber, Schwartz és Dobos elvtársakról is, akik nagyon tevékenyen működtek közre az új DISZ-brigádok megszervezésében.

Kossuth-bányán új, eleve-nebb élet bontogatja szárnyait az ifjúsági szövetségben. Bizonyítják ezt a fenti nagyszerű kezdeményezések is.

Imre elvtársnak a II. szakasz magasoszlóipain dolgozó 3 brigádja is jól halad a munkával. A gépiüzemek között most már az a szózás járja, hogy ha jó időt és normál elektrodát kapnak, a határidőt mindenképpen tartják, de inkább előbb lesznek készen.

A kötélpályamunkások által elvégzendő munkáknál van csak bizonyos elmaradás, de reméljük, hogy ők is jobban beelőzzenek a munkába és legközelebb már róluk is csak jót mondhatunk.

PÁLFY JÓZSEF

Tanácsstagok fogadóórái

A Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága közli a város dolgozóival, hogy a tanács tagjai a választókerületekben tanácsstagi fogadóórákat tartanak, az alábbi felsorolt napokon és helyeken.

Szeptember 25-én, délután 5—7 óráig: Huszti Sándorné a belvárosi iskolában, Kincses József a Kossuth-aknai irodában, Nagy Imre és Papp Imréné a Vorosilov úti iskolában, Pavlicsek József és Pörncez Mihály a Fürst Sándor úti iskolában, Góla Józsefné a tanácsház épületében (7—9 óráig).

Szeptember 26-án, délután 5—7 óráig: Fűredi Miklósné a KIOSZ helyiségében, Kamarás József és Kinder Lajosné az Arany János úti óvodában, Kerényi József és Molnár II. István a Fürst Sándor úti is-

kolában. Kis Tóth Imre a tanácsház épületében, Piegl József a belvárosi általános iskolában, Schwarcz József, a Vorosilov úti általános iskolában, Vas István a Cszmadia utcában, Zsubla Vilmos a kenderföldi általános iskolában.

Szeptember 27-én: délután 5—7 óráig: Koczab Józsefné és Lassan János, Markos Ferenc, Szirmai Jenő, Unger János és Gábor Balázs a Fürst Sándor úti iskolában, Koppendorfer Elek a belvárosi általános iskolában, Kriszt János a Gyógy pedagógiai iskolában, dr. Laczhegyi László a tanácsház épületében, Makra István és Galabár Tibor az Arany János utcai óvodában, Rezsőfi László a kenderföldi legényszállóban, Sebestyén Györgyné a kenderföldi iskolában, Simek Árpád a gesztenyés iskolában.

Munkásokat keresnek

Azonnal belépésre: a Karbantartó Vállalat 4 asztalos, 2 festőt, 1 villanyszerelőt, 2 kőműves segédmunkást, a 49-es Építőipari Vállalat 20 kőművest, 5 asztos, 5 lakatos, 5 asztalos, 5 vasbeton-szerelőt, 100 kubikos, 50 segédmunkást, a Cementipari Vállalat 10 segédmunkást, a 7. sz. Kőbánya Vállalat 20 burkolópakolót, 1 villanyszerelőt, a Parképítő Váll-

lat 20 kubikos, az Aknamélyítő Vállalat 20 földalatti csillést, a Víz-és Csatornaművek 1 lemezlakatos, 5 kubikos, az Anyagbeszerző Vállalat 2 kőművest, 2 segédmunkást, az Aszfaltút Építő Vállalat 150 kubikos, a Helyipari Vállalat 2 kőművest, 4 segédmunkást, a MÁV Rakodási Főnökség 5 segédmunkást.

Versenyre hívjuk az üzem valamennyi DISZ-frontbrigádját

November 7, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 39. évfordulója, valamint az él-üzem cím feltételeinek teljesítése érdekében versenyre hívjuk az üzem valamennyi DISZ-frontbrigádját. A verseny sikeréért vállalkozunk: napi 54 csillés tervünkkel szemben 65 csillés szén termelünk. Párosversenyünket az alábbi versenypontok alapján kívánjuk folytatni:

1. Teljesítjük péntekig het tervünket.
2. A technológiai átalításokat száz százalékosan megvalósítjuk.
3. Balesetmentes munkát végzünk.
4. Nevelőmunkával megszüntetjük a brigádokon belüli műszakmunkaszűzést.
5. A megtört palatartalmat 10 százalékkal csökkentjük.

A verseny bírálójaként a DISZ városi bizottságát kérjük fel.

A brigád tagjai nevében: SZIJARTÓ FERENC III-as aknai DISZ-frontbrigád vezetője

Két év után

Ez év augusztusában levelet intéztem a szerkesztőséghez azzal a kéréssel, lakásunk parkettázásának befejezéséről intézkedjenek, mivel ezideig a szegélyelőcsillag még nem rakta le. A szerk. ztség közbenjárására lerakták a szegélyeket. Köszönetet mondok a szerkesztőségnek a gyors intézkedésért.

Ambrus Mihály

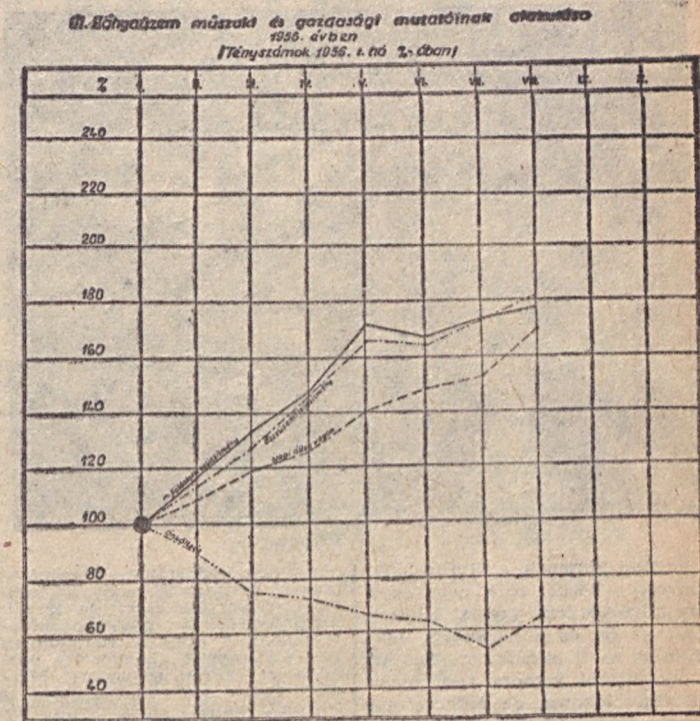
Miként lehet növelni a fejtési teljesítményt

A Komlói Szénbányászati Tröszt produktív teljesítménye az elmúlt másfél évben lényeges változást, javulást nem mutat. Ennek oka elsősorban az, hogy frontfejtésünk teljesítménye ugyanebben az időben egyforma volt, stagnált.

Javulás látható ezzel szemben — 1955. évhez viszonyítva — a földalatti és az össz-teljesítményi mutatóknál. A javulást az improduktív műszakok csökkentésével értük el.

A fejtési teljesítményeket legjobban a szénfalnál dolgozó kisegítők — csillések —

A Ságvári (III-as) akna fejlődéséről

1956 január 1-én új üzemmel bővült a Komlói Szénbányászati Tröszt. Kossuth-bánya két önálló üzemmé vált szét. Megmaradt az anyüzem és levált róla a III-as bányászterület. A leválás után kemény napok tették próbára a fiatal üzemet. A próbát az üzem III-as aknai dolgozói sikerrel állták meg.

Januárban a keleti bányamező működő fejtési majdnem teljes egészében lelétek. A betervezett 203 folyóméter homlokosszóból, csak 74 folyóméter homlokossz maradt. Termelési tervüket ezek ellenére mégis 71 százalékra teljesítették. A viszonylag jónak látszó gyenge teljesítés — a homlokosszhoz viszonyítva — maga után vonta az alacsony keresetet, az alacsonyabb produktív, földalatti és összüzemi teljesítményt, és a magas önköltséget.

Minden hibának van orvossága, s minden nehézség ellen a legjobb fogyszer az akarat. Ez megvolt a III-as üzem dolgozóiban. Új feltalásokkal, nagyobb teljesítmények elérésével választották sok hibára. A harc végül is eredményt záruult, ezt bizonyítja a fenti grafikon is. Májusban az üzem elérte a 100 százalékos, s azóta rendszeresen túlteljesíti a tervet. Júniusban 104,5, júliusban 102,3, augusztusban pedig 110,2 százalékos ért el, pedig hónapról-hónapra emelkedett a napi átlagvagon terv. Májusban

47 százalékkal, augusztusban 68,9 százalékkal emelkedett a januári átlagvagon. Május hónapban nemcsak szénelőirányzatát teljesítette az üzem, hanem túlteljesítette a földalatti és az összüzemi teljesítménytervet, és az előírt önköltségnél tonnánként 1,88 forinttal termelt olcsóbban.

Augusztus a legnagyobb győzelemről maradt emlékeztetés. Az említett 110,2 százalékos teljesítményen kívül a földalatti teljesítmény (ez jól látható a grafikonon) a januárhoz viszonyítva 458 kilogramm, az összüzemi teljesítmény 428 kilogramm szénrel volt jobb műszakonként.

A szén költsége is jóval a tervvel alá esett. Januárhoz viszonyítva augusztusban 118 forinttal termeltünk olcsóbban 1 tonna szénrel, a rendes tervhez viszonyítva pedig 13 forinttal volt a megtakarítás.

Szeptemberben az üzem munkákkal elé újabb akadályt harult. A keleti bányamezőben tüz keletkezett, ennek következtében le kellett zárni a 3-as telepi egyrészt, majd a 8-as telepi frontfejtés alsó szakaszának teljes átmozgása miatt szünetelt két napig a fejtés. Mindezek ellenére a III-as akna bányászai szeptember 26-án befejezték negyedévi tervüket és 29-én reggelig teljesítik az üzem szintjéhez szükséges feltételeket is — elérik a 104 százalékos

teljesítményt emelkedést tudnának elérni. Műszaki dolgozóink feladata ilyen esetben természetesen az, hogy az ilyen frontokat fával, üreccsillével és egyéb anyagokkal 100 százalékosan lassák el.

Ha ezt megteszük, sok ember szabadul fel. Az embereket elővájsai, fenntartási, és egyéb munkákra telepíthetjük át. A telepítési mód bevezetése minden bizonylan leg több üzemünknel megszüntetné a munkaerőhiányt, s növekedne a fejtési teljesítmény is.

Garamvölgyi János termelési osztályvezető

Egy mérnök nő története

nál csekélyke fizetésért a diót, sőt mi több: családhoz is elszegődött háztartási alkalmazottnak.

Igen. Így mondta Annuska is. „Háztartási alkalmazottnak.” Mert nem eseléd volt ő — hiszen 1946-ban már azokat is másként hívták, s a bánásmód is jobbnak bizonyult. De azért — ahogyan visszaemlékezett azokra a hónapokra, szája kemény vonallá merevedett, s úgy tűnt: nem valami rózsásak az emlékei. Nem is lehetettek azok. Sokat kellett dolgozni, főzni, takarítani, vasalni... a fizetés pedig kevés volt. Meg aztán nagy is volt a felelősség, nehéz a teher, egy 14 éves lány vállánál.

1947-ben visszajöttek Komlóra. Húzta őket nemcsak a szívük, a honvágyuk, hanem azok a biztató, szeretetről tanuskodó sorok is, melyeket a komlói pártszervezet küldött utánuk: — Jöjjenek csak haza, lesz munka a számukra.

HAZAJÖTTEK. Annuska édesanyja az Aszfaltútépítő Vállalat dolgozóinak mosott, ő pedig a Magasépítő Vállalathoz ment munkába. Nehéz volt megszokni a környezetet, az újabb embereket, s főleg a számára annyira idegen munkát. Segédmunkás volt, s mi tagadás, többször eszébe jutott malter, vagy téglahordás közben, hogy jó lenne tanulni, legalább a 8 általánosat elvégezni, ami nem is lehet nehéz, hiszen a hatodikban is kitűnőre vizsgázott.

Ezek a gondolatok azonban sohasem alakultak ki akarattá, és édesanyja egyetlen egyszer sem tapasztalta, hogy kislánya elégedetlen sorsával. Nem is volt az. Belenyugodott abba, hogy tanulása nincs lehetősége, hiszen örülnek, ha a megélhetésre, s a legfontosabb ruhaneműrevalót meg tudják keresni.

AZ IDŐ GYORSAN MULOTT. Számára minden hónap jelentőséggel bírt. Megszeretett az embereket, tudott gyönyörködni az épületekben, — melyeknél ő is segédkezett, — s egyre szebbnek látta az életet. Mikor néhány hónap múlva ismertették a miniszteri rendeletet, amely kimondta, hogy a nőket is be lehet vonni az építőiparba: átképzősnek jelentkezett...

Félév múlva kőműves lett! Szakmát tanult, s úgy gondolta: most már öröklé kőműves marad. Lánybrigádokat alakított, és 1950 szeptemberéig, zavartalanul dolgozott. Közben a többiek is megismerték, és értékelték munkáját. S amikor szóba került, hogy a budapesti Béke úton a két darab 7 emeletes lakóházat az ország legjobb szakmunkásai, sztahanovistái építik fel, a Czukor-féle női kőműves brigádöt is Pestre küldték.

A FŐVÁROSBAN dolgozott tehát, az ország kiváló fiatal építői között Annuska, a hajdan elfásult, semmivel sem törődő, legifjabb Czukor-lány. Hogy mit jelentett számára ez a változás? Arról ő, csakis ő tud számot adni. Látta az emberek egyre jobban alakuló életét, az állam gondoskodását, hallotta a hasonló korúak tervezgetéseit, reménykedéseit, s ahogy változtak a napok, hetek, úgy kezdett ébredezni ő is. Már merészebben foglalkozott saját életével, és barátkozott azzal a gondolattal, hogy tovább tanul. A lehetőséget megteremtették számára, és ő lassan — ha eleinte bátortalanul, félénken is, — elindult azon az úton, melyen sok-sok hozzá hasonló fiatal haladt.

ELETE FORDULOPONTJÁHOZ ÉRT. Határozott, s ettől kezdve megszünt létezni az ábrándok nélküli, igénytelen Czukor Anna.

Az események gyorsan váltakoztak. Még 1950-ben a Sallai Imre kollégiumba iratkozott és szakértségi után már az Oleg Kosevoj intézet hallgatója lett. 1951-ben a Szovjetunióba ment, Novo-Cserkoubba, ahol 4 évig fejlesztették tudását, a szovjet tanárok. A nyári kéthónapos szünidőre mindig hazajött, s ilyenkor első útja a régi társaihoz, legmeghittebb barátjához vezetett:

— Gyere csak Ilonka, — kérlette Batai Ilonkát, — megpróbáljuk, tudok-e még falazni. — És kora reggel, a kőkőnyösi építkezésnél két fiatal lány rakta nagy szakértelemmel egymás fölé a téglákat. A kettő közül az egyik, a sötétbarna hajú, a szorgalmasabb, a félg-meddig „külföldi”, gyakran felnevelt, hangos, szertelen, boldog nevetéssel...

Az utolsó esztendő, az ötödévet, Harkovban végezte el, az Építészeti Egyetemen. S amikor elhagyta a Szovjetuniót, — már mérnök volt.

Úgy ment el tőlünk, mint kőműves, és úgy tért vissza hozzánk — 1956 júliusban, — mint mérnök.

AUGUSZTUS ELSEJÉVEL Kővágószőlőson elfoglalta új munkahelyét, s megkezdődött számára is a gondtalan, boldog élet. Munkatársai, az idősebb, nagy gyakorlattal rendelkező mérnökök, építészvezetők, már az első pillanatokban melléje álltak, segítettek. És azóta is szívesen tanácsot adnak, ha felelősségteljes munkájában problémája akad.

Czukor Anna — a fiatal mérnök — most 24 éves. S ahogy mondani szokás: tele van életkedvvel, munkavágygal. Kedves, mosolygós arcán már nem hagy nyomokat a szokatlanul nehéz, kimerítő munka, és hangjában sem bujkál az a közömbösség, ami azelőtt jellemző volt rá. Vannak tervei, szokott álmózni, s ezek — most már szorosban hozzátartoznak életéhez... PÁLINKÁSNE

